

A0313.

இடைக்காலம் - 2

A0313.

இடைக்காலம் - 2

Contents

- A0313. இடைக்காலம் - 2
- பாட ஆசிரியரைப் பற்றி

- பாடம் - 1
- பாட அமைப்பு
- 1.0 பாட முன்னுரை
- 1.1 பிற்காலப் பாண்டியர் – ஓர் விளக்கம்
- 1.2 பிற்காலப் பாண்டிய மன்னர்கள்
- 1.3 உள்நாட்டுப் போரும் மாலிக்காபூர் படையெடுப்பும்
- 1.4 அறப்பணிகள்
- 1.5 அயல்நாட்டு உறவு
- 1.6 அயலவர் குறிப்பு
- 1.7 தொகுப்புரை

- பாடம் - 2
- பாட அமைப்பு
- 2.0 பாட முன்னுரை
- 2.1 தமிழகத்தின் நிருவாகம்
- 2.2 சமுதாய நிலை
- 2.3 பொருளாதார நிலை
- 2.4 கலை வளர்ச்சி
- 2.5 சமய நிலை
- 2.6 தொகுப்புரை

- பாடம் - 3
- பாட அமைப்பு
- 3.0 பாட முன்னுரை
- 3.1 இசுலாமியரின் படையெடுப்பு காரணங்கள்
- 3.2 பிற படையெடுப்புகள்
- 3.3 மதுரையில் சுல்தானியர் ஆட்சி (கி.பி. 1333-1378)
- 3.4 இசுலாமியர் ஆட்சியின் வீழ்ச்சி
- 3.5 தொகுப்புரை

- பாடம் - 4
- பாட அமைப்பு
- 4.0 பாட முன்னுரை
- 4.1 நாயக்க மன்னர்களின் எழுச்சி
- 4.2 மதுரை நாயக்கர்கள்
- 4.3 தஞ்சை நாயக்கர்கள்
- 4.4 செஞ்சி - வேலூர் நாயக்கர்கள்
- 4.5 தொகுப்புரை

- பாடம் - 5
- பாட அமைப்பு
- 5.0 பாட முன்னுரை
- 5.2 மாநில அரசு முறை
- 5.3 நீதி முறை
- 5.4 வரிவிதிப்பு முறைகள்
- 5.5 சமுதாய வாழ்க்கை
- 5.6 கல்வி நிலை
- 5.7 தொகுப்புரை

- பாடம் - 6
- பாட அமைப்பு
- 6.0 பாடமுன்னுரை
- 6.1 மராட்டியர் ஆட்சியின் தோற்றம்
- 6.2 மராட்டிய மன்னர்கள்
- 6.3 மராட்டியர் ஆட்சி
- 6.4 தொகுப்புரை

- A03131 தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் - I
- A03131 தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் - II
- A03132 தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் - I
- A03132 தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் - II
- A03133 தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் - I
- A03133 தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் - II
- A03134 தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் - I
- A03134 தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் - II
- A03135 தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் - I
- A03135 தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் - II
- A03136 தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் - I
- A03136 தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் - II

A0313. இடைக்காலம் - 2

- A03131 – பிற்காலப் பாண்டியர்
A03132 – 13ஆம் நூற்றாண்டு அரசியல் நிலை
A03133 – இசுலாமியர் ஆட்சி
A03134 – நாயக்க மன்னர்கள்
A03135 – நாயக்கர் ஆட்சி A03136- மராட்டியர் ஆட்சி

பாட ஆசிரியரைப் பற்றி



பெயர் : முனைவர் அ. ஜேம்ஸ்

கல்வித் தகுதி : முதுகலை (மொழியியல்), முதுகலைப் பட்டயம் (அகராதியியல்),
மேற்பட்டயம் (ஜாவா), முனைவர் பட்டம் (மொழியியல்)

பணியிட முகவரி : அறிவுரைஞர் தமிழ் இணையப் பல்கலைக்கழகம்

முகவரி : 2/278, பூங்கா தெரு, சந்தோஷ புரம், சென்னை – 600 073.

A03131 பிற்காலப் பாண்டியர்

இந்தப் பாடம் என்ன சொல்கிறது?

பிற்காலப் பாண்டியர்கள் பற்றி விளக்கமாகக் கூறுகிறது. பிற்காலப் பாண்டியர்கள் செய்த போர்கள், அறப்பணிகள் மற்றும் அவர்கள் அயல்நாட்டாருடன் கொண்ட தொடர்பு ஆகியவற்றைச் சான்றுகள் காட்டி விளக்குகிறது. பிற்காலப் பாண்டியர் ஆட்சியின் இறுதிக்காலத்தில் பாண்டிய நாட்டில் உள்நாட்டுப் போர் நடைபெற்றத்தையும், மாலிக்காபூர் படையெடுப்பால் பாண்டிய நாடு அல்லல் உற்றதையும் விவரிக்கிறது. பாண்டிய நாட்டைப் பற்றி அயல்நாட்டார் எழுதிவைத்துள்ள குறிப்புகளைத் தொகுத்துக் கூறுகிறது.

இந்தப் பாடத்தைப் படிப்பதால் என்ன பயன் பெறலாம்?

- பிற்காலப் பாண்டியர்கள் யார் யார் என்பது பற்றி அறிந்து கொள்ளலாம்.
- பிற்காலப் பாண்டியர்கள் எவ்வளவு காலம் ஆட்சியில் இருந்தார்கள் என்பது பற்றி அறிந்து கொள்ளலாம்.
- இவர்கள் செய்த போர்கள் பற்றித் தக்க சான்றுகளுடன் அறிந்து கொள்ளலாம்.
- உள்நாட்டுப் போர், மாலிக்காபூர் படையெடுப்பு ஆகியவற்றைப் பற்றி அறிந்துகொள்ளலாம்.
- பிற்காலப் பாண்டியர்களின் அறப்பணிகள் பற்றித் தெரிந்து கொள்ளலாம்.
- பிற்காலப் பாண்டியர் அயல் நாட்டவருடன் வாணிபத் தொடர்பு கொண்டிருந்தமையைப் பற்றி அறியலாம்.
- பிற்காலப் பாண்டியர் காலத்தில் அயல்நாட்டவர் பாண்டிய நாடு வந்து பல குறிப்புகளை எழுதியுள்ளது பற்றி அறிந்து கொள்ளலாம்.

பாட அமைப்பு

- 1.0 பாட முன்னுரை
- 1.1 பிற்காலப் பாண்டியர் – ஓர் விளக்கம்
- 1.2 பிற்காலப் பாண்டிய மன்னர்கள்
 - 1.2.1 முதலாம் சடையவர்மன் குலசேகரபாண்டியன்
 - 1.2.2 முதலாம் மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன்
 - 1.2.3 இரண்டாம் சடையவர்மன் குலசேகரபாண்டியன்
 - 1.2.4 இரண்டாம் மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன்
 - 1.2.5 முதலாம் சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியன்
 - 1.2.6 முதலாம் மாறவர்மன் குலசேகரபாண்டியன்
- 1.3 உள்நாட்டுப் போரும் மாலிக்காபூர் படையெடுப்பும்
தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் – I
- 1.4 அறப்பணிகள்
- 1.5 அயல்நாட்டு உறவு
- 1.6 அயலவர் குறிப்பு
 - 1.6.1 மார்க்கோ போலோ
 - 1.6.2 வாசாப்
- 1.7 தொகுப்புரை
தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் – II

1.0 பாட முன்னுரை

இப்பாடம் பிற்காலப் பாண்டியர் யார் என்பதை விளக்குகிறது. பிற்காலப் பாண்டிய மன்னர்களைப் பற்றியும், அவர்கள் பாண்டிய நாட்டு எல்லையை விரிவுபடுத்த அண்டை நாடுகளோடு செய்த போர்கள் பற்றியும், அப்போர்களில் அடைந்த வெற்றி தோல்விகள் பற்றியும் விரிவாக விளக்கிக் கூறுகிறது. பிற்காலப் பாண்டியர் ஆட்சியின் இறுதிக்காலத்தில் பாண்டிய நாடு இசுலாமியப் படையெடுப்பிற்கு உட்பட்டு அல்லலுற்ற நிலைமையை விரிவாக விளக்கிக் கூறுகிறது. பிற்காலப் பாண்டிய மன்னர்கள் கோயில்களுக்குச் செய்த அறப்பணிகள் பற்றியும், அயல்நாட்டாருடன் கொண்ட தொடர்பு பற்றியும் கூறுகிறது. கடல் கடந்த மேலை நாடுகளில் இருந்து பாண்டிய நாட்டிற்கு வந்த மார்க்கோ போலோ, வாசாப் ஆகியோர் பாண்டிய நாடு பற்றியும், பாண்டிய மன்னர்கள் பற்றியும் எழுதியுள்ள குறிப்புகளை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

1.1 பிற்காலப் பாண்டியர் – ஓர் விளக்கம்

சங்க காலத்திற்குப் பின்பு பாண்டிய நாட்டை ஆண்டு வந்த பாண்டிய மன்னர்களை வரலாற்றாசிரியர்கள் முற்காலப் பாண்டியர், பிற்காலப் பாண்டியர் என இருவகையாகப் பிரித்துக் காண்கின்றனர். கி.பி. 575இல் கடுங்கோன் என்ற பாண்டியன் நிறுவிய அரசை, அவனை முதலாகக் கொண்டு மொத்தம் பதினான்கு மன்னர்கள் கி.பி. 966 வரை ஏறத்தாழ நானூறு ஆண்டுகள் ஆட்சி புரிந்தனர். இவர்களை முற்காலப் பாண்டியர் என வரலாற்றாசிரியர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். முற்காலப் பாண்டியரைப் பற்றி ஏற்கெனவே ஒரு பாடத்தில் விரிவாகப் பார்த்துள்ளோம்.

முற்காலப் பாண்டியர் ஆட்சி வீரபாண்டியன் என்பவன் ஆட்சியோடு முடிவுற்றது. கி.பி 966இல் சேவூர் என்னும் இடத்தில் நடந்த போரில் வீரபாண்டியன் சுந்தரசோழனின் மூத்த மகனாகிய ஆதித்த கரிகாலன் என்பவனால் கொல்லப்பட்டான். வீரபாண்டியனுக்குப் பின்பு கி.பி. 966 முதல் 1190 வரை இருநூறு ஆண்டுகளுக்கு மேலாகப் பாண்டிய நாட்டில் சோழரின் ஆதிக்கம் நிலைபெற்றிருந்தது. அக்காலத்தில் பாண்டிய நாட்டை ஆட்சி செய்த பாண்டிய மன்னர்கள் சோழர்களுக்குத் திறை செலுத்தும் சிற்றரசர்களாகவே விளங்கினர். எனவே அவர்களது வரலாற்றை அறிந்து கொள்வதற்கு உரிய கல்வெட்டுகள் பாண்டிய நாட்டில் கிடைக்கவில்லை.

கி.பி. 1190இல் முதலாம் சடையவர்மன் குலசேகர பாண்டியன் என்பவன் பாண்டிய நாட்டு அரியணை ஏறி ஆட்சி செய்தான். இவனைத் தொடர்ந்து வந்த பாண்டிய மன்னர்கள் சோழர்களை வென்று, அவர்களிடமிருந்து பாண்டிய நாட்டை மீட்டதோடு, அவர்களுடைய சோழ நாட்டையும் கைப்பற்றி ஆண்டனர். இப்பாண்டிய மன்னர்களின் வரலாற்றை அறிவதற்கு உரிய கல்வெட்டுகள் பாண்டிய நாடு முழுவதும் நிறையக் கிடைத்துள்ளன. இவர்களைத்தான் வரலாற்றாசிரியர்கள் பிற்காலப் பாண்டியர் எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். இவர்கள் பாண்டிய நாட்டைக் கி.பி. 1190 முதல் 1310 வரை 120 ஆண்டுகள் தொடர்ந்து ஆட்சி புரிந்துள்ளனர்.

1.2 பிற்காலப் பாண்டிய மன்னர்கள்

பிற்காலப் பாண்டியப் பேரரசை முதலாம் சடையவர்மன் குலசேகரபாண்டியன், முதலாம் மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன், இரண்டாம் சடையவர்மன் குலசேகரபாண்டியன், இரண்டாம் மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன், முதலாம் சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியன், முதலாம் மாறவர்மன் குலசேகரபாண்டியன் ஆகிய அறுவர் ஒருவரின் ஒருவராக ஆண்டு வந்தவர்கள் ஆவர். இனி இப்பாண்டிய மன்னர்களைப் பற்றி விரிவாகப் பார்ப்போம்.

1.2.1 முதலாம் சடையவர்மன் குலசேகரபாண்டியன் (கி.பி. 1

190-1218)

இவன், மூன்றாம் குலோத்துங்க சோழன் உதவியால் பாண்டிய நாட்டு அரியணை ஏறி ஆட்சி செய்த மாறவர்மன் விக்கிரமபாண்டியன் என்பவனுடைய மகன் ஆவான். மாறவர்மன் விக்கிரமபாண்டியன் கி.பி. 1190இல் மறைந்தான். அதே ஆண்டில் சடையவர்மன் குலசேகரபாண்டியன் பாண்டிய நாட்டு மன்னனாக ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டான்.

இவன் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றதும் மூன்றாம் குலோத்துங்கன் தன் தந்தைக்குச் செய்த உதவியை மறந்து அவனோடு பகைமை கொண்டான். அவனுக்கு ஆண்டுகளும் கொடுத்துவந்த திறையையும் செலுத்த மறுத்துவிட்டான். இதனால் சினமுற்ற மூன்றாம் குலோத்துங்கன் பாண்டிய நாட்டின் மீது படையெடுத்துச் சென்றான். சடையவர்மன் குலசேகரபாண்டியனும் பெரும்படையுடன் சென்று மூன்றாம் குலோத்துங்கனை எதிர்த்தான். கி.பி. 1202 இல் மட்டியூர், கழிக்கோட்டை என்னும் ஊர்களில் பெரும்போர்கள் நடைபெற்றன. (இவ்வூர்கள் தற்போதைய சிவகங்கை மாவட்டத்தில் உள்ள திருப்பத்தூர் வட்டத்தில் முன்பு இருந்தவை.) இப்போர்களில் பாண்டியப் படைகள் பேரழிவிற்கு உள்ளாகிப் புறங்காட்டி ஓடின. தோல்வியுற்ற பாண்டியன் மதுரையை விட்டு வேறிடம் சென்று ஒளிந்துகொண்டான். வெற்றி பெற்ற மூன்றாம் குலோத்துங்கன் தன் படைகளுடன் மதுரை நகருக்குள் புகுந்தான். அங்குள்ள அரண்மனை மண்டபங்களை இடித்துத் தரை மட்டமாக்கினான். பின்பு மதுரை நகரில் சோழ பாண்டியன் என்ற பட்டப்பெயர் சூட்டிக் கொண்டு வீராபிடேகம் செய்து கொண்டான்.

மூன்றாம் குலோத்துங்கன் தான் வென்று கைப்பற்றிய பாண்டிய நாட்டை, ஒரு சில ஆண்டுகள் கழித்துக் குலசேகரபாண்டியனுக்கே மீண்டும் அளித்து, அவனைத் தனக்கு அடங்கித் திறை செலுத்தி ஆளும்படி ஆணையிட்டான். அதன்பின்பு சடையவர்மன் குலசேகரபாண்டியன் கி.பி. 1218 வரை மூன்றாம் குலோத்துங்கனுக்குத் திறை செலுத்தி ஒரு சிற்றரசன் போலப் பாண்டிய நாட்டை ஆண்டு வந்தான்.

இவன் தன் ஆட்சியின் இறுதிக் காலத்தில் (கி.பி. 1216இல்) தனது தம்பியான முதலாம் மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் என்பவனுக்கு இளவரசுப் பட்டம் சூட்டி அவன் ஆட்சித் துறையில் பயிற்சி பெற வழி செய்தான்.

1.2.2 முதலாம் மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் (கி.பி. 1216-1238)

முதலாம் சடையவர்மன் குலசேகர பாண்டியன் கி.பி. 1218இல் மறைந்தான். உடனே முதலாம் மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் பாண்டிய நாட்டு ஆட்சிப் பொறுப்பு முழுவதையும் ஏற்றுக் கொண்டான்.

இவன் தனது முன்னோர் சோழர்களுக்கு அடங்கித் திறை செலுத்தித் தம் வாழ்நாளைக் கழித்து வந்த இழிநிலையை எண்ணி மனம் வெதும்பினான். மேலும் தனது இளம்வயதில் மூன்றாம் குலோத்துங்கன் படையெடுத்து வந்து மதுரையில் உள்ள அரண்மனை மண்டபங்களைத் தரை மட்டமாக்கியதை எல்லாம் நேரில் கண்டிருந்தான். எனவே சோழ நாட்டை வென்று பழிக்குப் பழிவாங்க வேண்டும் என்று எண்ணியிருந்தான். இந்நிலையில் மூன்றாம் குலோத்துங்கன் இறந்தான். அவன் மகன் மூன்றாம் இராசராசன் சோழ நாட்டு அரியணை ஏறி ஆட்சி செய்துவந்தான்.

பழிவாங்கும் நோக்குடன் காலத்தை எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருந்த மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் சோழ நாட்டின் மீது படையெடுத்துச் சென்றான். மூன்றாம் இராசராசனைப் போரில் வென்று சோழ நாட்டைக் கைப்பற்றிக் கொண்டான். சோழ நாட்டின் தலைநகர்களாக இருந்த தஞ்சையையும், உறையூரையும் தீக்கு இரையாக்கினான்; அங்குள்ள மணி மண்டபங்களையும், மாட மாளிகைகளையும் இடித்துத் தரை மட்டமாக்கினான். போரில் தோல்வியுற்ற மூன்றாம் இராசராசன் தனது சுற்றத்தாருடன் தலைநகரை விட்டு வெளியேறி ஒரு மறைவிடத்தில் தங்கி வாழ்ந்தான்.

மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் சோழர்களின் இரண்டாம் தலைநகராகிய பழையாறை சென்று அங்குள்ள அரண்மனையில் வீராபிடேகம் செய்து கொண்டான். பின்னர்ப் பாண்டிய நாடு திரும்பிச் செல்லும் வழியில், பொன்னமராவதியில் உள்ள தனது அரண்மனையில் தங்கினான். நாட்டை இழந்த மூன்றாம் இராசராசனை அழைத்துவரச் செய்து அவனுக்குச் சோழ நாட்டைத் திரும்ப அளித்து அவனைத் தனக்குத் திறை செலுத்தி ஆட்சி செய்து வருமாறு பணித்தான்.

சில ஆண்டுகளுக்குப் பின்பு மூன்றாம் இராசராசன் திறை செலுத்த மறுத்துவிட்டான். இதனால் சினங்கொண்ட மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் சோழ நாட்டின் மீது மீண்டும் ஒரு போர் தொடங்கினான். இப்போரில் தோல்வியுற்ற மூன்றாம் இராசராசன் சோழ நாட்டை விட்டு வடபுலம் நோக்கிச் சென்றான். செல்லும் வழியில் பல்லவ நாட்டின் ஒரு பகுதியை ஆண்டு கொண்டிருந்த கோப்பெருஞ்சிங்கன் என்பவன் தெள்ளாறு என்னும் இடத்தில் மூன்றாம் இராசராசனைக் கைது செய்து, தனது தலைநகராகிய சேந்தமங்கலம் என்ற ஊரில் உள்ள கோட்டையில் சிறைவைத்தான்.

இதே காலத்தில் போசளநாட்டை வீரநரசிம்மன் (1220-1230) என்பவன் ஆண்டு வந்தான். இவன் தன் மகளை மூன்றாம் இராசராசனுக்குத் திருமணம் செய்து கொடுத்திருந்தான். கோப்பெருஞ்சிங்கன் மூன்றாம் இராசராசனைச் சிறை வைத்ததை அறிந்து மனம் கொதித்த வீரநரசிம்மன் பெரும்படையுடன் சென்றான். கோப்பெருஞ்சிங்கனைப் போரில் தோற்கடித்தான். அவன் சிறைவைத்திருந்த மூன்றாம் இராசராசனை மீட்டான். அதோடு மட்டும் அல்லாமல் தொடர்ந்து படையுடன் வீரநரசிம்மன் சென்று, காவிரியாற்றங்கரையில் உள்ள மகேந்திரமங்கலத்தில் சுந்தரபாண்டியனோடு போரிட்டு அவனை வென்று, அவன் கைப்பற்றியிருந்த சோழ நாட்டை மூன்றாம் இராசராசனுக்கு வழங்கினான். இத்தோல்விக்குப் பின்னர், பாண்டியரும் போசளரோடு மண உறவு செய்து கொண்டனர். தமிழ்நாட்டு அரசியலில் போசளரின் தலையீடு குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழ் நாட்டில் போசளரின் மேலாண்மை நிலைநாட்டப்பட்டது.

1.2.3 இரண்டாம் சடையவர்மன் குலசேகரபாண்டியன் (கி.பி.

முதலாம் மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியனுக்குப் பின்னர் இரண்டாம் சடையவர்மன் குலசேகரபாண்டியன் ஆட்சிக்கு வந்தான். இவன் ஒரு சில மாதங்கள் மட்டுமே ஆட்சி புரிந்து இறந்துபோனான். முதலாம் மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியனுக்குப் பின்பு இவன் அரசாண்ட செய்தி திருத்தங்கால் என்னும் ஊரில் (சிவகாசிக்கு அருகில் உள்ளது) உள்ள ஒரு கல்வெட்டால் அறியப்படுகிறது. அதில் இவனைப் பற்றிய செய்திகள் போதுமான அளவுக்கு இடம் பெறவில்லை.

1.2.4 இரண்டாம் மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் (கி.பி. 1239-1251)

இரண்டாம் சடையவர்மன் குலசேகரபாண்டியன் மறைவுக்குப் பின்னர், இரண்டாம் மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் கி.பி. 1239இல் பாண்டிய நாட்டு மன்னனாக அரியணை ஏறினான். இவனுக்குப் போசள மன்னனாகிய வீரசோமேசுவரன் மாமன் ஆவான்; (வீரசோமேசுவரன், வீரநரசிம்மனின் மகனாவான்) கொங்குச் சோழனாகிய விக்கிரமசோழன் மைத்துனன் ஆவான். இவர்களுடைய உறவும் நட்பும் இவனது ஆட்சிக்குப் பெருந்துணையாய் இருந்தன.

இவனது ஆட்சிக் காலத்தில் சோழ நாட்டை ஆண்டு வந்தவன் மூன்றாம் இராசேந்திர சோழன் ஆவான். அவன் பாண்டிய நாட்டின் மீது படையெடுத்துச் சென்று இப்பாண்டியனைப் போரில் வென்று இவனுடைய பாண்டிய நாட்டையும் கைப்பற்றிக் கொண்டான். போசள மன்னன் வீரசோமேசுவரன் மூன்றாம் இராசேந்திர சோழனுடன் போர் புரிந்து, அவனை வென்று, பாண்டிய நாட்டு ஆட்சியை இரண்டாம் மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியனிடம் ஒப்படைத்தான். இவ்வுண்மையை, அப்போசள மன்னன் தன்னைப் பாண்டியகுல சம்ரசுகன் எனவும், இராசேந்திரனைப் போரில் வென்றவன் எனவும் தன் கல்வெட்டுகளில் கூறிக் கொள்வதால் அறியலாம்.

1.2.5 முதலாம் சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் (கி.பி. 1251-1268)

இரண்டாம் மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் இறந்த பிறகு, கி.பி. 1251இல் பாண்டிய நாட்டு மன்னனாக முடி சூடிக் கொண்டவன் முதலாம் சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் ஆவான். பிற்காலப் பாண்டிய மன்னருள் புகழில் மிகவும் ஓங்கியவன் இவனே ஆவான். வலிமையும் புகழும் இழந்து கிடந்த பாண்டியப் பேரரசை மேலோங்கச் செய்தவன் இவனே என்றால் மிகையாகாது. இவன் அண்டை நாடுகளுடன் போரிட்டு அந்நாடுகளை எல்லாம் வென்று பாண்டியப் பேரரசின் எல்லைகளை விரிவுபடுத்தினான். இவனது ஆட்சிக் காலத்தில் பாண்டியப் பேரரசு தமிழகத்தில் உள்ள சோழ நாடு, சேர நாடு, கொங்கு நாடு, பல்லவ நாடு ஆகிய நாடுகளை உள்ளடக்கி, வடக்கே ஆந்திராவில் உள்ள நெல்லூர் வரை பரந்து நின்றது. முதலாம் சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் செய்த போர்களும், அடைந்த வெற்றிகளும், கைப்பற்றிய நாடுகளும் பலவாகும்.

• சேர நாட்டை வெற்றி கொள்ளல்

இவன் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றதும் பாண்டியப் பேரரசின் பரப்பினை விரிவுபடுத்தும் பணியில் ஈடுபட்டான். முதலில் சேர நாட்டின் மீது படையெடுத்துச் சென்று, அந்நாட்டை ஆண்டு வந்த வீரரவி உதயமார்த்தாண்டன் என்பவனை வெற்றி கொண்டான். இவ்வெற்றியின் காரணமாக இவனுக்குச் சேரனை வென்றான் என்ற

சிறப்புப் பெயர் வழங்கலாயிற்று. இவன் தனது சேரநாட்டு வெற்றிக்கு நன்றி செலுத்தும் வகையில் திருவானைக்கா கோயிலில் ஆண்டுதோறும் விழா எடுப்பதற்கு முட்டைபாடி, வீர தெங்கபுரம், பாகன்குடி ஆகிய ஊர்களை வழங்கினான்.

- **சோழ நாட்டைக் கைப்பற்றல்**

சேர நாட்டு வெற்றியால் திடம் கொண்ட சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் கி.பி. 1257இல் சோழ நாட்டின் மீது படையெடுத்தான். போரில் மூன்றாம் இராசேந்திரனை வென்று அவனைத் தனக்குத் திறை செலுத்தும் சிற்றரசனாக்கி விட்டான். அதற்குப் பின்பு மூன்றாம் இராசேந்திரன் தனது ஆட்சிக் காலம் முழுவதும் பாண்டியருக்குத் திறை செலுத்தியே வாழ்ந்தான். அவனோடு பிற்காலச் சோழர் ஆட்சி மறைந்தது. அவன் இறந்தபின்னர், சோழ நாடு பாண்டிய நாட்டுடன் இணைக்கப்பட்டது.

- **போசளரை அடக்குதல்**

போசளர் என்போர் (கி.பி. 1026-1343) மைசூரையும் அதைச் சார்ந்த பகுதிகளையும் கொண்ட போசள நாட்டைத் துவாரசமுத்திரம் என்ற ஊரைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சி புரிந்து வந்தவர்கள் ஆவர். இவர்கள் மூன்றாம் இராசராச சோழன் காலத்தில், சோழ நாட்டின் ஒரு பகுதியைக் கைப்பற்றி, அதனைக் கண்ணனூர்க் கொப்பம் என்ற ஊரைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆண்டு வந்தனர். (கண்ணனூர்க் கொப்பம் என்பது இக்காலத்தில் திருச்சிராப்பள்ளிக்கு வடக்கே 12கி.மீ தொலைவில் சமயபுரம் என்ற பெயரில் உள்ளது.) இப்போசளர் பாண்டியரோடும், சோழரோடும் மண உறவு கொண்டு தங்களது மேலாதிக்கத்தைத் தமிழக அரசியலில் நிலைநாட்டியதை ஏற்கெனவே பார்த்தோம்.

சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் போசளரைத் தாக்கி அவர்கள் ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்த சோழ நாட்டுப் பகுதியைத் தன் ஆளுகையின்கீழ்க் கொண்டுவர எண்ணினான். அதனை நிறைவேற்றும் பொருட்டுக் கி.பி. 1262இல் பெரும்படையுடன் சென்று, அப்போசளர்க்கு உரிய தலைநகராகிய கண்ணனூர்க் கொப்பத்தை முற்றுகையிட்டான். அப்போது நடந்த போரில் அவ்வூரில் தன் மகன் இராமநாதன் என்பவனோடு தங்கியிருந்த போசள மன்னன் வீரசோமேசுவரன் கொல்லப்பட்டான். சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் கண்ணனூர்க் கொப்பத்தைக் கைப்பற்றினான்

- **மகத நாட்டையும், கொங்கு நாட்டையும் கைப்பற்றல்**

தோல்வியைக் கண்டறியாத சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் மகத நாட்டின் மீதும், கொங்கு மன்னர்களின் கொங்கு நாட்டின் மீதும் படையெடுத்துச் சென்று அந்நாடுகளை வென்று பாண்டிய நாட்டுடன் இணைத்துக் கொண்டான். (மகத நாடு என்பது தற்போது உள்ள சேலம் மாவட்டத்தின் கிழக்குப் பகுதியையும், விழுப்புரம் மாவட்டத்தின் மேற்குப் பகுதியையும் முற்காலத்தில் தன்னகத்தே கொண்டிருந்தது.)

- **இலங்கை வெற்றி**

சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் கப்பற்படையுடன் இலங்கை சென்று, அங்கு ஆண்டு கொண்டிருந்த அரசனை வென்றான். அவனிடமிருந்து யானைகளையும், பலவகை மணிகளையும் திறைப் பொருளாகப் பெற்று நாடு திரும்பினான்.

- **பல்லவன் கோப்பெருஞ்சிங்கனை அடக்குதல்**

சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியனது அடுக்கடுக்கான வெற்றிகளைக் கண்டு அஞ்சிய பல்லவ அரசன் கோப்பெருஞ்சிங்கன் அவனுக்குத் திறைப்பொருளை அனுப்பி வைத்தான். சுந்தரபாண்டியன் அதை ஏற்றுக் கொள்ளாமல், கோப்பெருஞ்சிங்கன் மீது படையெடுத்துச் சென்று, அவனுடைய தலைநகராகிய சேந்தமங்கலத்தை முற்றுகையிட்டுப் போர் செய்தான். அப்போரில் கோப்பெருஞ்சிங்கனை வென்று சேந்தமங்கலத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்டான். மேலும் அவனுடைய யானைகளையும், குதிரைகளையும், பிற செல்வங்களையும் கவர்ந்து கொண்டான். பிறகு அவற்றையெல்லாம் அவனுக்கே அளித்து, அவனைத் தன் ஆணைக்கு அடங்கி நடக்கும் சிற்றரசனாக்கி விட்டுத் தன் நாடு திரும்பினான்.

- **காஞ்சிபுரத்தைக் கைப்பற்றல்**

சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் காலத்தில் காஞ்சிபுரத்தைத் தெலுங்குச் சோழனாகிய விசயகண்ட கோபாலன் என்பவன் ஆண்டு வந்தான். சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் அவன் மீது படையெடுத்துச் சென்று, போரில் அவனைக் கொன்று, காஞ்சிபுரத்தைக் கைப்பற்றினான். பின்பு விசயகண்ட கோபாலனுடைய தம்பியர் வந்து, தன்னடி பணிந்து வணங்கவே அவர்களுக்குக் காஞ்சிபுரத்தை அளித்து, அவர்களை ஆண்டுதோறும் தனக்குத் திறை செலுத்திக் கொண்டு ஆட்சி செய்து வருமாறு பணித்தான்.

- **நெல்லூரைக் கைப்பற்றல்**

சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் இறுதியாகத் தமிழகத்தின் வடக்கே படையெடுத்துச் சென்றான். அங்கே காகதீய நாட்டை ஆண்டு வந்த கணபதிதேவன் என்பவனைப் போரில் வென்று, அவனுக்கு உரிய நெல்லூரைக் கைப்பற்றி, அந்நகரில் வீராபிடேகம் செய்து கொண்டான்.

- **எம்மண்டலமும் கொண்டருளியவன்**

இவ்வாறு பல நாடுகளை வென்று தன்னடிப்படுத்தித் தனக்கு ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாமல் முடிமன்னனாக விளங்கிய முதலாம் சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் எம்மண்டலமும் கொண்டருளிய ஸ்ரீ சுந்தரபாண்டிய தேவர் என்ற பட்டப் பெயரைப் புனைந்து கொண்டான்.

1.2.6 முதலாம் மாறவர்மன் குலசேகர பாண்டியன் (கி.பி. 1268-1

310)

முதலாம் சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியனை அடுத்து, முதலாம் மாறவர்மன் குலசேகரபாண்டியன் கி.பி. 1268இல் பாண்டியநாட்டு அரியணை ஏறினான். இவனது ஆட்சிக் காலத்தில் பாண்டிய நாடு உயர்நிலையில் இருந்தது. வெனிஸ் நாட்டு வழிப்போக்கனான மார்க்கோ போலோ (Marco Polo) என்பவனும், பெர்சிய நாட்டைச் சார்ந்த இசுலாமிய வரலாற்றாசிரியர் வாசாப் (Wassaf) என்பவரும் இவனுடைய காலத்தில் பாண்டிய நாட்டிற்கு வருகை புரிந்தனர்.

மாறவர்மன் குலசேகரபாண்டியன் காலத்துப் போர் நிகழ்ச்சிகளில் குறிப்பிடத்தக்கவை அவன் சேரநாட்டில் உள்ள கொல்லத்தைக் கைப்பற்றியதும், ஈழ நாட்டின் மீது படையெடுத்ததும் ஆகும்.

மாறவர்மன் குலசேகரபாண்டியன் கி.பி. 1274இல் சேரநாட்டின் மீது படையெடுத்துச் சென்று, அந்நாட்டில் உள்ள கொல்லத்தை வென்று அதனைக் கைப்பற்றிக் கொண்டான். அதனால் இவன் கொல்லம் கொண்ட பாண்டியன் என்னும் பட்டப்பெயர் பெற்றான்.

மாறவர்மன் குலசேகரபாண்டியனின் ஈழப் படையெடுப்பைப் பற்றி இலங்கை வரலாற்று நூலாகிய மகாவம்சம் விரிவாகக் கூறுகிறது. இப்பாண்டியன் கி.பி. 1284இல் ஆரியச் சக்கரவர்த்தி என்பவன் தலைமையில் பெரும்படை ஒன்றை இலங்கைக்கு அனுப்பிவைத்தான். அப்படைத்தலைவன் ஈழத்தின் பல பகுதிகளைப் பேரழிவிற்கு உள்ளாக்கி, நகரங்களைக் கொள்ளையிட்டுச் சுபகிரி என்னும் நகரில் இருந்த பெருங்கோட்டையைக் கைப்பற்றினான். இறுதியில் அந்நாட்டில் உள்ள பெருஞ்செல்வங்களையும், புத்தரது பல்லையும் கைப்பற்றிக் கொண்டு வெற்றியுடன் பாண்டிய நாட்டிற்குத் திரும்பினான். புத்தரின் பல்லை ஈழ நாட்டார் புனிதப் பொருளாகக் கருதி வந்தனர். பாண்டியரோடு போர் புரிந்து அப்பல்லைப் பெறுவதற்கு இயலாத நிலையில் இருந்த ஈழநாட்டு மன்னன் மூன்றாம் பராக்கிரமபாகு என்பவன் பாண்டிய நாடு வந்தான். மாறவர்மன் குலசேகரபாண்டியனைப் பணிந்து நட்புரிமை கொண்டு புத்தரின் பல்லைப் பெற்றுச் சென்றான்.

சோழ நாடு, கொங்கு நாடு, தொண்டை நாடு ஆகிய நாடுகளில் உள்ள பல ஊர்களில் இவன் கல்வெட்டுகள் காணப்படுகின்றன. ஆகவே இந்நாடுகள் எல்லாம் இவன் ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்தன எனலாம். இவனுக்கு முன் அரசாண்ட சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியனது ஆட்சியில் பாண்டியப் பேரரசின் கீழ் அடங்கியிருந்த எல்லா நாடுகளும் இவனது ஆட்சிக் காலத்திலும் அங்ஙனமே இருந்தன என்பதில் ஐயமில்லை. எனவே சடையவர்மன் சுந்தர பாண்டியனைப் போலவே இம்மாறவர்மன் குலசேகரபாண்டியனும் எம்மண்டலமும் கொண்டருளிய ஸ்ரீ குலசேகர பாண்டியன் என வழங்கப்பெற்றான். மேலும் இவன் தன் பேரரசிற்கு உட்பட்டிருந்த நாடுகள் எல்லாம் அமைதியாக இருத்தல் வேண்டித் தன் தம்பிமார்களான மாறவர்மன் விக்கிரமபாண்டியன், சடையவர்மன் குலசேகரபாண்டியன் ஆகியோரை அந்நாடுகளில் அரசுப் பிரதிநிதிகளாக இருந்து ஆட்சி செய்து வருமாறு ஏற்பாடு செய்தான்.

1.3 உள்நாட்டுப் போரும் மாலிக்காபூர் படையெடுப்பும்

முதலாம் மாறவர்மன் குலசேகரபாண்டியனுக்குச் சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியன், சடையவர்மன் வீரபாண்டியன் என்னும் இரு புதல்வர்கள் இருந்தனர். குலசேகரபாண்டியனின் பட்டத்தரசிக்குப் பிறந்தவன் சுந்தரபாண்டியன் ஆவான்; காமக்கிழத்திக்குப் பிறந்தவன் வீரபாண்டியன் ஆவான்.

குலசேகரபாண்டியன் தனக்குப் பின் முடிசூடுவதற்கு உரிமை படைத்த சுந்தரபாண்டியனைப் புறக்கணித்துவிட்டு, வீரபாண்டியனுக்கு இளவரசுப் பட்டம் சூட்டினான். இதனால் சினம் கொண்ட சுந்தரபாண்டியன் கி.பி.1310இல் தன் தந்தையைக் கொன்று தானே மதுரை அரியணையில் ஏறிக்கொண்டான். இளவரசனாய் இருந்துவந்த வீரபாண்டியன் சுந்தரபாண்டியன் மீது போர் தொடுத்தான். அப்போது நடைபெற்ற போரில் சுந்தரபாண்டியன் தோல்வியுற்று மதுரையைக் கைவிட்டு வடக்கு நோக்கி ஓடினான்.

இச்சமயத்தில் டெல்லி சுல்தான் அலாவுதீன் கில்ஜி என்பவனுடைய படைத்தலைவன் மாலிக்காபூர் என்பவன் ஒரு பெரும்படையுடன் தமிழகத்தில் தெற்கு நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தான். சுந்தரபாண்டியன் அவனை அணுகித் தனக்குப் படைத்துணை அளிக்கும்படி வேண்டினான். சுந்தரபாண்டியனோடு வந்த மாலிகாபூர் மதுரையைத் தாக்கினான். மாலிக்காபூரின் பெரும்படையை எதிர்த்து வெல்லமுடியாது என எண்ணிய வீரபாண்டியன் மதுரையை விட்டு வெளியேறிப் பல இடங்களுக்கும் ஓடி ஓடி ஒளிந்து கொண்டு, கொரியல்லா போர் முறையைப் பின்பற்றி, மாலிக்காபூருக்குத் தொல்லை கொடுத்தான்.

வீரபாண்டியன் தன் முன்னோர் போசளரிடமிருந்து கைப்பற்றி ஆண்ட கண்ணனூர்க் கொப்பம் சென்றான். அங்கிருந்த பாண்டியப் படையில் 20,000 முஸ்லீம்கள் இருந்தனர். இவர்கள் வீரபாண்டியனைத் தேடி வந்த மாலிக்காபூர் படையினருடன் சேர்ந்து கொண்டனர். எனவே வீரபாண்டியன் தில்லை (சிதம்பரம்) சென்று, அங்கே ஒளிந்து கொண்டான். மாலிக்காபூர் தில்லை வந்தடைந்தான். அங்கே உள்ள பொன்னம்பலத்தை அடியுடன் பெயர்த்தெடுத்துக் கொண்டு கோயிலுக்கு எரியூட்டினான். எனினும் வீரபாண்டியன் அவனிடம் அகப்பட்டான் இல்லை. பின்பு மாலிக்காபூர் மதுரை நோக்கித் திரும்பும் வழியில் ஆங்காங்குத் தன் கண்ணில் பட்ட கோயில்களை எல்லாம் இடித்துத் தரைமட்டமாக்கினான். திருவரங்கத்தில் உள்ள திருவரங்கநாதர் கோயிலை இடித்துப் பாழாக்கினான். அடுத்து மதுரையின்மேல் பெருந்தாக்குதல் தொடுத்தான்.

மாலிக்காபூர் தாக்குதலை முன்னரே அறிந்த சுந்தரபாண்டியன் அரண்மனைப் பொக்கிசத்தை எடுத்துக்கொண்டு மதுரையை விட்டு ஓடிவிட்டான். இதனால் பெரிதும் ஏமாற்றம் அடைந்த மாலிக்காபூர் வெகுண்டு சொக்கநாதர் கோயிலைத் தீயிட்டுக் கொளுத்தினான். இதை அறிந்த சுந்தரபாண்டியனின் சிற்றப்பன் மாறவர்மன் விக்கிரமபாண்டியன் என்பவன் பாண்டிய வீரர்களைத் திரட்டிக்கொண்டு மாலிக்காபூரைத் தாக்கினான். அத்தாக்குதலுக்கு முன் நிற்க முடியாமல் மாலிக்காபூர் புறமுதுகிட்டு ஓடினான். மதுரையை விட்டு இராமேசுவரம் சென்று அங்குள்ள கோயிலைச் சூறையாடியும், மக்களைப் படுகொலை செய்தும், அவர்கள் உடைமைகளைக் கவர்ந்தும் பெருஞ்சேதம் விளைத்தான். அங்கு ஒரு மசூதி கட்டினான். பின்பு அவன் தென்னிந்தியப் படையெடுப்பின்போது கைப்பற்றிய 512 யானைகள், 5000 குதிரைகள் ஆகியவற்றுடனும், 500 மணங்கு எடையுள்ள தங்க அணிகலன்கள், விலை மதிப்பற்ற வைரங்கள், முத்து, மாணிக்கம், மரகதம் ஆகியவற்றுடனும் டெல்லி திரும்பினான்.

மாலிக்காபூர் படையெடுப்பினால் பாண்டிய நாடு தீப்பற்றி எரிந்தது; அங்குள்ள கோயில்கள் இடிந்து வீழ்ந்து பாழாயின; மக்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டனர்; அவர்களின் உடைமைகள் பறிபோயின. ஆயினும் பாண்டியர் தளர்ச்சி அடையவில்லை. எனவே பாண்டியரை அடக்கி அடிமை கொள்ளாமலேயே மாலிக்காபூர் டெல்லி நோக்கிப் பயணமாக நேர்ந்தது. அவனுக்குப் பிறகு பாண்டிய நாட்டில் முஸ்லீம்களின் தலையீடும் சிறிது காலம் இல்லாமல் இருந்தது. மீண்டும் சுந்தரபாண்டியனும், வீரபாண்டியனும் தொடர்ந்து பாண்டிய நாட்டை ஆண்டுவரத் தொடங்கினார். ஆனால் வெவ்வேறிடங்களில் இருந்து பாண்டிய நாட்டை ஆண்டு வந்தார்கள். சுந்தரபாண்டியன் கி.பி.1320 வரையிலும், வீரபாண்டியன் கி.பி 1324 வரையிலும் அரசாண்டனர் என்பதை அவர்களுடைய கல்வெட்டுகள் தெரிவிக்கின்றன.

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் – I

1.4 அறப்பணிகள்

பிற்காலப் பாண்டியர்கள் இறைநலமும், மக்கள் நலமும் வேண்டித் தங்கள் ஆட்சியின்போது பல்வேறு அறப்பணிகள் செய்துள்ளனர்.

- **முதலாம் சடையவர்மன் குலசேகரபாண்டியன்**

முதலாம் சடையவர்மன் குலசேகரபாண்டியன் பல சிற்றூர்களை இணைத்து, அதற்குச் சதுர்வேதி மங்கலம் எனப் பெயரிட்டு ஆயிரத்து முப்பது அந்தணர்களுக்குப் பிரமதேயமாகவும், திருப்புவனத்துக் கோயிலுக்குத் தேவதானமாகவும் வழங்கினான். கோயில்களில் நாள் வழிபாடு நடத்த மானியங்கள் வழங்கினான். இப்பாண்டியன் துணைவியார் தரணி முழுதுடையாள் என்பவள் அழகர் மலையின் உச்சியில் மலர்ச்சோலை ஒன்றை அமைத்துப் பராமரித்தாள். இவனது உடன் பிறந்தவனான சேர இளங்கோவும் பாண்டிய நாட்டுக் கோயில்களுக்கு நிவந்தங்கள் அளித்துள்ளான். மற்றொரு உடன்பிறந்தவன் சேத்தூரில் (இராமநாதபுரம் மாவட்டம்) விஷ்ணுவுக்குக் கோயில் ஒன்றை எழுப்பினான்.



குலசேகரபாண்டியன் மக்கள் நலம் பேணும் திட்டங்களில் அக்கறை கொண்டவன். இவன் நீர்நிலைகளைப் பெருக்கியதுடன் வேளாண்மையையும் விரிவுபடுத்தினான். இவன் வெட்டிய குளம் ஒன்றுக்குத் தனது பெயரையிட்டான். வைகையாற்றினின்று கால்வாய் ஒன்றை வெட்டிப் பல ஊர்களுக்குப் பாசனவசதி அளித்தான்.

முதலாம் மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன்

இவன் மதுரையில் சுந்தரேசுவரர் கோயிலில் (மீனாட்சியம்மன் கோயில்) உள்ள ஒன்பது நிலைக் கிழக்குக் கோபுரத்தைக் கட்டினான். மேலும் மதுரையில் இம்மையில் நன்மை தருவார் கோயிலையும் கட்டினான். திருவானைக் கோயில் ஜம்புகேசுவரர் ஆலயத்தின் ஏழுக்குத் திருக்கோபுரத்தைக் கட்டும் பணியை இவன் தொடங்கி வைத்தான்.

முதலாம் சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியன்

முதலாம் சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் எங்கும் வெற்றி கொண்டான். இப்புகழ் பெற்ற சுந்தரபாண்டியன் அறப்பணிகள் செய்வதிலும் நிகரற்று விளங்கினான். சிதம்பரம், திருவரங்கம் ஆகிய கோயில்களுக்கு அறக்கொடைகள் வழங்கினான். தில்லைத் திருக்கோயிலைப் பொன்னால் வேய்ந்தான். சிதம்பரத்து விஷ்ணு கோயிலுக்கும் சிவன் கோயிலுக்கும் காணிக்கைகள் வழங்கினான். சிதம்பரம் ஆலயத்திலுள்ள சுந்தரபாண்டியன் கோபுரத்தை இவன் கட்டினான்.

திருவரங்கம் கோயிலையும் பொன் வேய்ந்து சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் பெருமையுற்றான். அந்த ஆலயத்திற்குப் பொன்னும், பொருளும் நிவந்தங்களும் அளித்துப் புகழ் பெற்றான்.

சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் திருவாரூர் மாவட்டத்திலுள்ள திருக்குவளை என்னும் ஊரில் அமைந்திருக்கும் ஆலயத்திலும் திருப்பணிகள் செய்தான். திருப்பதி மலை உச்சியில் அமைந்திருக்கும் வெங்கடேசுவரர் ஆலயத்தில் பொற்கலசம் ஒன்று நிறுவினான். மதுரையம்பதி அழகர் கோயில் விஷ்ணு ஆலயத்தில் மண்டபம் ஒன்றைக் கட்டினான். திருவானைக்கா கோயிலில் திருவிழாக்கள் நடத்த நிவந்தம் அளித்தான். திருவைகுண்டத்து விஷ்ணு கோயிலில் உள்ள சுந்தரபாண்டிய கோபுரம் இவன் கட்டியதாகக் கருதப்படுகின்றது.

1.5 அயல்நாட்டு உறவு

பிற்காலப் பாண்டிய மன்னர்கள் தொடர்ந்து வெற்றிமேல் வெற்றி கண்டதால் இவர்களது பேரரசு விரிவடைந்திருந்தது. தங்களது நாட்டை விரிவுபடுத்திய பாண்டிய மன்னர்கள் அயல்நாட்டாருடன் தொடர்பு கொள்ள ஆரம்பித்தனர்.

சீனாவுடன் உறவு

பன்னெடுங் காலமாகத் தமிழகமும் சீனாவும் வாணிக உறவும், கலாச்சார உறவும் கொண்டிருந்தன. இவ்வறவு பிற்காலப் பாண்டியரது காலத்திலும் தொடர்ந்தது. கி.பி. 1280 இல் முதலாம் மாறவர்மன் குலசேகரபாண்டியன் ஜமாலுதீன் என்பவரைச் சீனாவிற்குத் தூதுவராக அனுப்பினான்.

பாண்டிய மன்னன் தூதுவரை அனுப்பியது போல் சீனநாடும் யாங்திங் பீ என்பவரைத் தூதுவராகப் பாண்டிய நாட்டிற்கு அனுப்பி வைத்தது. இத்தூதுவர் கி.பி. 1282 இல் தாயகம் திரும்பினார். இதனைத் தொடர்ந்து முதலாம் மாறவர்மன் குலசேகரபாண்டியன் கி.பி. 1283, 1284 ஆம் ஆண்டுகளில் இரண்டுமுறை தூதுக் குழுவைச் சீனாவிற்கு அனுப்பிவைத்தான். இதனால் சீனநாட்டுடன் மேலும் நட்புறவு வளர்ந்தது எனலாம். பாண்டிய மன்னனைப் போன்றே சீனநாடும் இரண்டாம் முறையாக ஒரு தூதுக் குழுவைத் தமிழகத்திற்கு அனுப்பிவைத்தது.

1.6 அயலவர் குறிப்பு

மார்க்கோ போலோ மற்றும் வாசாப் போன்றோர் பாண்டிய நாட்டினைப் பற்றி விரிவாகத் தங்களது குறிப்பில் எடுத்துக் கூறியுள்ளனர்.

1.6.1 மார்க்கோ போலோ

வெனிஸ் நாட்டு வழிப்போக்கனான மார்க்கோ போலோ என்பவன் முதலாம் சடையவர்மன் குலசேகரபாண்டியன் ஆட்சிக் காலத்தில் பாண்டி நாட்டுக்கு வந்து சுற்றுப்பயணம் செய்து, தன் நூலில் அந்நாட்டைப் பற்றிய குறிப்புகளைக் கொடுத்துள்ளான். பாண்டிய நாடு இந்தியாவிலேயே மிகச் சிறந்த நாடு என்றும், அது பண்பும் மாண்பும் வாய்ந்ததென்றும், அந்நாட்டை ஐந்து பாண்டியர்கள் அரசாண்டு வந்தனர் என்றும், அவர்களுள் ஒருவன் சொண்டர் பாண்டிடாவர் (சுந்தரபாண்டி தேவர்) என்பவன் முடிசூடிய மன்னன் என்றும், பாண்டி நாட்டில் மிகப்பெரிய வனப்பு மிக்க முத்துகள் கிடைத்தன என்றும், தாமிரவருணியின் கூடல் முகத்தில் இருக்கும் காயல்பட்டினம் மிகப்பெரிய நகரம் என்றும், ஹார்மோஸ், கிரீஸ், ஏடன், அரேபியா ஆகிய நாடுகளிலிருந்து குதிரைகளையும், வேறு பல பண்டங்களையும் ஏற்றிக் கொண்டு வந்த மரக்கலங்கள் அனைத்தும் காயலுக்கு வந்துதான் போகின்றன என்றும், காயல்பட்டினத்தில் வாணிபம் செழித்தோங்கி நடைபெற்று வந்தது என்றும், பாண்டிய மன்னனிடம் அளவு கடந்த பொன்னும் மணியும் குவிந்து கிடந்தன என்றும், அவன் அயல்நாட்டு வாணிகரிடம் மிகுதியும் கண்ணோட்டம் உடையவன் என்றும் மார்க்கோ போலோ கூறுகின்றார். மேலும், பாண்டிய மன்னனுக்கு ஐந்நூறு மனைவியர் இருந்தனர் என்றும், குடிமக்கள் மேலாடை இன்றியே உலவி வந்தனர் என்றும், உடன்கட்டை ஏறும் வழக்கம் எங்கும் காணப்பட்டது என்றும், சகுனங்களிலும் சோதிடத்திலும் மக்களுக்கு நம்பிக்கை இருந்துவந்தது என்றும், கோயில்களில் தேவரடியார்கள் தொண்டு புரிந்துவந்தனர் என்றும் அவர் கூறுகின்றார்.



1.6.2 வாசாப்

வாசாப் என்பார் பாரசீக நாட்டைச் சேர்ந்த வரலாற்றாசிரியர் ஆவார். இவரும் முதலாம் சடையவர்மன் குலசேகரபாண்டியன் ஆட்சியின்போது பாண்டிய நாட்டிற்கு வருகை புரிந்தவர் ஆவார். இவர் தரும் செய்திகள் மிகவும் சிறப்பானவை. அவர் கூறுவதாவது: “மலைகள் போன்ற மிகப் பெருங்கப்பல்கள் கடல் மேல் காற்றெனும்

சிறகுகளை விரித்து, பாண்டி நாட்டுக்கு வந்துகொண்டே இருக்கின்றன. இவை சீனம், கான்டன், இந்து, சிந்து ஆகிய இடங்களிலிருந்து அரிய பண்டங்களை ஏற்றிக்கொண்டு வந்து குவிக்கின்றன; பாரசீக வளைகுடாவின் மேல் உள்ள தீவுகள், துருக்கி, ஈராக், குராசான், ஐரோப்பிய நாடுகள் ஆகியவற்றில் காணப்படும் செல்வங்கள், பாண்டி நாட்டினின்றும் பெற்றவையாம். காலேஸ் தேவருடைய (மாறவர்மன் குலசேகரபாண்டியன்) ஆட்சியும், நாட்டு வளமும் நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக வளர்ந்து வந்துள்ளன. இவ்வாட்சிக் காலத்தில் அந்நிய நாட்டு மன்னரின் படையெடுப்பு ஒன்றேனும் நிகழ்ந்ததில்லை. பாண்டிய மன்னனும் ஒரு முறையேனும் நோய்வாய்ப்பட்டிலன். மதுரை அரசு பண்டாரத்தில் ஆயிரத்து இருநூறு கோடி பொன் சேர்ப்புக் கட்டி வைக்கப்பட்டுள்ளது. அஃதன்றி முத்து, மாணிக்கம், நீலம், பச்சை போன்ற நவரத்தினங்கள் அங்குக் குவிந்து கிடக்கின்றன. மேலும் விளக்குவதற்குச் சொற்கள் இல்”.

பாண்டிய மன்னன் ஒருவனின் அமைச்சரவையில் அரபு வணிகர்கள் அமர்ந்திருந்தனர் என்றும், சுங்க அமைச்சர் பொறுப்பு அப்துல் ரஹிமான் என்ற இஸ்லாமியர் ஒருவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்ததென்றும் முஸ்லீம் வரலாறுகள் கூறுகின்றன.

1.7 தொகுப்புரை

இப்பாடத்தின் மூலம் பிற்காலப் பாண்டியர்கள் சோழர்களை வென்று அவர்களைத் தங்களுக்கு அடங்கி நடக்கும் சிற்றரசர்களாக்கி, அவர்களிடமிருந்து திறை வாங்கினார்கள் என்பது பற்றி விளக்கமாக அறிந்திருப்பீர்கள். பிற்காலப் பாண்டிய மன்னர்களுள் முதலாம் சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் புகழில் மிகவும் ஓங்கியவன் என்பதை விளக்கமாக அறிந்திருப்பீர்கள். பிற்காலப் பாண்டியர் இறைநலமும் மக்கள் நலமும் கருதிச் செய்த அறப்பணிகளைப் பற்றி விரிவாகத் தெரிந்திருப்பீர்கள். பிற்காலப் பாண்டியர் அயல் நாட்டாருடன் கொண்ட வாணிகத்தொடர்பு பற்றியும், வெனிஸ் நாட்டுப் பயணியான மார்க்கோ போலோ என்பவனும், பாரசீக நாட்டு வரலாற்றாசிரியர் வாசாப் என்பவரும் இவர்களின் ஆட்சியின் போது தமிழகம் வந்து பல குறிப்புகளைத் தந்துள்ளனர் என்பது பற்றியும் இப்பாடத்தின் மூலம் படித்து உணர்ந்திருப்பீர்கள்.

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் – II

A03132 13ஆம் நூற்றாண்டின் அரசியல் நிலை

இந்தப் பாடம் என்ன சொல்கிறது?

இப்பாடம் கி.பி. 13ஆம் நூற்றாண்டில் மிகவும் மேலோங்கி இருந்த பிற்காலப் பாண்டியரின் ஆட்சியில் நடந்தவை பற்றி விளக்குகிறது.

பிற்காலப் பாண்டியர் காலத்தில் சமுதாய நிலை, பொருளாதார நிலை, கலை வளர்ச்சி, சமய நிலை ஆகியவை எவ்வாறு இருந்தன என்பது பற்றி விளக்குகிறது.

இந்தப் பாடத்தைப் படிப்பதால் என்ன பயன் பெறலாம்?

- 13ஆம் நூற்றாண்டின் தமிழக அரசியல் நிலையைப் பற்றி அறியலாம்.
- தமிழகத்தில் பாண்டியரின் ஆட்சி நன்கு அமைந்திருந்தது என்பது பற்றித் தெளிவான விளக்கம் பெறலாம்.
- படை, வரி, நீதி போன்றவை எவ்வாறு அமையப்பெற்றிருந்தன என்பதை அறியலாம்.
- சமுதாய நிலை சாதிப் பாகுபாடோடு அமைந்திருந்தது என்பதனை விளக்கமாக அறிந்து கொள்ளலாம்.
- பெண்களும் ஆண்களும் சரிசமமாக இருந்தனர் என்பதனை அறிந்து கொள்ளலாம்.
- பொருளாதார நிலை உயர்ந்த நிலையில் இருந்தது என்பதை அறிந்து கொள்ளலாம்.
- சிற்பக்கலை, இசைக்கலை போன்ற கலைகள் சிறந்து விளங்கியதை அறிந்து கொள்ளலாம்.

பாட அமைப்பு

- 2.0 பாட முன்னுரை
- 2.1 தமிழகத்தின் நிருவாகம்
 - 2.1.1 அலுவலர்கள்
 - 2.1.2 உள்ளாட்சி நிருவாகம்
 - 2.1.3 படை
 - 2.1.4 வரி
 - 2.1.5 நீதி
- 2.2 சமுதாய நிலை
 - 2.2.1 சாதிப் பாகுபாடு
 - 2.2.2 பெண்கள் நிலை
 - 2.2.3 கல்வி வளர்ச்சி
- தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் – I
- 2.3 பொருளாதார நிலை
 - 2.3.1 வாணிபம்
 - 2.3.2 முத்துக் குளித்தல்
 - 2.3.3 நாணயங்கள்
- 2.4 கலை வளர்ச்சி
 - 2.4.1 சிற்பக்கலை
 - 2.4.2 நடனக்கலை
 - 2.4.3 நாடகக்கலை
 - 2.4.4 இசைக்கலை
- 2.5 சமய நிலை
- 2.6 தொகுப்புரை
- தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் – II

2.0 பாட முன்னுரை

இப்பாடத்தில் பிற்காலப் பாண்டியரின் நிலை என்ன என்பது பற்றியும், அவர்களின் ஆட்சியே 13ஆம் நூற்றாண்டில் மேலோங்கி இருந்தது என்பது பற்றியும் காண இருக்கிறோம். நிருவாகம் பல பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது என்பது பற்றியும் காண இருக்கிறோம்.

சமுதாயத்தில் சாதிப் பாகுபாடு தலைவிரித்தாடியது என்பது பற்றி அறிகிறோம்.

மன்னர்கள் கோயில்களுக்குப் பல உதவிகளைச் செய்துவந்தனர் என்பதையும், தேவரடியார்கள் என்போர் கோயிலில் தங்கி இருந்தார்கள் என்பதையும், அவர்கள் அங்கேயே தங்கி நடனமாடியும், இசைபாடியும் இறைத்தொண்டில் ஈடுபட்டிருந்தனர் என்பதையும் அறிய இருக்கின்றோம்.

கல்வி வளர்ச்சியுற்றிருந்தது என்றும், பொருளாதாரம், தொழில்கள் மூலமும், வாணிபத்தின் மூலமும் 13ஆம் நூற்றாண்டின் நிலை உயர்ந்திருந்தது என்றும் அறிகிறோம். சிற்பக்கலை, நடனக்கலை, நாடகக்கலை போன்றவை சிறப்புப் பெற்றிருந்தன என்பது பற்றியும் அறிய இருக்கிறோம்.

2.1 தமிழகத்தின் நிருவாகம்

13ஆம் நூற்றாண்டில் பிற்காலப் பாண்டியரின் ஆட்சியே மேலோங்கி இருந்தது. இப்பாண்டிய மன்னர்கள் பல்லவர் ஆட்சியைக் காட்டிலும் திருந்திய நிருவாக முறையினைப் பின்பற்றினர். இப்பாண்டியப் பேரரசு அயல்நாடுகளுடன் தொடர்பு கொண்டு தமிழகத்தின் பெருமையை உலகறியச் செய்தது. மேலும் உள்நாட்டு வாணிபமும் பெருகி நாடு வளம் பெற்றது. தரிசு நிலங்கள் திருத்தப்பட்டு விளை நிலங்களாக மாற்றப்பட்டன. இதனால் நாட்டின் உற்பத்தி பெருகியது. இந்நிலங்களுக்குப் பாசன வசதி அளிக்கும் பொருட்டு ஏரிகள் பல வெட்டப்பட்டன. நாடு பொருளாதார வளர்ச்சியில் ஏற்றம் கண்டது. அரசின் வருவாய் அதிகரித்தது. பாண்டியப் பேரரசர்கள் சமயப் பற்றும், கலை ஆர்வமும் கொண்டமையால் கோயில்களைக் கட்டிப் பாண்டிய நாட்டைக் கலைக்கூடமாக்கினர்.

சுமார் கி.பி. 1310 வரை பாண்டியர் ஆட்சி புரிந்தனர். பொதுமக்கள் நலனைக் காக்கும் நோக்குடன் நிருவாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. நல்லாட்சி நாட்டில் நிலவ வேண்டுமென அரசர்கள் எண்ணினர். கிராம அளவில் உள்ளூர் மக்கள் நிருவாகத்தில் கலந்து கொள்வதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டனர். இவர்களது அரசாங்கம் மக்கள் நலம் நாடும் அரசாங்கமாக விளங்கியது.

பாண்டிய மன்னர்கள் ஆடம்பரமான வாழ்க்கையை மேற்கொண்டிருந்தனர்.

2.1.1 அலுவலர்கள்

அரசருக்கு நிருவாகம் பற்றிய ஆலோசனை வழங்குவதற்கு அலுவலர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருந்தனர். இவர்கள் அமைச்சர் அல்லது மந்திரி என அழைக்கப்பட்டனர். அமைச்சர்களின் தலைவர் ஏக மந்திரி என வழங்கப்பட்டார்.

படையின் தலைவர் சேனாதிபதி என அழைக்கப்பட்டார். கலிங்கராயன், மல்லவராயன், பல்லவராயன் முதலிய பட்டங்கள் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டன. நிருவாக நடவடிக்கைகளைப் பதிவு செய்வதற்கு எழுத்தர்கள் நியமிக்கப் பட்டிருந்தனர்.

எழுத்து மண்டபத்தில் தலைமைச் செயலகம் செயல்பட்டு வந்தது. வேறுபட்ட அலுவலகங்களும் அங்கு இயங்கி வந்தன. சிறப்பாகப் பணியாற்றிய அலுவலர்களுக்குக் காவிதி, ஏனாதி ஆகிய பட்டங்கள் அளிக்கப்பட்டன. அறநெறிகள் பற்றிய ஆலோசனை வழங்குவதற்குத் தனி அதிகாரி நியமிக்கப்பட்டிருந்தார்.

பிற்காலப் பாண்டியர் காலத்தில் பாண்டிய நாடு தற்போது உள்ள மதுரை, விருதுநகர், இராமநாதபுரம், சிவகங்கை, தூத்துக்குடி, திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி ஆகிய மாவட்டங்களைக் கொண்டிருந்தது. முதலாம் சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் ஆட்சிக்காலத்தில் பாண்டியப் பேரரசு தமிழகம் முழுவதும் மட்டுமின்றித் தமிழகத்துக்கு வடக்கே உள்ள நெல்லூரையும் தன்னகத்தே கொண்டிருந்தது.

பாண்டியப் பேரரசு முழுவதையும் நடுவண் அரசு நேரடியாக ஆட்சி செய்ய முடியாத காரணத்தால் அது பல மண்டலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டது. மண்டலம் பல நாடுகளாகவும், நாடு பல கூற்றங்களாகவும், கூற்றம் பல கிராமங்களாகவும் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. அரசு குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மண்டலங்கள் அல்லது மாநிலங்களின் ஆளுநர்களாக நியமிக்கப்பட்டிருந்தனர். எனினும் இவர்களது செயல்கள் பற்றி அறிவதற்குச் சரியான

சான்றுகள் இல்லை.

2.1.2 உள்ளாட்சி நிருவாகம்

மாறன் சடையன் என்பவன் வெளியிட்ட கல்வெட்டு ஒன்று திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள மண்ணூர் என்னுமிடத்தில் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளது. இக்கல்வெட்டு உள்ளாட்சியை நடத்துவதற்கென அமைக்கப்பட்டிருந்த மகாசபை பற்றிய விளக்கத்தைக் கொடுத்துள்ளது. கிராமத்தை நிருவாகம் செய்வதற்கெனக் கிராமசபை அமைக்கப்பட்டது. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கிராமசபை உறுப்பினர்கள் வாரியங்களாகப் (குழு) பிரிந்து செயல்பட்டனர். வாரிய உறுப்பினர்களது தகுதிகள் பற்றிய விளக்கத்தை இக்கல்வெட்டால் அறியலாம். வாரிய உறுப்பினர்கள் குடவோலை முறைப்படி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். சொத்துடையவர்களும், வேதங்களையும், தர்ம சாஸ்திரங்களையும் கற்றுத் தேர்ந்தவர்களும், நன்னடத்தை உடையவர்களும் மட்டுமே தேர்தலில் போட்டியிடுவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டனர்.

சபை, மக்கள் சபை என அழைக்கப்பட்டது. சபைக் கூட்டம் பற்றிய செய்தியினை முரசு கொட்டி அறிவித்தனர். கோயில் மண்டபத்தில் அல்லது மரத்தின் அடியில் அல்லது ஒரு பொது இடத்தில் மக்கள் சபை நடைபெற்றது.

2.1.3 படை

தமிழ் அரசர்கள் தொன்றுதொட்டுப் பெற்றிருந்த நால்வகைப் படையைப் பாண்டியரும் பெற்றிருந்தனர். அவை காலாட்படை, யானைப்படை, தேர்ப்படை, குதிரைப்படை என்பனவாகும். படைத்தலைவர் சேனாதிபதி என்று அழைக்கப்பட்டார். அவர் படைக்குத் தலைமை தாங்கினார். படை வீரர்களுக்குப் பயிற்சி அளிப்பதற்குப் பயிற்சிப் பள்ளி இயங்கி வந்ததாகக் கருதப்படுகின்றது. போரைத் தொழிலாகக் கொண்டிருந்த கள்ளரும், மறவரும் படையில் மிகுதியாகச் சேர்க்கப்பட்டிருந்தனர். போரில் விழுப்புண்பட்டு இறந்தோருக்கு நடுகல் நடப்பட்டது.

2.1.4 வரி

படையைப் பராமரிப்பதற்கும், பொதுப்பணிகள் மேற்கொள்ளவும், நிருவாகத்தை நடத்துவதற்கும் வருவாய் இன்றியமையாததாகும். இதனை உணர்ந்த பாண்டியப் பேரரசர்கள் வருவாயைப் பெருக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்தனர். அரசின் வருவாயைக் கண்காணிப்பதற்குப் புரவுவரி திணைக்களம் என்னும் ஒரு துறை அமைக்கப்பட்டிருந்தது. வரியைக் குறிப்பிடுவதற்கு இறை, பாட்டம், கடமை முதலிய பல்வேறு சொற்களைப் பயன்படுத்தினர். அரசின் வருவாயில் பெரும்பகுதி நிலவரி மூலமாகக் கிடைக்கப்பெற்றது. அரசு ஈட்டிய வருவாயில் ஒரு பெரும்பகுதி முத்துக் குளித்தல் வாயிலாகக் கிடைக்கப்பெற்றது. துறைமுகங்களில் ஏற்றுமதி, இறக்குமதி வரிகள் வசூலிக்கப்பட்டன. வாணிகர்களும், பல்வேறு தொழில்கள் செய்தோரும் தொழில்வரி கட்டினர்.

நிலங்களை அளப்பதற்குச் சுந்தரபாண்டியன் கோல், வீரபாண்டியன் கோல் என்னும் அளவைகளைப் பயன்படுத்தியதாக அறிகிறோம். இத்துடன் குழி, மா, வேலி என்னும் வேறு நில அளவைகளும் நடைமுறையில் இருந்தன. நீர்ப்பாசனவரி தனியாக வசூலிக்கப்பட்டது. இதற்கு வாய்க்கால் பாட்டம் என்று பெயர். அரசரின் முடிசூட்டு விழாவின்போது வரித்தள்ளுபடி செய்யும் வழக்கம் உண்டு. சில பண்டிகைகளின்போதும் வரி வசூலிக்கப்பட்டது. சிவன் கோயில், விஷ்ணு கோயில், பிராமணர்கள் பெற்றிருந்த நிலங்கள், மடங்கள் பெற்றிருந்த நிலங்கள் ஆகியவை வரிவிலக்குப் பெற்றன.

2.1.5 நீதி

சங்க காலப் பாண்டியர் சிறப்பான நீதிமன்றங்களையும் சட்டங்களையும் பெற்றிருந்தனர். பிற்காலப் பாண்டியரின் நீதி நிர்வாகம் பற்றி அறிந்துகொள்வதற்குப் போதுமான சான்றுகள் கிடைக்கவில்லை. பெரும்பாலான வழக்குகளைக் கிராம சபைகளே தீர்த்து வைத்தன. கிராம சபைகளில் தீர்க்க முடியாமல் நெடுங்காலம் தொடர்ந்த வழக்குகளை அரசருடைய நீதிமன்றம் தீர்த்து வைத்தது. பெரும்பாலும் குற்றவாளிகளுக்கு மரண தண்டனை அளிக்கப்பட்டது.

2.2 சமுதாய நிலை

பிற்காலப் பாண்டியர் காலச் சமுதாயம் சாதியின் அடிப்படையில் அமைந்திருந்தது. சமுதாயத்தில் பெண்களின் நிலை உயர்வாக இருந்தது. கல்வி வளர்ச்சியும் நல்ல நிலையில் இருந்தது.

2.2.1 சாதிப் பாகுபாடு

சமுதாயத்தில் சாதிப்பிரிவுகளும் பாகுபாடும் காணப்பட்டன. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் தச்சர், உவச்சர், கணக்கர், மருத்துவர், நாவிதர் போன்ற சாதிப்பிரிவுகள் இருந்தன. வேளாளர்கள் புத்திரர் என்றும் நாட்டு மக்கள் என்றும் இருவேறு பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டனர். வேளாண் தொழிலைச் செய்து வந்த மக்களும் இருந்தனர். மேலும் அடிமை முறை நடைமுறையில் இருந்தது. வைசிய குலத்தைச் சார்ந்தவர்கள் வாணிபத்தில் ஈடுபட்டிருந்தனர். இவர்கள் நகரத்தார் என்றும் செட்டி என்றும் வழங்கப்பட்டனர். கோனார், பிள்ளை முதலிய சாதிப் பிரிவினரும் இருந்தனர்.

சமுதாயத்தில் வலங்கை என்றும் இடங்கை என்றும் இருபிரிவினர் இருந்தனர். இவ்விரு பிரிவினரிலும் சுமார் 98 கிளைப்பிரிவினர் இருந்ததாக அறியமுடிகிறது.

வறட்சியான பகுதியில் குடியிருப்புகள் இல்லை. வறட்சியான பகுதிகளில் மக்கள் குடியேறினால் அவர்களுக்குச் சலுகைகள் வழங்கப்பட்டன. அக்காலத்தில் இராமநாதபுரம் போன்ற வளமற்ற இடங்களும் இருந்தன.

2.2.2 பெண்கள் நிலை

சமுதாயத்தில் பெண்கள் உயர்நிலையில் இருந்தனர். ஆண்களும் பெண்களும் சரிசமமாகக் கருதப்பட்டனர். பிற்காலப் பாண்டியர் காலத்தில் நியாயத்தார் என்னும் அவை ஒன்று இருந்தது. இவ்வகையில் பெண் ஒருவர் உறுப்பினராகச் செயல்பட்டார். அதே சமயத்தில் பெண்கள் கூலியாட்களாகவும் பணி செய்து வந்தனர். பாய்முடைதல், நெசவு ஆகியன அவர்கள் செய்த முக்கியத் தொழில்களாகும். இடையர் மகளிர் தயிர், மோர், வெண்ணெய் முதலியவற்றை விற்று வந்தனர். உழவுத் தொழில் செய்தோரின் பெண்கள் நாற்று நட்பு வந்தனர். மீனவப் பெண்கள் மீன் விற்றனர். நாட்டியப் பெண்கள் கோயில்களில் நடனமாடினார்கள்.

இறைவனுக்குத் தங்களை அர்ப்பணித்துக் கொண்ட பெண்கள் தேவரடியார்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர். இப்பெண்கள் கோயில்களில் தங்கி இருந்து நடனமாடுவதிலும், இசை இசைப்பதிலும் ஈடுபட்டிருந்தனர். இவர்களுள் ஏழைப் பெண்களும் இருந்தனர். செல்வந்தப் பெண்களும் இருந்தனர். இவர்களது பணி கோயில்களைச் சுத்தம் செய்வதாகும்.

கணவன் இறந்த பின்னர் அவனது ஈமத்தீயில் பாய்ந்து தன்னை மாய்த்துக் கொள்ளும் வழக்கம் நிலவியது. உடன்கட்டை ஏறிய பெண்களைப் பற்றிச் சமுதாயம் உயர்வாக எண்ணியது என்று மார்க்கோ போலோ வியந்து கூறுகிறார்.

2.2.3 கல்வி வளர்ச்சி

தமிழ் நாட்டில் கல்வி போதிப்பதற்கென்று கல்வி நிலையங்கள் நிறுவப்பட்டிருந்தன. கல்வியில் மேம்பட்டிருந்த அந்தணர் ஆசிரியர்களாகப் பணியாற்றிக் கல்வி போதித்தனர்.

அவ்வாசிரியர்களுக்கு மானியங்கள் வழங்கப்பட்டன. மடங்களிலும், கோயில்களிலும் நூலகங்கள் நிறுவப்பட்டிருந்தன. சிதம்பரத்தில் 13ஆம் நூற்றாண்டில் ஒரு நூலகம் இயங்கி வந்தது என்பர். இதனைச் சுவாமித்தேவர் என்பவர் தொடங்கி வைத்தார்; பல்லவ தரையன் என்பவர் கண்காணித்து வந்தார். மதுரையிலுள்ள திருமாலிருஞ்சோலையில் அமைந்திருந்த பல்கலைக்கழகம் மருத்துவக் கல்வி புகட்டியது. சேரன்மாதேவியில் ஒரு நூலகம் இயங்கி வந்ததற்குச் சான்றுகள் உள்ளன என்பர்.

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் – I

2.3 பொருளாதார நிலை

நாட்டின் வளத்திற்குப் பொருளாதாரம் மிகவும் இன்றியமையாததாகிறது. அப்பொருளாதாரம் பெரும்பாலும் தொழில்கள் மூலமும், வாணிபத்தின் மூலமுமே பெறமுடிகிறது. அக்காலத்தில் வாணிபமும், முத்துக்குளித்தல் தொழிலும் மிகவும் புகழ் பெற்றிருந்தன.

2.3.1 வாணிபம்

பாண்டிய நாட்டு மக்கள் வாணிபத்தில் அதிக ஆர்வம் காட்டினர். ஆண்கள் பதினெட்டு வயதை அடைந்தவுடன் அவர்களது வசதிக்கு ஏற்பப் பெரிய தொழிலையோ அல்லது சிறிய தொழிலையோ தொடங்கினர். நாடு முழுவதும் பெரிய வாணிகர்களும், சிறிய வாணிகர்களும் வாணிபத்தில் ஈடுபட்டிருந்தனர்.

உள்நாட்டு வாணிபத்தில் ஈடுபட்டிருந்தோர் வாணிபக் கழகங்களை அமைத்திருந்தனர். இவை வாணிப வளர்ச்சிக்கு உதவின. வாணிபத்தை நடத்துவதற்குப் பாண்டிய நாட்டு மக்கள் பொன், கழஞ்சு, காணம் ஆகிய தங்க நாணயங்களைப் பயன்படுத்தினர். துலாம், பலம் என்னும் அளவைகள் பொன்னை நிறுத்தறியும் அளவைகளாக இருந்தன.

2.3.2 முத்துக் குளித்தல்

பழங்காலம் தொட்டுப் பாண்டியநாடு முத்திற்குப் புகழ்பெற்ற நாடாகும். பாண்டிய நாட்டில் கிடைக்கப்பெற்ற முத்து ஏற்றுமதியின் மூலமாகத் தமிழ்நாட்டின் பொருளாதாரம் வளம்பெற்றது. இச்செய்தியினை நாம் கல்வெட்டுகள் வாயிலாக அறிகிறோம்.

2.3.3 நாணயங்கள்

பாண்டிய அரசர்களான முதலாம் மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன், முதலாம் சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியன், சடையவர்மன் வீரபாண்டியன் ஆகியோர் வெளியிட்ட நாணயங்கள் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன. காசு, பணம் ஆகிய நாணயங்களும் பயன்படுத்தப்பட்டன.

2.4 கலை வளர்ச்சி

அக்காலத்தில் மன்னர்கள் கலைக்கு முக்கியத்துவம் அளித்துக் கலைகளை வளர்ச்சியுறச் செய்தனர். பல்லவர்களும், சோழர்களும் கலையார்வம் மிக்கவர்களாக இருந்து தமிழகத்தை ஒரு கலைக்கூடமாக மாற்றினர் என்பதில் எந்த ஒரு வியப்பும் இல்லை. இவைகளைப் பற்றி முன்புள்ள பாடங்களில் படித்தறிந்தோம். இங்கு நாம் 13ஆம் நூற்றாண்டின் சிற்பக்கலை, நடனக்கலை, நாடகக்கலை, இசைக்கலை போன்றவற்றைப் பற்றி ஒன்றன்பின் ஒன்றாகக் காணலாம்.

2.4.1 சிற்பக்கலை

பாண்டியர் காலக் கோயில்களில் சிற்பியின் கைவண்ணத்தை எடுத்துக் கூறும் சிற்பங்கள் உள்ளன. திருக்கோலக்குடியில் அமைந்துள்ள கோயிலில் காணப்படும் புலஸ்திய முனிவரின் சிற்பம் சிறப்புடையதாகும். குன்னக்குடிக் கோயிலில் நிறுவப்பட்டுள்ள விஷ்ணுவின் சிற்பமும், எட்டுக் கைகளையுடைய நடராசரின் சிற்பமும் பாண்டியர் காலத்துச் சிற்பக்கலைக்குச் சான்றுகளாகும்.

2.4.2 நடனக்கலை

பாண்டியப் பேரரசில் ஆட்சிபுரிந்து வந்த அரசர்கள் பக்திமார்க்கத்தைப் பின்பற்றி வந்தனர். இவர்களுடன் மக்களும் சமயப்பணி புரிந்து வந்தனர். இதன் விளைவாக இந்து சமயத்துடன் தொடர்புடைய நடனக்கலை வளர்ந்து வந்தது. கோயில் பணிக்கெனத் தங்களை அர்ப்பணம் செய்து கொண்ட தேவரடியார்கள் கோயில் பணியில் ஈடுபட்டு வந்தனர். இவர்கள் கோயில்களில் நடனமாடியும், இசை இசைத்தும் இக்கலையைப் போற்றிக் காத்தனர்.

திருப்பரங்குன்றத்துக் கோயிலில் காணப்படும் நடராசரின் சதுரத் தாண்டவத் திருக்கோலம் நடனக்கலை வளர்ச்சியைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றது. ஆடல்களில் சிறப்புற்று விளங்கிய மகளிருக்குத் தலைக்கோல் என்னும் பட்டம் வழங்கப்பட்டது. அவர்கள் அரண்மனையில் நடனமாடி அரச குடும்பத்தை மகிழ்வித்தனர்.

2.4.3 நாடகக் கலை

கோயில்களிலும் பொது மேடைகளிலும் நாடகங்கள் நடித்துக் காட்டப்பட்டன. அழகிய பாண்டியன்கூடம் என்னும் நாடக அரங்கம் இருந்தது. நாடக நடிகர்களுக்கு நிலம் மானியமாக வழங்கப்பட்டது. சாந்திக்கூத்து, விநோதக்கூத்து என்னும் இருவகைக் கூத்துகள் நடைமுறையில் இருந்தன.

2.4.4 இசைக்கலை

பல்லவர் காலத்தில் மேம்பாடு பெற்ற இசைக்கலை தொடர்ந்து பாண்டியர் காலத்திலும் சிறப்புப் பெற்றது. கோயில்களில் இசை இசைப்பதற்கெனத் திமிலை, மத்தளம், வீர மத்தளம், சேமக்கலம், திருச்சின்னம் முதலிய இசைக்கருவிகளை வைத்துப் பராமரித்தனர். திருமயம் கோயில், மதுரை மீனாட்சியம்மன் கோயில், கமுகுமலை வெட்டுவான் கோயில் ஆகியவற்றில் இசைக்கருவிகள் கொண்ட சிற்பங்கள் இடம் பெற்றிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பாண்டிய வேந்தர்களும் இசையில் ஈடுபாடு கொண்டு அதனைப் போற்றிக் காத்தனர்.

2.5 சமய நிலை

13ஆம் நூற்றாண்டில் பல்வேறு சமயப் பிரிவினரிடையில் கருத்து வேறுபாடுகள் தோன்றி மோதல்கள் ஏற்பட்டன. தினமும் வழிபாடு செய்வதில் போட்டி ஏற்பட்டது. முஸ்லீம் படையெடுப்பாளர்கள் இந்துக்கள் கோயில்களையும் உடமைகளையும் குறிவைத்துத் தாக்கியதால் இந்து (சைவ, வைணவ) மக்களிடையில் மனக்குமுறல் ஏற்பட்டது.

கோயில்களும், பிராமணர்களும் பெற்றிருந்த தேவதான நிலங்களும், பிரமதேய நிலங்களும் கைப்பற்றப்பட்டதால் இந்து மக்களிடையில் இசுலாமிய சமயத்தின் மீது வெறுப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டது. இச்சூழ் நிலையிலும் கூட இந்து சமயம் வளர்ச்சியைக் கண்டது என்பதில் ஐயமில்லை. கோயில்கள் எழுப்பப்பட்டது மட்டுமேயன்றிச் சமய இலக்கியங்களும் தோன்றின.

2.6 தொகுப்புரை

13ஆம் நூற்றாண்டின் அரசியல் நிலை எவ்வாறு இருந்தது என்பதனை நினைவு கூர்ந்து பார்த்தோம்.

பிற்காலப் பாண்டியர்கள் இக்காலத்தில் ஆட்சியில் உயர்ந்து காணப்பட்டனர். கோயில்களுக்குப் பல உதவிகளைச் செய்தார்கள்.

பெண்களும், ஆண்களும் சமமாக மதிக்கப்பட்டனர். கலை நன்கு வளர்ச்சியுற்றிருந்தது. இவற்றைப் பற்றிச் சான்றுகளுடன் கற்று அறிந்திருப்பீர்கள்.

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் – II

A03133 இசுலாமியர் ஆட்சி

இந்தப் பாடம் என்ன சொல்கிறது?

இசுலாமியர் தமிழ்நாட்டின் மீது ஏன் படையெடுப்பு நடத்தினர் என்பதற்கான காரணங்களைப் பற்றி விளக்குகிறது.

மதுரை ஏறத்தாழ அரை நூற்றாண்டு காலம் டெல்லி சுல்தானியர் ஆட்சியின் கீழ் இருந்த வரலாற்றை விளக்குகிறது.

இந்து அரசர்கள் எவ்வாறு வீரவுணர்வு கொண்டு எழுந்து இசுலாமியர் மீது படையெடுப்பு நடத்தினர் என்பது பற்றியும் விளக்குகிறது.

இந்தப் பாடத்தைப் படிப்பதால் என்ன பயன் பெறலாம்?

- தமிழகத்தில் இசுலாமிய மதத்தைப் பரப்பவும், தமிழகத்தை ஆண்டு வந்த பாண்டிய மன்னரிடையே ஒற்றுமையின்மை கருதியும், தமிழகத்தில் உள்ள அளவற்ற செல்வங்களைக் கொள்ளையடித்துச் செல்லவும், தமிழகத்தைக் கைப்பற்றித் தங்கள் ஆட்சியை நிலை நாட்டவும் இசுலாமியர் தமிழகத்தின் மீது படையெடுத்தனர் என்பதைத் தக்க சான்றுகளுடன் அறிந்து கொள்ளலாம்.
- தென்னிந்தியாவை ஆண்டுவந்த இந்து அரசர்கள் இசுலாமியரை வீரத்துடன் போராடி வெற்றி கொண்டதையும், விசயநகரப் பேரரசர்களின் ஆட்சி முகிழ்த்ததையும் அறிந்து கொள்ளலாம்.

பாட அமைப்பு

- 3.0 பாட முன்னுரை
- 3.1 இசுலாமியரின் படையெடுப்பு காரணங்கள்
 - 3.1.1 இசுலாமிய மதத்தைப் பரப்புதல்
 - 3.1.2 பாண்டிய நாட்டில் வாரிசு உரிமைப் போர்
 - 3.1.3 செல்வங்களைத் திரட்டுதல்
- 3.2 பிற படையெடுப்புகள்
 - 3.2.1 குஸ்ருகான் படையெடுப்பு
 - 3.2.2 உலூக்கான் படையெடுப்பு
- தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் – I
- 3.3 மதுரையில் சுல்தானியர் ஆட்சி
 - 3.3.1 ஜலாலுதீன் அசன்ஷா
 - 3.3.2 அலாவுதீன் உதாஜி
 - 3.3.3 குத்புதீன்
 - 3.3.4 கியாஸ் உதீன் தம்கானி
 - 3.3.5 பிற சுல்தானிய மன்னர்கள்
- 3.4 இசுலாமியர் ஆட்சியின் வீழ்ச்சி
- 3.5 தொகுப்புரை
- தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் – II

3.0 பாட முன்னுரை

இப்பாடத்தில், தமிழகத்தில் ஏற்பட்டிருந்த வாரிசு உரிமைப் போரினைப் பயன்படுத்தி இசுலாமியர் தமிழகத்தின் மீது படையெடுப்பினை நடத்தினர் என்பது பற்றிக் காண இருக்கிறோம்.

இசுலாமிய மதத்தைப் பரப்புவதே அவர்களின் கடமை என்ற காரணத்தாலும் தமிழகத்தின் மீது படையெடுத்தனர் என்பது பற்றியும் காண இருக்கிறோம்.

இந்துக்கள் கோயில்களில் அளவற்ற செல்வங்கள் குவிந்து இருந்தன என்றும், அவற்றைச் சூறையாடித் தங்களது நாட்டில் கொண்டு போய்ச் சேர்க்க வேண்டும் என்றும் நினைத்துப் படையெடுத்தனர் என்பதை அறிய இருக்கிறோம்.

சில மன்னர்கள் திறை செலுத்தவில்லை என்ற காரணம் காட்டி, அந்நாட்டின் மீது படையெடுப்பு நடத்தினர் என்பதையும் அறிய இருக்கிறோம்.

தமிழகத்தில் மட்டுமல்லாமல் டெல்லியிலும் அரசியல் குழப்பம் ஏற்பட்டது. இக்குழப்பத்தைப் பயன்படுத்தி, இரண்டாம் பிரதாபருத்திரன் என்பவன் தமிழகத்தின் மீது படையெடுத்து வெற்றி கொண்டான். இதனைக் கண்டு பொறாமை கொண்ட டெல்லி அரசன் கியாசுதீன் துக்ளக் தமிழகத்தின் மீது படையெடுத்தான் என்பன போன்றவற்றை அறிய இருக்கிறோம்.

3.1 இசுலாமியரின் படையெடுப்பு காரணங்கள்

இசுலாமியர்கள் தமிழ்நாட்டின் மீது படையெடுப்பதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. இசுலாமியர்கள் பொதுவாகத் தங்களது மதத்தை எங்கும் பரப்ப வேண்டும் என்பதை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்ததும், தமிழகத்தில் ஆண்டு வந்த மன்னர்களிடையே ஒற்றுமையின்மை காணப்பட்டதும், அதோடு பாண்டிய நாட்டு அரசாட்சிக்கு வாரிசு உரிமைப் போர் நடைபெற்றதும், தமிழகத்தில் ஏராளமான செல்வங்கள் குவிந்திருந்ததும் இசுலாமியர் படையெடுப்புக்குக் காரணங்கள் ஆகும்.

3.1.1 இசுலாமிய மதத்தைப் பரப்புதல்

இசுலாமியருக்குத் தங்கள் மதத்தை எங்கும் பரப்பவேண்டும் என்ற உணர்வு பொதுவாக உண்டு. எனவே வட இந்தியாவில் ஆட்சி செய்துவந்த இசுலாமிய அரசர்கள் தென் இந்தியாவில் நுழைந்து தங்களது இசுலாமிய மதத்தைப் பரப்ப எண்ணினர். அதன்பொருட்டுத் தென் இந்தியாவின் மீது படையெடுப்பதைத் தங்கள் புனிதக் கடமையாக எண்ணிப் போர் தொடுத்தனர். அலாவுதீன் கில்ஜி என்ற கில்ஜி வம்சத்தைச் சேர்ந்த மன்னன் தமிழ் நாட்டைக் கைப்பற்றி அங்கு இசுலாமிய சமயத்தைப் பரப்ப எண்ணினான். அதற்கான படையெடுப்பு மாலிக்காபூர் தலைமையில் நடைபெற்றது. இதனிடையில் வீரபாண்டியன் படையில் இருந்த சுமார் 20000 இசுலாமியப் போர் வீரர்கள் மாலிக்காபூர் பக்கம் சென்று சேர்ந்து விட்டனர். இதற்கு மதமே காரணமாகும் என்பர். மேலும் மாலிக்காபூர் இராமேஸ்வரத்திலுள்ள செல்வங்களைக் கொள்ளையடித்து விட்டு அங்கு ஒரு மசூதியைக் கட்டினான்.



அலாவுதீன் கில்ஜி

3.1.2 பாண்டிய நாட்டில் வாரிசு உரிமைப் போர்

மாறவர்மன் குலசேகர பாண்டியனுக்குச் சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியன், சடையவர்மன் வீரபாண்டியன் என்னும் இரு புதல்வர்கள் இருந்தனர். அவர்களுள் சுந்தரபாண்டியன் பட்டத்தரசியின் மகன்; வீரபாண்டியன் காமக்கிழத்தியின் மகன். குலசேகரபாண்டியன் முறைப்படி பட்டம் சூடுவதற்கு உரிய சுந்தரபாண்டியனைப் புறக்கணித்துவிட்டு, வீரபாண்டியனுக்கு இளவரசுப் பட்டம் சூட்டினான்.

தனக்கு உரிமை இருந்தும் நாடாளும் உரிமையைத் தனக்கு அளிக்காமல், தனது

சகோதரனுக்கு அளித்ததைக் கண்டு சுந்தரபாண்டியன் கோபமுற்றான். பின்பு கி.பி. 1310இல் சுந்தரபாண்டியன் தனது தந்தையைக் கொன்றுவிட்டு மதுரையில் முடிசூட்டிக் கொண்டான். இதனால் இரு சகோதரர்களுக்கு இடையே போர் மூண்டது. இதில் சுந்தரபாண்டியன் தோல்வியுற்று ஓடிவிட்டான். பிறகு அலாவுதீன் கில்ஜியின் போர்ப்படைத் தளபதியான மாலிக்காபூரின் உதவியைச் சுந்தரபாண்டியன் நாடினான். மாலிக்காபூர் படை உதவியுடன் வந்து சுந்தரபாண்டியன் போரிட்டதால் வீரபாண்டியன் அஞ்சி ஓடிவிட்டான்.

மாலிக்காபூர் மதுரையைத் தாக்கிச் செல்வங்களைச் சூறையாடினான். இந்த வாரிசு உரிமைப் போரினால் இரு சகோதரர்களும் வெவ்வேறு மனப்பான்மை கொண்டிருந்த காரணத்தால் டெல்லியிலிருந்து வந்த மாலிக்காபூர் பாண்டிய நாட்டில் எளிதாக ஆதிக்கம் செலுத்த முடிந்தது.

3.1.3 செல்வங்களைத் திரட்டுதல்

பாண்டிய நாட்டு மக்கள் தொன்றுதொட்டு வாணிபத்தில் ஈடுபட்டும், பல்வகையான தொழில்களைச் செய்தும் நாட்டின் பொருளாதாரத்திற்குப் பெரிதும் உழைத்தனர். இதனால் பாண்டிய நாடும் சரி, சேர, சோழ நாடுகளாக இருந்தாலும் சரி அவை எல்லா நாடுகளும் செல்வச் செழிப்பில் இருந்தன. இதனை அறிந்து கொண்ட அலாவுதீன் கில்ஜி தனது தளபதி மாலிக்காபூர் உதவியுடன் எங்கெல்லாம் செல்வங்கள் காணப்படுகின்றனவோ அங்கெல்லாம் சூறையாடிப் பெருஞ்செல்வத்தினைத் திரட்டலானான்.

மாலிக்காபூர் வீரபாண்டியனைத் தேடிக் கண்ணனூர்க் கொப்பம் சென்றான். அங்கிருந்த பெருஞ்செல்வங்களைக் கைப்பற்றிக் கொண்டான். அச்சமயத்தில் தில்லைக் கோயில் செல்வங்கள் பற்றிக் கேள்விப்பட்டு அங்கிருந்த பொன்னையும் மணியையும் கைப்பற்றினான். பின்பு அக்கோயிலைத் தீக்கு இரையாக்கினான். இச்செய்தியை தரீக்-இ-அலைய் (Tarikh-i-Alai) என்னும் நூலில் அமீர்குஸ்ரு என்பவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். அதன் பின்னர் மாலிக்காபூர் தில்லையிலிருந்து மதுரை செல்லும் வழியில் திருவரங்கம் கோயில் செல்வங்களைக் கொள்ளையடித்தான். மதுரைக்குள் புகுந்து அங்குள்ள சொக்கநாதர் கோயில் செல்வங்களைக் கைப்பற்றினான். பின்பு இராமேஸ்வரம் சென்று கோயிலிலுள்ள பொன்னாலான ஆபரணங்களையும், சிலைகளையும், யானைகளையும் கைப்பற்றினான். கடைசியில் மாலிக்காபூர் 512 யானைகள், 5000 குதிரைகள், 500 மணங்கு எடையுள்ள ஆபரணங்கள், விலை மதிப்பற்ற வைரங்கள், முத்து, மாணிக்கம், மரகதம் ஆகியவற்றை எடுத்துக் கொண்டு டெல்லிக்குத் திரும்பினான்.

3.2 பிற படையெடுப்புகள்

அலாவுதீன் கில்ஜி கி.பி. 1316 இல் மரணமடைந்தான். இதனை அடுத்துத் தென் இந்தியாவில் படையெடுப்பை முடித்துவிட்டு டெல்லி சென்ற மாலிக்காபூர் அங்கு அரசியல் குழப்பத்தை ஏற்படுத்தினான். அலாவுதீன் கில்ஜியின் குடும்பத்திற்குப் பெரும் தொல்லைகள் கொடுத்தான். ஆனால் மாலிக்காபூரும் வெகுவிரைவிலே கொல்லப்பட்டான்.

3.2.1 குஸ்ருகான் படையெடுப்பு

அலாவுதீன் கில்ஜிக்குப் பின்னர் டெல்லி அரியணையில் முபாரக்ஷா அமர்ந்தான். இவன் தனது படைத் தளபதி குஸ்ருகான் என்பவனைத் தென் இந்தியாவில் படையெடுப்பை நடத்துமாறு அனுப்பினான். முதற்கண் குஸ்ருகான் காகதீய மன்னன் திறை செலுத்தவில்லை என்பதைக் காரணம் காட்டி, காகதீய நாட்டின் மீது படையெடுத்துச் சென்று வெற்றி கண்டான்.

காகதீயரை முறியடித்து, குஸ்ருகான் கி.பி. 1317இல் தமிழ் நாட்டில் படையுடன் முன்னேறினான். மதுரை மீது போர் தொடுத்தான். குஸ்ருகான் மதுரையில் போரைத் தொடங்கியபோது அங்குப் பெரும் மழை பெய்து கொண்டிருந்தது. எனவே அவனால் வெற்றியைக் காணமுடியாமல் போயிற்று. ஆதலால் குஸ்ருகான் திரும்ப அழைக்கப்பெற்றான். குஸ்ருகானின் படையெடுப்பு, தமிழ் நாட்டு அரசியலில் எத்தகைய விளைவையும் ஏற்படுத்தாமல் முடிவுற்றது.

3.2.2 உலாக்கான் படையெடுப்பு

குஸ்ருகான் படையெடுப்புக்குப் பின்னர் டெல்லியில் பெரும் குழப்பம் ஏற்பட்டது. அதோடு கில்ஜி சுல்தான்களின் ஆட்சியும் முடிவடைந்தது. அதற்குப் பின்னர் டெல்லியில் துக்கக் வம்சத்தின் ஆட்சி தொடங்கியது.

டெல்லி அரசியலில் ஏற்பட்ட அரசியல் குழப்பங்களையும், மாற்றங்களையும் பயன்படுத்திக் கொண்டு வாராங்கலை ஆண்டு கொண்டிருந்த இரண்டாம் பிரதாபருத்திரன் தமிழ்நாட்டின் மீது குறிவைத்தான். பெரும்படையுடன் தமிழ்நாட்டிற்குள் புகுந்து முன்னேறினான். பாண்டியர் அவனை எதிர்த்துப் போரிட்டும் பயனில்லை. இரண்டாம் பிரதாபருத்திரன் வெற்றி பெற்றுக் காஞ்சிபுரத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்டான்.

இரண்டாம் பிரதாபருத்திரனின் வெற்றியைப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாமல் டெல்லியை ஆண்டு வந்த கியாசுதீன் துக்கக் தனது மகனும் வாரிசுமாகிய உலாக்கான் என்பவனைத் தென் இந்தியாவில் படையெடுப்புகளை நடத்துமாறு அனுப்பினான். இந்த உலாக்கானே முகமதுபின் துக்கக் ஆவான். டெல்லியின் உத்தரவுப்படி உலாக்கான் இரண்டாம் பிரதாபருத்திரனின் தலைநகரமான வாராங்கலைத் தாக்கினான். முதலில் உலாக்கான் தோல்வியைக் கண்டாலும், நம்பிக்கையை இழக்காமல் மீண்டும் வாராங்கலைத் தாக்கி வெற்றி கண்டு, அதனைத் தகர்த்தான்.

இப்போரில் வெற்றியடைந்த காரணத்தால் உலாக்கான் படை தமிழ் நாட்டில் புகுந்து முன்னேறியது. பாண்டிய நாட்டு அரசன் பராக்கிரமபாண்டியனுக்கும் உலாக்கானுக்கும் போர் மூண்டது. இதில் வெற்றி கண்ட உலாக்கான் தமிழ்நாட்டை டெல்லி சுல்தானியர் ஆட்சியின் கீழ் கொண்டு வந்தான்.

3.3 மதுரையில் சுல்தானியர் ஆட்சி (கி.பி. 1333-1378)

டெல்லியை ஆண்டு வந்த சுல்தான்கள் தங்களது மேலாண்மையைத் தமிழகத்தின் மீதும் செலுத்தினர். மாலிக்காபூர் படையெடுப்பை அடுத்து குஸ்ருகான், உலூக்கான் போன்றோர் படையெடுத்துத் தமிழகத்தினைச் சிதைத்து வைத்திருந்தனர். இதன் விளைவாக மதுரையில் சுல்தானியர் ஆட்சி நிலைபெற்றது. மதுரையானது டெல்லியின் அரச பிரதிநிதியான ஒருவரால் நிருவாகம் செய்யப்பட்டது.

3.3.1 ஜலாலுதீன் அசன்ஷா (கி.பி. 1333-1340)

கியாசுதீன் துக்ளக் இறந்தவுடன் உலூக்கான் டெல்லியில் அரியணை ஏறினான். இவனே முகமதுபின் துக்ளக் ஆவான். இவனது ஆட்சியில் தமிழ்நாடு துக்ளக் பேரரசின் இருபத்து மூன்றாவது மாநிலமாக ஏற்படுத்தப்பட்டது. அதனை நிருவாகம் செய்ய ஜலாலுதீன் அசன்ஷா என்பவன் அரச பிரதிநிதியாக நியமிக்கப்பட்டான். துக்ளக் ஆட்சியில் மத்திய அரசாங்கம் சீர்கெட்டு வலிமையை இழந்தது. தமிழ்நாடு போன்ற வெகுதொலைவில் அமைந்த மாநிலங்களைக் கட்டுப்படுத்துவது கடினமாயிற்று. மதுரையில் ஆட்சி செலுத்திக் கொண்டிருந்த ஜலாலுதீன் அசன்ஷா டெல்லி அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டை மீறி, கி.பி. 1333இல் தன்னாட்சியைத் தொடங்கினான். அவன் ஆட்சி தொடங்கியது முதல் மதுரையில் சுல்தானியர் ஆட்சி தொடங்கியது எனலாம்.

இசுலாமியர் பாண்டிய நாடு வரை வந்து ஆதிக்கத்தை நிலை நாட்டியதைக் கண்ட தென் இந்திய இந்து அரசர்கள் வீர உணர்வு கொண்டு எழுந்து இசுலாமியர் மீது படையெடுப்பு நடத்தினர். துவார சமுத்திரத்தில் ஆட்சியில் இருந்த போசள அரசன் மூன்றாம் வீரவல்லாளன் தென் இந்தியாவை இசுலாமியர்களின் பிடியிலிருந்து விடுவிப்பதற்காகப் போரிட்டான். அதில் வெற்றியும் கண்டான். ஆனால் அவ்வரசனால் தமிழ்நாட்டின் வடக்குப் பகுதியை மட்டும் கைப்பற்ற முடிந்தது. பின் அப்பகுதியை ஆட்சி செய்யும் பொறுப்பைச் சம்புவராயர்களிடம் ஒப்படைத்தான். இதனையடுத்து இசுலாமியர் படையெடுப்பைச் சந்திக்கும் பொருட்டு மூன்றாம் வீரவல்லாளன் திருவண்ணாமலையில் ஒரு படையை நிறுத்தினான்.

மதுரையில் அந்நியர்கள் ஆட்சிக்கு எதிராகச் சூழ்ச்சிகளும் போராட்டங்களும் தொடங்கின. கி.பி.1340இல் மதுரையை ஆட்சி செய்து வந்த ஜலாலுதீன் அசன்ஷா கொல்லப்பட்டான்.

3.3.2 அலாவுதீன் உதாஜி (கி.பி. 1341)

ஜலாலுதீன் அசன்ஷாவை அடுத்து அலாவுதீன் உதாஜி என்பவன் மதுரையில் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றான். இவன் இந்துக்களின் உள்ளங்களில் கொழுந்து விட்டு எரிந்து கொண்டிருந்த சமய உணர்வையும், வீர உணர்வையும் அடக்க எண்ணினான். இசுலாமியரின் ஆட்சியை ஒழித்து, இந்து ஆட்சியை நிலைநாட்ட முயன்று கொண்டிருந்த போசள அரசன் மூன்றாம் வீரவல்லாளனை அடக்கவும் திட்டம் தீட்டினான். தன் திட்டத்தை நிறைவேற்றும் பொருட்டு வீரவல்லாளனை எதிர்த்து, நேருக்கு நேர் நின்று அவனோடு போர் செய்தான். போர் செய்து கொண்டிருக்கும்போது எதிர்பாராத நேரத்தில் பகைவரின் அம்பு ஒன்று தாக்கி அலாவுதீன் உதாஜி போர்க்களத்திலேயே உயிர் துறந்தான். இவனது ஆட்சி ஓராண்டிலேயே முடிந்துவிட்டது. இதன் மூலம் மதுரையில் இசுலாமியரின் ஆதிக்க வெறி தோல்வி கண்டது.

3.3.3 குத்புதீன்

அலாவுதீன் உதாஜிக்குப் பின்னர் அவனது மருமகன் குத்புதீன் மதுரையில் சுல்தான் பதவியேற்றான். இவனது ஆட்சி வெறும் நாற்பது நாட்கள் மட்டுமே நடந்தது. இச்சுல்தானும் இந்துக்களின் வீர உணர்வுக்குப் பலியானான்.

3.3.4 கியாஸ் உதீன் தம்கானி (கி.பி. 1342-1344)

அதன் பின்னர் கியாஸ் உதீன் தம்கானி மதுரையில் சுல்தான் பொறுப்பில் அமர்ந்தான். இச்சமயத்தில் போசள அரசன் மூன்றாம் வீரவல்லாளன் தமிழகப் படையெடுப்பைத் தொடங்கினான். கண்ணனூர்க் கொப்பத்தைக் கைப்பற்றும் நோக்குடன் முன்னேறி வந்தான். இசுலாமியருக்கும் இந்து சமயத்தைச் சார்ந்த போசளப் படையினர்க்கும் இடையே கடுமையான போர் மூண்டது. இதில் போசள அரசன் வீரவல்லாளன் தோல்வியுற்று, கைது செய்யப்பட்டு மதுரைக்கு அனுப்பப்பட்டான். பின்பு வீரவல்லாளனைத் தம்கானி கொண்டு அவனுடைய தோலை உரித்து, உடலுக்குள் வைக்கோலை அடைத்து, அதை மதுரையின் மதில் சுவரின் மேல் தொங்கவிட்டான். வீரவல்லாளனின் உடலைக் கி.பி. 1342இல் மதுரையில் பார்த்ததாக இபன்பதூதா என்பவன் தனது குறிப்பில் கூறியுள்ளான். இபன்பதூதா மொராக்கா நாட்டைச் சேர்ந்தவன். சிறந்த கல்வியாளன் ஆவான். இவன் பல நாடுகளைச் சுற்றி விட்டுக் கி.பி. 1333இல் டெல்லி வந்தான். இவன் தம்கானியினது மனைவியின் சகோதரியை மணந்தவன் ஆவான். இவன் கி.பி.1334 முதல் 1342 வரை இந்திய நகரங்கள் பலவற்றைச் சுற்றிப் பார்த்துவிட்டு இறுதியில் மதுரை வந்தான். தம்கானியின் நெருங்கிய உறவினனாக இருந்தாலும், தம்கானி பாண்டிய நாட்டில் கொடுங்கோல் ஆட்சி புரிந்ததைத் தனது குறிப்பில் இபன்பதூதா விரிவாகக் கூறியுள்ளான்.

தம்கானி இந்துப் பெண்களைக் கொண்டு குவித்தான்; ஆண்களைக் கழுவில் ஏற்றினான்; தாயின் மார்பிலே பால் உண்டு கொண்டிருந்த பச்சிளங் குழந்தைகளை வாளால் வெட்டிக் கொன்றான். தான் கொண்டு குவித்த மக்களின் தலைகளைக் கொய்து மாலைகளாகக் கோத்துச் சூலங்களில் தொங்க விட்டான். இவற்றை எல்லாம் இபன்பதூதா தனது குறிப்பில் விவரித்துள்ளான். கடைசிக் காலத்தில் தம்கானி காலராநோய் வாய்ப்பட்டு இறந்தான்.

3.3.5 பிற சுல்தானிய மன்னர்கள் (கி.பி.1345 – 1378)

கொடுமைகள் நிறைந்த கியாஸ் உதீன் தம்கானிக்குப் பின்பு நாசீர்உதீன், அடில்ஷா, பக்ருதீன் முபாரக் ஷா, அலாவுதீன் சிக்கந்தர்ஷா ஆகியோர் ஆண்டனர். இவர்களது ஆட்சி கி.பி.1345 முதல் 1378 வரை மதுரையில் நடந்தது

3.4 இசுலாமியர் ஆட்சியின் வீழ்ச்சி

தமிழகம் இசுலாமியர் ஆட்சியின்கீழ் ஏறத்தாழ அரை நூற்றாண்டு இருந்து வந்தது. போசள மன்னன் வீரவல்லாளனின் மறைவு விசயநகரப் பேரரசின் வளர்ச்சிக்கு வழி வகுத்தது. விசயநகர அரசன் முதலாம் புக்கன், பாதுகாவலனை இழந்த போசள நாட்டைக் கைப்பற்றித் தன்னை வலிமைப்படுத்திக் கொண்டான். இச்சமயத்தில் முதலாம் புக்கனின் மைந்தன் குமாரகம்பணன் தமிழ்நாட்டில் படை செலுத்தி வந்தான். வழியில் தொண்டை மண்டலத்தை ஆண்டு வந்த சம்புவராயர்களை வென்றான். அவன் மேலும் தெற்கு நோக்கி வந்து மதுரையில் போர் நடத்தி வாகை சூடினான். அத்தோடு மட்டுமன்றிக் கி.பி. 1362இல் அப்போது மதுரை சுல்தானாக இருந்த பக்ருதின் முபாரக் ஷாவைப் பதவியிலிருந்து இறக்கினான். ஆயினும் மதுரையிலிருந்து இசுலாமியர் ஆட்சியை முற்றிலுமாக அவனால் அகற்ற முடியவில்லை. மதுரைப் பகுதியில் முபாரசுஷாவின் வாரிசுகள் கி.பி. 1378 வரை ஆண்டனர். பின்பு விசயநகர அரசன் இரண்டாம் புக்கன் தென்னகத்திலிருந்து இசுலாமியர் ஆட்சியை ஒழிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் கி.பி. 1378இல் மதுரையைத் தாக்கி அலாவுதீன் சிக்கந்தர்ஷா என்ற சுல்தானைத் தோற்கடித்தான். இத்துடன் மதுரை சுல்தானியரின் ஆட்சி முடிவுற்றது. தமிழ்நாடு விசயநகரத்தின் ஒரு பகுதியாக மாற்றப்பட்டது.

3.5 தொகுப்புரை

இசுலாமிய மதத்தைப் பரப்பும் எண்ணத்துடனும், இந்துக் கோயில்களில் செல்வங்கள் குவிந்து இருக்கின்றன என்பதை உணர்ந்தும், தமிழகத்தில் அரசர்களுக்குள் ஒற்றுமையின்மை காணப்படுகிறது என்பதையெல்லாம் அறிந்தும் இசுலாமியர் படையெடுப்பு நடத்தித் தங்களது ஆட்சியை மேற்கொண்டனர் என்பது பற்றிப் படித்து நன்கு உணர்ந்திருப்பீர்கள்.

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் – II

A03134 நாயக்க மன்னர்கள்

இந்தப் பாடம் என்ன சொல்கிறது?

இப்பாடமானது தமிழகத்தில் நாயக்க மன்னர்கள் எவ்வாறு எழுச்சி பெற்றனர் என்பது பற்றி விளக்குகின்றது.

மேலும் நாயக்க மன்னர்கள் தமிழகத்தில் எந்தெந்த இடங்களில் ஆட்சி செய்தனர் என்றும், இவர்களுள் யார் சிறந்து விளங்கினார்கள் என்றும் எடுத்துரைக்கின்றது.

இந்தப் பாடத்தைப் படிப்பதால் என்ன பயன் பெறலாம்?

- நாயக்கர் மன்னர்கள் யார் என்பது பற்றி விளக்கமாகப் புரிந்து கொள்ளலாம்.
- நாயக்க மன்னர்கள், மதுரை நாயக்கர்கள், தஞ்சை நாயக்கர்கள், செஞ்சி நாயக்கர்கள், வேலூர் நாயக்கர்கள் என்று கூறி ஆங்காங்கே ஆட்சி செய்து வந்தது பற்றிய அறிவினைப் பெறலாம்.
- நாயக்க மன்னர்களுள் மதுரை திருமலை நாயக்கர் மிகவும் புகழ் பெற்று விளங்கினார் என்பதை அறிந்து கொள்ளலாம்.
- மங்கம்மாள், மீனாட்சி போன்ற அரசியரும் ஆண்டு வந்தனர் என்பதை அறிந்து கொள்ளலாம்.
- நாயக்க மன்னர்கள் செய்த போர்களையும், கட்டடம் கட்டுவதில் அவர்கள் ஆர்வம் காட்டிய செய்திகளையும் விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

பாட அமைப்பு

- 4.0 பாட முன்னுரை
- 4.1 நாயக்க மன்னர்களின் எழுச்சி
- 4.2 மதுரை நாயக்கர்கள்
 - 4.2.1 விசுவநாத நாயக்கர்
 - 4.2.2 திருமலை நாயக்கர்
 - 4.2.3 சொக்கநாத நாயக்கர்
 - 4.2.4 மங்கம்மாள்
 - 4.2.5 மீனாட்சி அரசி
- தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் – I
- 4.3 தஞ்சை நாயக்கர்கள்
 - 4.3.1 செவ்வப்ப நாயக்கர்
 - 4.3.2 அச்சுதப்ப நாயக்கர்
 - 4.3.3 இரகுநாத நாயக்கர்
 - 4.3.4 விசயராகவ நாயக்கர்
- 4.4 செஞ்சி – வேலூர் நாயக்கர்கள்
 - 4.4.1 செஞ்சி நாயக்கர்கள்
 - 4.4.2 வேலூர் நாயக்கர்கள்
- 4.5 தொகுப்புரை
- தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் – II

4.0 பாட முன்னுரை

நாயக்க மன்னர்களின் வரலாறு விசயநகரப் பேரரசுடன் பின்னிப் பிணைந்துள்ளது என்பது பற்றி இப்பாடத்தில் காண இருக்கிறோம். இந்த நாயக்க மன்னர்கள் மதுரை, தஞ்சை, செஞ்சி, வேலூர் போன்ற இடங்களில் முதலில் ஆளுநர்களாக ஆட்சி புரிந்து வந்து, பின்பு தனியாட்சியினை மேற்கொண்டனர் என்பதனைத் தெரிந்து கொள்ள இருக்கிறோம். இந்நாயக்க மன்னர்கள் போர்களில் ஈடுபட்டு வெற்றி கொண்டனர் என்றும், திருமலை நாயக்கர், மங்கம்மாள் ஆகியோர் சிறந்த நாயக்க மன்னர்களாக விளங்கினர் என்றும் இப்பாடத்தின்கண் காண இருக்கிறோம். திருமணத்திற்குப் பெண் கொடுக்க மறுத்ததால் போர் மூண்டது என்பது பற்றிய செய்தியையும் இப்பாடத்தின் மூலம் புரிந்து கொள்ள இருக்கிறோம்.

நாயக்க மன்னர்கள் பல சீர்திருத்தங்களைத் தாங்கள் ஆண்ட நிலப்பரப்பில் செய்து வந்தனர். கட்டடக்கலைப் பிரியர்களாக வாழ்ந்தார்கள். கோயில்களுக்கு அறப்பணிகளைச் செய்து வந்தனர். பாளையப்பட்டு முறை போன்றவைகளைப் புகுத்தினர். இவை பற்றிய செய்திகளையெல்லாம் இப்பாடத்தில் விரிவாகக் காண இருக்கிறோம்.

4.1 நாயக்க மன்னர்களின் எழுச்சி

பிற்காலச் சோழர் மற்றும் பிற்காலப் பாண்டியர்களின் ஆட்சிக்குப் பின் தமிழகம் விசயநகரப் பேரரசின் ஆட்சியின் கீழ் வந்தது. அவ்வாட்சியின் கீழ்த் தஞ்சை நாயக்கர், செஞ்சி நாயக்கர், மதுரை நாயக்கர் அரசுகள் தோற்றமும் ஏற்றமும் பெற்று விளங்கின.

விசயநகரப் பேரரசு, தென்னிந்திய சுதந்திரப் பேரரசு வரலாற்றில் என்றும் மறக்க முடியாத பெருமை பொருந்தியது. அழியும் நிலையில் இருந்த இந்து சமயத்தையும், தென்னாட்டு மக்களின் கலைப்பண்பையும் வழிவழியாய்ப் பாதுகாத்துப் போற்றிய பேரரசாகும். தென்னாட்டில் புதிதாக வந்த இசுலாம் ஆதிக்கத்தை ஒழித்து, முன்னாள் போல எந்நாளும் முழுவுரிமையோடு விளங்கப் போராடிய போராட்டத்தின் வரலாறாய் விளங்கிய அரசாகும். நாயக்கர் வரலாறு விசயநகரப் பேரரசு வரலாற்றுடன் பின்னிப் பிணைந்து நிற்பதால் அப்பேரரசின் வரலாற்றை ஓரளவு அறிந்து கொள்வது இன்றியமையாததாகிறது.

கி.பி.பதினான்காம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் தென்னிந்திய மக்கள் இசுலாமியரின் ஆதிக்கத்தை வெறுத்து அவர்களின் பிடிப்பிலிருந்து விடுபட விடுதலை இயக்கத்தைத் தொடங்கினர். அப்போது வீர சைவம் என்ற புதுச்சமயம் தோன்றியிருந்தது. இச்சமயம் இவ்விடுதலை இயக்கத்தை ஆதரித்தது. மேலும் இசுலாமியர் ஆட்சியில் வரிப்பளுவால் சொல்லொணாக்கொடுமைகள் அடைந்த மக்கள் இவ்வியக்கத்துக்கு ஆதரவளித்தனர். தென்னிந்தியாவை இசுலாமியருக்குக் கப்பம் கட்டி ஆண்டு கொண்டிருந்த சிற்றரசர்களுள் பெரும்பாலோர் இவ்வியக்கத்தைப் பயன்படுத்திச் சுதந்திர மன்னர்களாகி விட்டனர். இவர்களுள் ஒருவன் சோமதேவன் என்கிற கம்பிலித்தேவன் ஆவான். இவன் அப்போது கம்பிலி நாட்டு ஆளுநராக (கவர்னராக) இருந்த மாலிக் முகமது என்பவனுக்கு எதிராகக் கிளர்ச்சி செய்து, கம்பிலி நகரில் இருந்த கோட்டையைக் கைப்பற்றிக் கொண்டான். கம்பிலி நாட்டுக் குடிமக்களும் ஆளுநருக்குத் திறை செலுத்த மறுத்தார்கள். கம்பிலி ஆளுநர் இன்னது செய்வது என்று அறியாதவனாய்த் தலைமைப் பீடமாகிய டில்லிக்கு நிலைமையை விளக்கிக் கடிதம் அனுப்பினான். இக்கடிதத்தைக் கண்ட டில்லி சுல்தான் முகமது பின் துக்ளக் கம்பிலித்தேவன் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஹரிஹரர், புக்கர் என்ற இருவரை அனுப்பிக் கம்பிலியில் அமைதி நிலவும்படி செய்ய உத்தரவிட்டான். அதன்படி அவ்விருவரும் கம்பிலிக்கு வந்தனர். வந்து அங்குள்ள சில நாடுகளை வென்று ஒன்றுபடுத்தினர். துங்கபத்திரை ஆற்றின் தென்கரையில் ஆனைக்குந்திக்கு எதிரில் ஒரு நகரை நிறுவினர். அதற்கு விசயநகரம் என்று பெயரிட்டனர். இதற்கு வெற்றி நகரம் என்று பொருளாகும். பின்பு ஹரிஹரர் கி.பி.1336இல் முடிசூட்டிக் கொண்டு ஹொய்சள நாட்டையும் கைப்பற்றி விசயநகரத்துடன் இணைத்துக் கொண்டார். இது நாளடைவில் விரிந்து கொண்டே போயிற்று. இவ்விசயநகரத்தைச் சங்கமப் பரம்பரை, சாளுவப் பரம்பரை, துளுவப் பரம்பரை, ஆரவீட்டுப் பரம்பரை என்னும் நான்கு பரம்பரையைச் சார்ந்தவர்கள் ஆட்சி புரிந்தனர்.

சங்கமப் பரம்பரையைச் சேர்ந்த முதல் அரசர் ஹரிஹரர் ஆவார். இவரது ஆட்சி கி.பி.1357இல் முடிவுற்றது. இவருக்குப் பின் வந்த முதலாம் புக்கர் கி.பி.1377 வரை இருபது ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்தார். இவரது காலத்தில் நெல்லூர், கடப்பை, பெணுகொண்டா, பெல்லாரி, அனந்தபூர், மைசூரின் வடபகுதி, கோவா, தமிழ்நாடு ஆகியவை சேரவே, விசயநகரப் பேரரசு விரிவடைந்தது. இவருடைய புதல்வரான இரண்டாம் கம்பணர், இசுலாம் ஆதிக்கத்தை ஒழிக்கக் கருதித் தெற்கே படையெடுத்துச் சென்றார். தமிழகத்துத் தொண்டை நாட்டில் இருந்த படையீடு ராஜ்ஜியத்தை வென்று பின்பு மதுரையில் முகமது பின் துக்ளக்கின் காலத்தில் ஏற்பட்டு நடந்து வந்த சுல்தான் ஆட்சியை ஒழித்து, அங்கே

மதுரை நாயக்கர் நேரடி ஆட்சிக்கு வழிகோலி வைத்தார்.

விசயநகரப் பேரரசின் பகுதிகளாய் இருந்த தஞ்சை, செஞ்சி, இக்கேரி, மைசூர், வேலூர் இவற்றைப் பற்றி இங்குப் பார்க்கலாம். தஞ்சை விசய நகரப் பேரரசின் ஒரு பகுதியாக கி.பி.1532இல் அமைந்தது. தஞ்சையில் முதன்முதலில் நாயக்கர் ஆட்சியைத் தொடங்கியவர் செவ்வப்ப நாயக்கர் ஆவார்.

செஞ்சியும் கி.பி.1526இலிருந்து விசயநகரப் பேரரசிற்கு உட்பட்டு இருந்தது. செஞ்சியில் முதன்முதலில் நாயக்கர் ஆட்சியைக் கிருஷ்ணதேவராயர் காலத்தில் தொடங்கி வைத்தவர் வையப்ப நாயக்கர் என்பவர் ஆவார்.

கி.பி.1540இல் இக்கேரி என்னும் இடம் (இது மைசூரில் அடங்கிய ஷிமோகா ஆகும்) விசயநகரப் பேரரசின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்தது. சதாசிவன் என்பவன் இக்கேரியில் நாயக்கர் ஆட்சியைத் தொடங்கிவைத்தான். இக்கேரியைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சி புரிந்து வந்ததால் இவர்களை இக்கேரி நாயக்கர் என்பர்.

செஞ்சி நாயக்கருக்கு அடங்கிய நாயக்கர் ஆட்சி வேலூரில் ஏற்பட்டது. அங்கு நாயக்கர் ஆட்சியை நடத்தியவர் வீரப்ப நாயக்கர் என்பவர் ஆவார்.

நாயக்கர் என்னும் சொல் நாயக் என்னும் வடசொல்லின் திரிபாகும். இச்சொல் முதலில் தலைவன் என்னும் பொருளில் வழங்கி வந்து, பின்பு படைத்தலைவனைக் குறிக்கலாயிற்று. விசயநகரப் பேரரசில் இச்சொல், அப்பேரரசின் பகுதிகளாய் இருந்த தஞ்சை, செஞ்சி, இக்கேரி, வேலூர், மதுரை ஆகியவற்றை அரசுச் சார்பாளர்களாகவோ (viceroys), ஆளுநர்களாகவோ (Governors) இருந்து ஆட்சி செய்தவர்களைச் சிறப்பாகக் குறிப்பிடலாயிற்று.

4.2 மதுரை நாயக்கர்கள்

நாயக்கர் என்னும் சொல் வடசொல்லிலிருந்து வந்தது எனக் கண்டோம். ஆனால் நாயக்கர் என்னும் சொல் இந்நாளில் தெலுங்கர்களைக் குறிக்கின்றது. அதுவும் ஒரு இனத்தைக் குறிக்கும் சொல்லாகவே அமைந்துள்ளது. இந்த நாயக்கர்கள் மதுரை, தஞ்சை, செஞ்சி, வேலூர், இக்கேரி, மைசூர் போன்ற இடங்களில் ஆட்சி நடத்தி வந்தனர். முதற்கண் மதுரையில் இருந்து ஆட்சி நடத்தி வந்த மதுரை நாயக்கர்கள் பற்றிப் பார்ப்போம்.

மதுரை நாயக்கர்கள் ஆட்சி கி.பி. 1529இல் விசுவநாத நாயக்கர் என்பவரால் தொடங்கப்பட்டுக் கி.பி. 1736இல் மீனாட்சி அரசியுடன் முடிவடைந்துள்ளது. இந்த மதுரை நாயக்கர் பரம்பரை மதுரை நாட்டில் 207 ஆண்டுகள் ஆட்சி புரிந்தது. மீனாட்சி அரசியின் ஆட்சியோடு விசுவநாத நாயக்கர் பரம்பரை மட்டும் முடியவில்லை, விசயநகரப் பேரரசே முடிந்துவிட்டது.

இனி மதுரையை ஆட்சி செய்து வந்த நாயக்க மன்னர்களைப் பற்றி ஒருவர் பின் ஒருவராகக் காண்போம்.

4.2.1 விசுவநாத நாயக்கர் (கி.பி. 1529 – 1564)

விசயநகரப் பேரரசின் பெருமைக்குரிய மன்னர் கிருஷ்ணதேவராயர் ஆவார். இவரது ஆட்சியில் தமிழ்நாட்டைக் கண்காணிக்கும் பொறுப்பை மேற்கொண்டிருந்தவர் நாகம நாயக்கர் என்பவர் ஆவார். இவருக்கு வாரிசு இல்லாததால் காசிக்குச் சென்று அங்கு எழுந்தருளியுள்ள விசுவநாதப் பெருமானை வணங்கி மகப்பேறு அருளுமாறு வேண்டினார். காசி விசுவநாதப் பெருமான் திருவருளால் கி.பி.1495இல் நாகம நாயக்கருக்கு ஒரு மகன் பிறந்தான். அம்மகனே விசுவநாத நாயக்கர் ஆவார்.

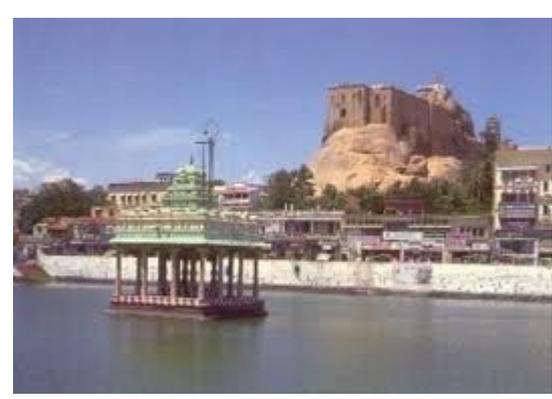


விசுவநாத நாயக்கர் ஏறக்குறையப் பதினாறு வயதினராய் இருந்தபோதே கிருஷ்ணதேவராயரிடம் அடைப்பைக்காரராகப் பணியாற்றினார் (அடைப்பைக்காரர் – அரசருக்கு வெற்றிலை மடித்துக் கொடுக்கும் அரசாங்க ஊழியர்). இவர் இளமையிலே பல மொழிகளிலும், கணிதத்திலும், போர்ப் பயிற்சியிலும், பிறவற்றிலும் சிறந்து விளங்கினார். இதன் காரணமாகக் கிருஷ்ணதேவராயர் இவரிடம் மிகவும் அன்பு கொண்டிருந்தார். எனவே விசுவநாத நாயக்கரை மதுரை நாட்டுக்கு ஆளுநராக நியமித்தார். கி.பி.1529இல் விசுவநாத நாயக்கர் மதுரையின் ஆட்சியை மேற்கொண்டார். அவர் மதுரை நாட்டுக்கு

வரும்போது தளவாய் அரியநாதர் என்பவருடன் வந்தார். தளவாய் என்பது படைத்தலைமைப் பதவியும், அமைச்சர் பதவியும் சேர்ந்ததாகும். கிருஷ்ணதேவராயர் கி.பி.1530இல் இறந்ததும் விசுவநாதர் மதுரை நாட்டைச் சீர்திருத்த வேண்டும் எண்ணிச் சீர்படுத்தலானார். பாண்டிய நாட்டுக்கு உரியதாயிருந்த வல்லம் என்னும் ஊரைத் தஞ்சை நாட்டுடன் சேர்த்தார். தஞ்சைக்குச் சொந்தமாயிருந்த திருச்சிராப்பள்ளியை மதுரை நாட்டுடன் இணைக்கச் செய்தார். இவ்வேற்பாட்டினால் தஞ்சை நாட்டிற்கும், மதுரை நாட்டிற்கும் திட்டவட்டமான எல்லை வகுக்கப்பட்டது.

• சீர்த்திருத்தங்கள்

விசுவநாதர் திருச்சிராப்பள்ளியில் தெப்பக் குளத்தை வெட்டினார். தாயுமானவர் கோயிலைச் செப்பனிட்டார். காவிரி ஆற்றின் இருமருங்கிலும் கள்ளர்களின் உறைவிடமாயிருந்த காடுகளை அழித்துச் சாலைகளை அமைத்துக் கள்ளர் தொல்லைகளை ஒழித்தார். திருவரங்கப் பெருங்கோயிலைச் சீர்திருத்தி அக்கோயிலைச் சுற்றித் தெருக்களை அமைத்து, வீடுகளைக் கட்டி அங்கு மக்களை குடியேற்றினார். இவ்வாறு பல சீர்திருத்தங்களைச் செய்தார். இச்சீர்திருத்தங்களால் மதுரை நாட்டின் வடபகுதியாகிய திருச்சிராப்பள்ளியில் ஒழுங்கும் அமைதியும் நிலவலாயின.



தென்பாண்டி நாட்டில் அமைதியைக் காக்க வேண்டும் என்பதற்காக விசுவநாத நாயக்கரும், தளவாய் அரியநாதரும் அங்குச் சீர்திருத்தங்களைச் செய்ய முற்பட்டார்கள். தாமிரபரணி ஆற்றின் இருகரைகளிலும் இருந்த காடுகள் அழிக்கப்பட்டுச் சாலைகள் அமைக்கப்பட்டன. இதனால் கள்ளர்களின் தொல்லை ஒழிந்தது. திருநெல்வேலியில் உள்ள நெல்லையப்பர் கோயில் பழுது பார்க்கப்பட்டது. திருநெல்வேலி நகரமும் விரிவாக்கப்பட்டது. நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்யப்பட்டன. பயிர்த்தொழில் இதனால் வளர்ச்சியுற்றது.

• பாளையப்பட்டு முறை

தற்காலத்தில் உள்ள மதுரை, தேனி, திண்டுக்கல், சிவகங்கை, விருதுநகர், இராமநாதபுரம், தூத்துக்குடி, திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி, கரூர், திருச்சிராப்பள்ளி, பெரம்பலூர், புதுக்கோட்டை, நாமக்கல், சேலம், தர்மபுரி, கிருஷ்ணகிரி, ஈரோடு, கோயம்புத்தூர் மாவட்டங்களும், கேரளாவில் உள்ள திருவாங்கூரின் ஒரு பகுதியும் விசுவநாதர் ஆட்சிக்கு உட்பட்டு இருந்த மதுரை நாடாகும். இப்பரந்த நாட்டில் செம்மையான ஆட்சி முறையை நிறுவ, கி.பி.1533இல் 72 பாளையப்பட்டு முறையை விசுவநாதர் ஏற்படுத்தினார். இந்தப் பாளையப்பட்டு முறை ஒரு வகையில் ஆங்கில நாட்டின் நிலமானிய முறையைச் (Feudal System) சார்ந்ததாகும். நாட்டில் அமைதியை நிலைநாட்ட வேண்டும், நாட்டின் பாதுகாப்பைப் பலப்படுத்த வேண்டும், பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்த வேண்டும் என்ற காரணங்களுக்காக மதுரை நாட்டைப் பல பகுதிகளாகப் (பாளையங்களாக) பிரித்து, ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் ஓர் ஆட்சியாளரை

நியமித்தனர். அவரைப் பாளையக்காரர் என அழைத்தனர். இந்த 72 பாளையக்காரர்களில் சிலர் கன்னடர், சிலர் தெலுங்கர் ஆவர். மேலும் பாண்டியர் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்களும் சிற்றரசர்களாய் இருந்தவர்களும் பாளையக்காரர்களாக இருந்தார்கள்.

பாளையக்காரர்கள் தாங்கள் ஆளும் பாளையங்களிலிருந்து கிடைக்கும் வருவாயில் மூன்றில் ஒரு பகுதியை மதுரை நாயக்கருக்குக் கொடுக்க வேண்டும். மற்றொரு பகுதியைப் படைவீரர்களுக்குச் செலவிட வேண்டும். இன்னொரு பகுதியைச் சொந்தச் செலவுக்கு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இவர்கள் தங்கள் பகுதியைப் பாதுகாக்க வேண்டும். போர்க்காலங்களில் மதுரை நாயக்கர்களுக்குப் படைத்துணை புரிய வேண்டும். இவர்களே தங்கள் பகுதியில் ஏற்படக்கூடிய வழக்குகளை எல்லாம் விசாரித்து நீதியும் வழங்க வேண்டும்.

விசுவநாத நாயக்கர், விசயநகரப் பேரரசர்களாயிருந்த அச்சுதராயருக்கும், சதாசிவராயருக்கும், அமைச்சர் இராமராயருக்கும் கீழ்ப்படிந்து, நேர்மை குறையாமல், உண்மை ஊழியராய் இருந்து செங்கோல் ஆட்சி நடத்தி வந்தார். இதனை இவர் காலத்துச் சாசனங்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. இவர் சுமார் 35 ஆண்டுகள் மாட்சியுடன் ஆட்சி செய்தார். தமது 69ஆம் வயதில் கி.பி.1564இல் மறைந்தார்.

இவரின் மறைவுக்குப் பின் முதலாம் கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர் (கி.பி.1564-1572), வீரப்ப நாயக்கர் (கி.பி.1572-1595), இரண்டாம் கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர் (கி.பி.1595 – 1601), முத்துக் கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர் (கி.பி. 1601 – 1609), முதலாம் முத்துவீரப்ப நாயக்கர் (கி.பி.1609-1623) ஆகியோர் மதுரையை ஆட்சி புரிந்து வந்தனர்.

4.2.2 திருமலை நாயக்கர் (கி.பி.1623-1659)

மதுரை நாயக்க மன்னர்களில் மிகவும் புகழ்பெற்றவர் திருமலைநாயக்கர் ஆவார். இவர் முத்துக் கிருஷ்ணப்பருக்கு இரண்டாவது மகனாகப் பிறந்தார். திருமலை நாயக்கரின் முழுப்பெயர் திருமலை சவுரி நாயுனு அய்யலுகாரு என்பதாகும். திருமலை நாயக்கர் முதலில் தம்முடைய அண்ணனான முதலாம் முத்து வீரப்ப நாயக்கர் ஆட்சியில் சில ஆண்டுகள் சின்ன துரையாக இருந்து ஆட்சி புரிந்து வந்தார். முதலாம் முத்து வீரப்ப நாயக்கர் சந்ததியின்றி கி.பி.1623இல் மறைந்தார். வாரிசு ஏதும் இல்லாததால் அவரது உடன்பிறந்தவரான திருமலை நாயக்கர் ஆட்சியை ஏற்றார். திருமலை நாயக்கர் ஆட்சியை ஏற்றபோது அவருக்கு வயது 39 இருக்கும் என்பர்.



திருமலை நாயக்கரின் காலத்தில் மதுரைப் பெருநாடு, திண்டுக்கல், மதுரை, திருநெல்வேலி, திருவனந்தபுரத்தில் ஒரு பகுதி, இராமநாதபுரம், சிவகங்கை,

புதுக்கோட்டை, திருச்சிராப்பள்ளி, சேலம், கோயம்புத்தூர் ஆகிய பகுதிகளைக் கொண்ட பெரும் பரப்புடைய நாடாய் இருந்தது.

- **தலைநகரம் மாற்றம்**

விசுவநாத நாயக்கர் காலத்தில் மதுரையே மதுரை நாட்டின் தலைநகராய் இருந்தது. முதலாம் முத்து வீரப்ப நாயக்கர் கி.பி.1616இல் மதுரை நகரிலிருந்து தலைநகரைத் திருச்சிராப்பள்ளிக்கு மாற்றினார். திருமலை நாயக்கரும் தம் தமையனாரைப் போலவே மதுரையில் முடிசூட்டிக் கொண்டு, திருச்சிராப்பள்ளியில் இருந்தே ஆறு அல்லது ஏழு ஆண்டுகள் ஆட்சி புரிந்து வந்தார்.

திருமலை நாயக்கரின் தமையனார் மதுரையைத் தலைநகராகக் கொள்ளாததற்குச் சில காரணங்கள் உள்ளன. மதுரையில் தக்க காவல் நிறைந்த அரண்கள் இல்லை. சோழநாட்டில் பாயும் காவிரி ஆறு போன்று நீர் பெருகி ஓடும் ஆறாக வைகை இல்லை. அடிக்கடி மதுரையில் காய்ச்சல் பரவிக் கொண்டிருந்தது. இக் காரணங்களால் தலைநகரைத் திருச்சிராப்பள்ளிக்கு மாற்றினார்.

கி.பி.1634இல் திருமலை நாயக்கர் திருச்சிராப்பள்ளியில் அமைந்திருந்த தலைநகரை மதுரைக்கு மாற்றினார். ஏனென்றால் ஒரு சமயம் திருமலை நாயக்கருக்குக் கடுமையான நோய் ஏற்பட்டது. பலவகை மருந்துகளை உட்கொண்டும் நோய் தீரவில்லை. அச்சமயத்தில் மதுரையில் மீனாட்சியம்மன் திருக்கோயில் திருவிழா நடந்து கொண்டு இருந்தது. திருமலை நாயக்கர் அத்திருவிழாவைக் காண மதுரைக்குச் சென்று கொண்டிருந்தபோது, நோய் மிகுதியானபடியால் பயணத்தைத் தொடரமுடியாமல், வழியில் திண்டுக்கல்லில் தங்கினார். அன்று இரவு ஒரு சித்தர் அவருடைய கனவில் தோன்றி “அரசே! நீ மதுரையில் நிலையாகத் தங்கி, மீனாட்சி அம்மையாருக்கும், சொக்கநாதப் பெருமானுக்கும் வழிபாடும் திருவிழாவும் நடத்தி ஆட்சி புரிந்து வந்தால் இந்நோய் நீங்கும்” என்றார். உடனே திருமலை நாயக்கர் அவ்வாறு நீங்குமானால் ஐந்து லட்சம் பொன்னுக்குத் திருப்பணி திருவாபரணம் செய்து வைக்கிறேன் என்று நேர்ந்து கொண்டார். மறுநாள் காலையில் அந்நோய் அவரை விட்டு நீங்கிவிட்டது. பின்பு தலைநகரையும் மதுரைக்கு மாற்றினார். திருமலை நாயக்கர் தலைநகரைத் திருச்சிராப்பள்ளியிலிருந்து மதுரைக்கு மாற்றியதற்குக் காரணமாக இக்கதை கூறப்படுகிறது.

- **திருமலை நாயக்கரின் போர்கள்**

திருமலை நாயக்கர் ஆட்சிப் பீடத்தில் ஏறியதும் மதுரை நாட்டைப் பாதுகாக்க வேண்டியவற்றைச் செய்வதில் முற்பட்டு இரண்டு கோட்டைகளைக் கட்டினார். பின்பு சுமார் 20,000 வீரர்களைக் கொண்ட படையைத் திரட்டினார். திருமலை நாயக்கர் ஐந்து பெரும் போர்களை நடத்தினார்.

முதலாவதாக, முந்திய பகைமையாலும், செந்தமிழ் மதுரை நாட்டின் செழிப்பாலும் மைசூர் மன்னர் மதுரை மீது படையெடுத்தார். திருமலை நாயக்கர் அவரை எதிர்த்துப் போராட வேண்டியவரானார்.

இரண்டாவது, திருவாங்கூர் மன்னர் கேரளவர்மா என்பவர் கட்ட வேண்டிய கப்பத்தைக் கட்டாததனால் அவர் மீது படையெடுத்துச் சென்று போர் புரியலானார்.

மூன்றாவது, விசயநகரப் பேரரசின் பிடியிலிருந்து விடுபட்டு, முழுவுரிமை மன்னராக

விரும்பி, விசயநகரப் பேரரசை எதிர்க்க வேண்டிப் போர் தொடுத்தார்.

நான்காவது, இராமநாதபுரத்தில் அரசரிமைக் கலகங்கள் ஏற்பட்ட காலத்தில் அவற்றை அடக்கி அமைதியை நிலைநிறுத்த இராமநாதபுரத்தை ஆண்டு வந்த சேதுபதியுடன் போர் செய்தார்.

ஐந்தாவதாக மைசூர் மன்னர் படைகள் மதுரை நாட்டைத் தாக்கி மதுரைக் குடிமக்களின் மூக்குகளை அறுத்து அவமானப்படுத்தியதால், இரண்டாம் முறை பழிக்குப் பழி வாங்க மைசூரின் மீது மூக்கறுப்புப் போரை நடத்தினார். திருமலை நாயக்கரின் படைவீரர்கள் மைசூர் நாட்டு எல்லைக்குள் புகுந்து, அங்குள்ள மக்களின் மூக்குகளை அறுத்து மூட்டையாகக் கட்டி மதுரைக்குக் கொண்டுவந்தனர்.

இவ்வாறு திருமலை நாயக்கர் தமது வாழ்நாள் முழுவதும் பெரும்போர் புரிந்துகொண்டே இருக்க வேண்டியவராய் இருந்ததுமின்றி, அப்போர்களுக்காகப் பெரும்பொருள் செலவு செய்ய வேண்டிய நிலையிலும் இருந்து வந்தார். இப்போர்களினால் மதுரை நாட்டு மக்கள் சொல்லொணாத் துன்பத்திற்கு ஆளானார்கள்.

- **கலைப் பணிகள்**

திருமலை நாயக்கர் ஒரு தலைசிறந்த கலைப்பிரியர் ஆவார். மதுரையில் அவர் எழுப்பியுள்ள கட்டடங்கள் இன்றும் நின்று அவரை நினைவூட்டிக் கொண்டிருக்கின்றன. திருமலை நாயக்கர் மகால் இவர் கட்டிய கட்டடங்களுள் புகழ்பெற்றதும், பெரியதுமாகும். ஷாஜகான் பெயர் சொல்லும் தாஜ்மகாலைப் போல, திருமலை நாயக்கரின் பெயர் சொல்லும் வகையில் மகால் அமைந்துள்ளது. இம்மகாலில் உள்ள அற்புதமான வேலைப்பாடு அமைந்த வளைவுகள், வட்டவடிவான மேற்கூரைகள், விரிந்து அகன்ற கூடங்கள், மிகப் பெரிய தூண்கள் காண்போர் கண்ணைப் பறிப்பனவாகும். ஒவ்வொரு தூணும் 40 அடி உயரமும், மூவர் அல்லது நால்வர் சேர்ந்தணைத்தாலும் அணைக்க முடியாத அளவு பருமனும் கொண்டு விளங்குவதை, மகாலின் முற்றத்தில் இன்றும் காணலாம்.



மேலும் திருமலை நாயக்கர் மீனாட்சியம்மன் கோயிலின் கிழக்கே உள்ள பெரிய கோபுரத்தின் எதிரே கட்டிய புதுமண்டபம், இராய கோபுரம் மற்றும் மதுரைக்குக் கிழக்கே உள்ள வண்டியூரில் அழகிய மையமண்டபத்துடன் உருவாக்கிய தெப்பக்குளம் ஆகியன அவருடைய புகழை இன்றும் பறைசாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றன. இராய கோபுரம் முற்றுப்பெறாத நிலையில் நின்றுவிட்டது. இதைத் திருமலை நாயக்கர் கட்டி முடித்திருப்பாரே என்றால், அதுவே மதுரைக் கோபுரங்களில் மிகவும் உயரமாக அமைந்திருக்கும் என்பர்.

- **பொதுநலப் பணிகள்**

திருமலை நாயக்கர் அரிய பெரிய கட்டடங்களைக் கட்டுவதிலும், தெப்பக்குளம் அமைப்பதிலும் கவனம் செலுத்தியதோடு மட்டும் நிற்கவில்லை. பொதுநலத்திற்குரிய சாலைகள் அமைப்பதிலும், சத்திரங்கள் கட்டுவதிலும் அவர் நாட்டம் செலுத்தினார்.

திருமலை நாயக்கர் ஊட்டத்தூர் முதல் கன்னியாகுமரி வரையில் சாலை அமைக்கச் செய்து இடையிடையே பயணிகள் தங்குவதற்குச் சத்திரங்கள் பலவற்றைக் கட்டிவைத்தார். பின்பு அச்சத்திரங்களில் அன்னதானம் செய்யுமாறும் ஏற்பாடு செய்தார். இதனை மதுரைத் திருப்பணி மாலை என்னும் நூலில் உள்ள ஒரு செய்யுள் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறது.

முனைவேல் விழிஅங் கயற்கண்ணி சந்நிதிமுன் மடத்துள்
அனைவோர்க்கும் அன்னமும் தோழியம் மாடன் அறைக்கும் அனு
தினம்மே தினியில் நடக்கும் படிக்கு) ஈந்(து) இசையும் கொண்டான்
புனவேலி தந்தனன் கச்சித் திருமலை பூபதியே.

- **கோயில் நலப்பணிகள்**

திருமலை நாயக்கர் கடவுள் பக்தி மிக்கவராய் இருந்ததால் மதுரைக் கோயில்களில் மட்டும் அன்றி, வேறு கோயில்களிலும் திருப்பணிகள் செய்ததாக அறிகிறோம்.

மதுரைக் கோயில் ஆட்சி, அபிடேக பண்டாரம் என்பவரிடம் இருந்தது. பண்டாரத்தின் ஆட்சியில் கோயில் சீர்கேடான நிலையில் கிடந்தது. வழிபாட்டு முறைகள் நன்றாக நடைபெறவில்லை. கோயில் வருவாய் முழுவதும் அப்பண்டாரத்தால் கொள்ளையடிக்கப்பட்டு வந்தது. இதனைத் தெரிந்து கொண்ட திருமலை நாயக்கர் அக்கோயில் ஆட்சியைத் தாமே ஏற்றுக்கொண்டு நடத்தினார். மேலும் கோயிலில் அறக்கட்டளைகளை ஏற்படுத்தினார். கோயில் ஆட்சியில் ஒழுங்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்தார். மாசி மாதத்தில் நடைபெறும் விழாவைச் சித்திரைக்கு மாற்றினார். பல விழாக்களை எடுத்து நடத்தினார். சான்று : பிட்டுக்கு மண் சுமந்தது போன்ற திருவிளையாடல் விழாக்கள், தெப்பத் திருவிழா போன்றவை.

4.2.3 சொக்கநாத நாயக்கர் (கி.பி.1659-1682)

திருமலை நாயக்கர் இறந்தவுடன் அவரது மகன் இரண்டாம் முத்துவீரப்ப நாயக்கர் (கி.பி.1659) ஆட்சிக்கு வந்தார். இவர் சுமார் நான்கு மாதங்களே ஆட்சி புரிந்து உயிர் நீத்தார். அவருக்குப் பின் அவருடைய மகன் சொக்கநாத நாயக்கர் ஆட்சிக்கு வந்தார்.

- **சதி**

சொக்கநாதர் ஆட்சியை ஏற்றபோது அவர் இளைஞராய் இருந்தார். இதனால் அங்குத் தளவாயாகப் பணிபுரிந்த இலிங்கம நாயக்கனும், பிரதானியாய் இருந்தவனும், இராயசமாகப் பணி செய்தவனும் ஆகிய மூவரும் ஒன்று சேர்ந்து சதித் திட்டம் வகுத்தனர்; பெயரளவில் சொக்கநாதரை அரசராக இருக்க வைத்துவிட்டு, அவரிடமிருந்து அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்டனர்; மன்னருக்கு ஆதரவாக இருந்தவர்களைச் சிறையில் அடைத்தனர். அச்சமயத்தில் செஞ்சி நகரம் பீஜப்பூர் சுல்தான் ஆட்சியில் இருந்தது. பிரதானியும், இராயசமும் மன்னர் சொக்கநாதரின் இசைவைப் பெறாமல் செஞ்சிமீது போர் தொடுப்பதாகச் சொல்லிப் படையை அங்கு நிறுத்தி வைத்துவிட்டு, மதுரையில் உள்ள மக்களிடம் போர்ச் செலவிற்காகப் பெரும்பொருள் வேண்டும் என்று மக்களைத் துன்புறுத்திப் பணத்தை வசூலித்தனர். அதோடு மட்டுமல்லாமல் செஞ்சியைக் கண்காணித்து வந்த சகோசி என்பவரிடமிருந்து லஞ்சமாகப் பணத்தைப் பெற்றுக் கொண்டனர். இதுபோன்ற சதித் திட்டம் அரண்மனைப் பெண் ஒருத்தி மூலம் சொக்கநாத நாயக்கருக்குத் தெரியவந்தது. உடனடியாகச் சொக்கநாத நாயக்கர் இராயசத்தைக் கொன்று, பிரதானியைக் குருடாக்கினார். பின்பு சொக்கநாத நாயக்கர் தமக்கு ஆதரவாக இருந்தவர்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு விரைவில் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றி முழு உரிமையோடு நாடாளத் தொடங்கினார்.

• பஞ்சமும் துன்பமும்

சொக்கநாதரும் அவர் தந்தையார் முத்துவீரப்பரும் இசுலாமியப் படையெடுப்புகளை இடைவிடாது தடுத்து நிறுத்தினாலும் மதுரைப் பெருநாட்டு மக்களைப் படையெடுப்புகளிலிருந்து பாதுகாத்திருந்தாலும், அந்த இசுலாமியப் படையெடுப்புகளால் நாட்டு மக்களுக்கு மூன்று அல்லது நான்கு ஆண்டுகளுக்கு எல்லையற்ற தொல்லைகள் உண்டாயின. இத்தொல்லைகளோடு பஞ்சம் வேறு வந்துவிட்டது. மக்கள் தங்களின் சொந்த ஊர்களை விட்டுவிட்டு, பற்பல ஊர்களுக்குச் சென்று குடியேறினார்கள். உதாரணமாக, திருச்சியில் இருந்தவர்கள் மதுரையில் குடிபுகுந்தார்கள். கிறிஸ்தவர்களுள் சிலர் நெடுந்தொலைவிலுள்ள சென்னை மயிலாப்பூரில் தஞ்சம் புகுந்தனர். தென்னகத்து நெற்களஞ்சியமான தஞ்சையிலும், திருச்சியிலுமே இப்பஞ்சம் மிகுதியாய் இருந்தது.

பஞ்சத்தால் நாட்டு மக்கள் உணவின்றி வாடிக் கொண்டிருக்கும்போது டச்ச வணிகர்கள் வறுமையில் வாடும் மக்களுக்கு உணவு, உடை இவைகளைக் கொடுத்து மகிழ்ச்சியூட்டி அவர்களை ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு அடிமைகளாக விற்றனர்.

தஞ்சையில் பஞ்சம் இருந்தபோது அங்கு ஆண்டுவந்த மன்னர் இப்பஞ்சத்தைப் போக்குவதற்கு எந்த வித முயற்சியும் எடுக்கவில்லை. ஆனால் சொக்கநாதரோ பஞ்சத்தில் வாழும் மக்கள் எந்நாட்டவர்களாக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் தஞ்சையைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, தம் நாட்டைச் சேர்ந்த திருச்சியில் வாழ்பவராக இருந்தாலும் சரி எல்லோருக்கும் உணவுகளை வழங்கினார். இருப்பினும் அவர் அளித்த உணவுப் பொருட்கள் போதுமானதாக இல்லை.

இப்பஞ்சம் மட்டும் அல்லாமல் காடுகளிலிருந்து வனவிலங்குகள் நாட்டில் புகுந்து அதிக சேதத்தை விளைவித்தன. பயிர்கள் அழிக்கப்படலாயின. மதுரையில் உள்ள மக்கள் அதிகமாக நோய்வாய்ப்பட்டு மடிந்தனர். இவ்வாறான பேரின்னல்களைச் சொக்கநாத நாயக்கர் சந்தித்தார்.

சொக்கநாதர் தாம் அரசாட்சியை ஏற்றதிலிருந்து பல துன்பங்களைச் சந்தித்துக் கொண்டிருந்தார். இவர் ஓயாது போர் புரியவேண்டியிருந்தது. இவர் இளைஞராக இருந்த

காரணத்தினால் போரில் ஈடுபட்டார். ஒரு சமயம் வனமியான் என்பவன் தஞ்சையின் உதவியுடன் திருச்சிக்குப் படையெடுத்து வந்தான். இவ்வனமியான் பீஜப்பூர் சுல்தான் அடில்ஷாவிடம் படைத்தலைவனாக இருந்தான். இவன் திருச்சியின் மீது படையெடுத்து வந்தபோது அங்குள்ள பயிர்களை எரித்தான். மக்களைத் துன்புறுத்தினான். மக்கள் சொல்லொணாத் துயருக்கு உள்ளானார்கள். மன்னர் சொக்கநாதரிடம் பெரும்படையிருந்தாலும் தன் குடிமக்களுக்குத் தொல்லை நேராமல் இருக்கும் பொருட்டு, வனமியான் நாட்டை விட்டு அகலுவதற்காக அவனுக்குப் பெரும்பொருளைக் கொடுத்து அனுப்பினார்.

- **சொக்கநாத நாயக்கர் போர்கள்**

சொக்கநாத நாயக்கர் பல போர்களில் ஈடுபட்டிருந்தாலும் அவருடைய வரலாற்றில் மூன்று முக்கியப் போர்களைக் கூறலாம். அவையாவன: தஞ்சை மீது போர் தொடுத்தது, சேதுபதியுடன் போர் புரிந்தது, தஞ்சை மன்னர் விசயராகவ நாயக்கர் பெண் கொடுக்க மறுத்தமைக்காகப் போர் புரிந்தது என்பன.

- **தஞ்சை மீது போர்**

பெரும்பொருள் கொடுத்து வனமியானை ஒழித்த பின்பு சொக்கநாத நாயக்கர் வெற்றிச் செருக்குற்றுப் பழி வாங்கும் திட்டத்தில் இறங்கி அழிவுப் பாதையில் செல்ல ஆரம்பித்தார். தஞ்சை விசயராகவ நாயக்கர் முன்னர் நடந்த வனமியான் படையெடுப்பில் தமக்கு உதவி புரியாமல் எதிரிகளோடு சேர்ந்து கொண்டதற்காக அவரைப் பழி வாங்கக் கருதித் தஞ்சை மீது கி.பி.1664இல் படையெடுத்துச் சென்று வல்லத்துக் கோட்டையைக் கைப்பற்றினார். தஞ்சை நாயக்கர் வேறொன்றும் செய்யமுடியாது, சொக்கநாத நாயக்கர் சொற்படி நடக்க ஒப்புக்கொண்டார். ஆதலால், சொக்கநாத நாயக்கர் வல்லத்தில் தமது பாதுகாப்புப் படையை நிறுத்திவிட்டு மதுரைக்குத் திரும்பினார். ஆனால் சிறிது காலம் கழித்து விசயராகவ நாயக்கர் வல்லத்தை மீட்டுக் கொண்டார்.

- **சேதுபதியுடன் போர்**

சொக்கநாதர் வல்லத்தைக் கைப்பற்றித் தஞ்சை மன்னரைப் பழிவாங்கியதோடு விடாமல், தம் படை வீரர்களின் போர் ஆர்வம் குறைந்து போவதற்குள், வனமியான் படையெடுப்பில் திருமலைச் சேதுபதி தமக்குப் படையுதவி செய்யாமல் இருந்ததற்காக அவர்மீது போர் தொடுத்தார். முதலில் சொக்கநாத நாயக்கர் சேதுபதி ஆண்டு வந்த மறவர் சீமையில் புகுந்து திருப்பத்தூர், புதுக்கோட்டை, மானாமதுரை, காளையார் கோயில் போன்ற இடங்களைக் கைப்பற்றினார். இதை அறிந்த சேதுபதி சிறிதும் மனம் கலங்கவில்லை. நேர்நின்று எதிர்த்துப் போர் புரிவதைக் கைவிட்டு, மறைந்து தாக்கும் மாயப் போரில் ஈடுபட்டார். இதனால் மதுரையிலிருந்து வந்த சொக்கநாத நாயக்கரின் போர்வீரர்கள் மடியலானார்கள். அச்சமயத்தில் மதுரைத் தலைநகரில் சமயச் சார்பான விழாவை முன்னிருந்து நடத்த வேண்டிய பொறுப்பு இருந்ததால் சொக்கநாத நாயக்கர் மறவர் நாட்டுப் போர்ப் பொறுப்பைத் தம் படைத் தலைவரிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு மதுரைக்குத் திரும்பினார்.

- **பெண் கொடுக்க மறுத்தமைக்காகப் போர்**

தமிழ்ச் சிற்றிலக்கியங்களில் ஒன்றான கலம்பகத்தில் பெண் கொடுக்க மறுத்துப் போர் செய்ததாகக் கூறும் மறம் என்னும் துறை இருக்கக் காண்கிறோம்.

தஞ்சை மன்னர் விசயராகவ நாயக்கரிடம் தமக்குப் பெண் கொடுக்குமாறு சொக்கநாத நாயக்கர் கேட்க, அவர் மகளைக் கொடுக்க மறுத்த காரணத்தால் சொக்கநாதர் அத்தஞ்சை மன்னரோடு கி.பி.1673இல் போர் தொடுத்தார். விசயராகவ நாயக்கர் அரசர் வழிவந்தவர், ஆனால் சொக்கநாத நாயக்கரோ அரசாங்க ஊழியராக இருந்த விசுவநாத நாயக்கர் பரம்பரையில் வந்தவர். அரசுப் பரம்பரை இல்லாத காரணத்தால் சொக்கநாத நாயக்கருக்கு விசயராகவ நாயக்கர் பெண் கொடுக்கவில்லை. பலமுறை சொக்கநாத நாயக்கர் விசயராகவ நாயக்கருக்குத் தூது அனுப்பியும் பெண் கொடுக்க மறுத்துவிட்டார். கடைசியில் விசயராகவ நாயக்கர் அரண்மனையில் அந்தப்புரத்தை வெடிவைத்து அழிக்குமாறு கட்டளையிட்டு விட்டுப் போர்புரிந்து தம் மகளுடன் உயிர் நீத்தார்.

4.2.4 மங்கம்மாள் (கி.பி. 1689-1706)

இவள் சொக்கநாத நாயக்கரின் மனைவி ஆவாள். சொக்கநாத நாயக்கருக்கும் மங்கம்மாளுக்கும் பிறந்த மகன் மூன்றாம் முத்துவீரப்ப நாயக்கர் ஆவார். இவர் தன் தந்தை சொக்கநாத நாயக்கரின் மறைவுக்குப் பின் பட்டத்திற்கு வந்து ஏழு ஆண்டுகள் (கி.பி. 1682-1689) ஆட்சி புரிந்தார். இவர் தமது ஆட்சிக் காலத்தில், தம் தந்தையார் இழந்த மதுரை நாட்டின் பகுதிகளை மீட்டார். இவருடைய மகன் விசயரங்க சொக்கநாதன் ஆவார். இவர் பிறந்தபோது இவரது தந்தையார் உயிருடன் இல்லை. எனவே மூன்றாம் திங்களிலேயே குழந்தை விசயரங்க சொக்கநாதனுக்குப் பட்டம் சூட்டி, பாட்டியாகிய மங்கம்மாள் அக்குழந்தையின் சார்பாக ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்று நடத்தலானாள். கி.பி.1689இலிருந்து 1706வரையில் மங்கம்மாளின் சார்பாட்சி மதுரைப் பெருநாட்டில் மாண்புற நடைபெற்றது.

• மங்கம்மாளின் ஆட்சி

ஒளரங்கசீபு என்னும் மொகலாய அரசன் இந்தியாவின் பெரும்பகுதியை ஆண்டு வந்தான். தென்னகத்திலிருந்து அம்மன்னனை எதிர்த்துக் கொண்டிருந்த சிவாஜி என்ற மன்னர் மறைந்து விட்டார். இவரது மறைவின் காரணமாகத் தென்னகத்தில் ஒளரங்கசீபின் ஆட்சி ஏற்படலாம் என எண்ணிப் பல அரசர்கள் அவனுடன் உடன்படிக்கை செய்து கொண்டனர். மைசூர் மன்னன் சிக்கதேவராயன் ஒளரங்கசீபுடன் உடன்படிக்கை செய்து கொண்டான். தஞ்சையை ஆண்டு வந்த மராட்டிய வேந்தன் ஷாஜி என்பவனும் ஒளரங்கசீப்புக்குத் தலைவணங்கித் திறை செலுத்த முற்பட்டு விட்டான். இவற்றையெல்லாம் அறிந்து கொண்ட மங்கம்மாளும் காலநிலை, மாற்றான் வலிமை அறிந்து ஒளரங்கசீப்புக்குத் திறைப் பணம் செலுத்தி மதுரையைத் தக்கவைத்துக் கொண்டாள்.

மங்கம்மாள் ஒளரங்கசீப்புக்குத் திறை செலுத்தி வந்தாலும் அவர்களுடன் நட்புக் கொண்டு அவர்கள் உதவியால் பகைவர்கள் கைப்பற்றிக் கொண்டிருந்த மதுரை நாட்டுப் பகுதிகளை எளிதாக மீட்டுக் கொண்டாள். தஞ்சை மன்னன் மதுரை நாட்டுப் பகுதிகள் சிலவற்றை முன்பே கைப்பற்றி ஆண்டு கொண்டிருந்தான். இருப்பினும் இந்தத் தஞ்சை மன்னன் ஷாஜி ஒளரங்கசீப்புக்குத் திறை செலுத்தி வந்த காரணத்தால் அவனோடு போர் புரிய முடியவில்லை. இருந்தபோதிலும் மொகலாயப் படைத்தலைவன் சுல்பீர்கான் கி.பி. 1697இல் தெற்கே வந்தபோது, மங்கம்மாள் அவனுக்கு விலையுயர்ந்த பொருள்களை அன்பளிப்பாகக் கொடுத்து அவனுடைய உதவியால் தஞ்சை மன்னன் பிடித்து வைத்திருந்த அப்பகுதிகளை மீட்டுக் கொண்டாள்.

எனினும் மங்கம்மாளுக்கு மராட்டியர் அடிக்கடி தொல்லைகள் தந்து வந்தனர். அவர்களுக்கு மங்கம்மாள் பல முறை பணம் கொடுத்து அவர்களுடைய தொல்லைகளுக்கு ஓர் எல்லை கட்டி வைத்தாள். மதுரையைக் காக்க மங்கம்மாள் இவ்வாறு எல்லாம் செய்ய

வேண்டியதாயிற்று.

- **மங்கம்மாள் செய்த போர்கள்**

மங்கம்மாள் மைசூர், தஞ்சை போன்ற இடங்களை ஆண்டு கொண்டிருந்த மன்னர்கள் மீது போர் தொடுத்தாள்; சேதுபதியுடன் போர் புரிந்தாள்; இரவிவர்மன் என்பவனைத் தண்டிக்க வேண்டியும் படையெடுப்பு நடத்தினாள்.

- **மைசூர் படையெடுப்பு**

திருச்சிராப்பள்ளியைக் கைப்பற்ற வேண்டி மைசூர் மன்னன் சிக்கதேவராயன் தனது படைத்தலைவன் குமரய்யா என்பவனை அனுப்பி வைத்தான். அப்படைத் தலைவன் திருச்சிராப்பள்ளியை முற்றுகையிட்டுக் கடும்போர் புரிந்து கொண்டிருந்தான். இச்சமயத்தில் மைசூரை மராட்டியர் தாக்க முற்பட்டனர். இதனை அறிந்த அப்படைத் தலைவன் குமரய்யா திருச்சிராப்பள்ளி முற்றுகையைக் கைவிட்டு, தன் நாட்டைக் காக்கும் பொருட்டுத் திரும்பினான். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை மங்கம்மாள் நன்றாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு எஞ்சி நின்ற மைசூர்ப் படையை அஞ்சாது தாக்கி வெற்றி பெற்றாள். இதனால் மைசூர்த் தொல்லை ஒழிந்தது.

- **தஞ்சைப் போர்**

தஞ்சையை ஆண்டு வந்த ஷாஜி (கி.பி.1684-1712) என்பவன் கி.பி.1700இல் தனது படைத்தலைவன் மூலம் மதுரை நாட்டில் அடங்கிய திருச்சிப் பகுதியில் நுழைந்து நாட்டைக் கொள்ளையடித்துக் கொண்டிருந்தான். இதனை அறிந்த மங்கம்மாள் மொகலாயப் பேரரசின் உதவியின்றித் தனது படைத்தலைவன் தளவாய் நரசப்பய்யா என்பவனை அக்கொள்ளையைத் தடுக்கும்படி உத்தரவிட்டாள். (தளவாய்— படைத்தலைவன்.) எவ்வளவு செய்தும் அக்கொள்ளையைத் தடுக்க முடியாமல் போனதும், நரசப்பய்யா ஒருவருக்கும் தெரியாமல் கொள்ளிடத்தில் வெள்ளம் குறைந்தபோது தனது படைவீரர்களுடன் அக்கரைக்குச் சென்று தஞ்சை நாட்டில் உள்ள நகரங்களைக் கொள்ளையடிக்க முற்பட்டான். இதனை அறிந்து கொண்ட தஞ்சை நாட்டுப் படைவீரர்கள் செய்வது அறியாது திகைத்து நின்றனர். இந்நிலையில் தஞ்சை மன்னன் ஷாஜியின் முதல் அமைச்சனாகிய பாலோஜி என்பவன் நிறைய பொருள்களைத் தனது நாட்டின் பெரும் வியாபாரிகளிடமிருந்து வாங்கிக் கொண்டும், கஜானாவிலிருந்து எடுத்துக் கொண்டும் போய்க் கொடுத்து நரசப்பய்யாவிடம் ஓர் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டான். இதன் மூலம் மங்கம்மாளுக்கு, தஞ்சைக்கும் நல்லுறவு ஏற்பட்டது.

- **இரவிவர்மன் மீது படையெடுப்பு**

மங்கம்மாளின் சம காலத்தவன் இரவிவர்மன் (கி.பி.1684-1718). இவன் திருவாங்கூரை ஆண்டு வந்தான். இந்த இரவிவர்மன் திருமலை நாயக்கர் காலந்தொட்டு மதுரைக்குச் செலுத்தி வந்த திறைப்பணத்தை நிறுத்திவிட்டான். இதனையறிந்த மதுரைநாட்டு வீரர்கள் திருவாங்கூர் மீது படையெடுத்தனர். அவ்வமயம் இரவிவர்மனின் நாட்டு அமைச்சர்கள் எட்டுவீட்டுப் பிள்ளைமார்கள் ஆவர். இவர்கள் இரவிவர்மனுக்குத் தொல்லை கொடுத்து வந்தனர். இவர்களை ஒழிக்க வேண்டும் என்று எண்ணி இரவிவர்மன் சூழ்ச்சி செய்தான். மதுரைப் படையினரை அணுகி எட்டுவீட்டுப் பிள்ளைமார்களை நாட்டைவிட்டு ஒழித்துக் கட்டினால் திருவாங்கூரில் பாதியைத் தருவதாக ஒப்புக் கொண்டான். இதை நம்பிய மதுரைப்படையினர் எட்டுவீட்டுப் பிள்ளைமார்களைத் தாக்கி ஒழித்தனர். ஆனால் ஒப்பந்தப்படி இரவிவர்மன் நடந்து கொள்ளவில்லை. அதற்கு மாறாக

மதுரைப் படையினரைத் தாக்கி அழிக்கலானான். மதுரைப் படையினர் தப்பி ஓடி இச்செய்தியை மங்கம்மாளிடம் கூறினார்கள். இதுகேட்ட மங்கம்மாள் பொங்கி எழுந்தாள். கி.பி.1697இல் தளவாய் நரசப்பய்யா தலைமையில் ஒரு பெரும்படையைத் திருவாங்கூருக்கு அனுப்பினாள். தளவாய் நரசப்பய்யா கடும்போர் நடத்தி வெற்றி பெற்றான். திருவாங்கூர் மன்னன் வெகுநாள் வரைக்கும் கட்டாமல் இருந்த திறைப்பணம் முழுவதையும் பெற்றுக் கொண்டு மதுரை திரும்பினான்.

• சேதுபதியுடன் போர்

மறவர் சீமை எனப்படும் சேதுநாட்டை ஆண்டுவந்த சேதுபதி, மங்கம்மாளின் ஆட்சிக் காலத்தில் கி.பி.1698இல் மதுரையைக் கைப்பற்றிச் சில காலம் ஆண்டு வந்தான். மங்கம்மாளின் ஆணைக்கு ஏற்பத் தளவாய் நரசப்பய்யா, மதுரையின் மீது படையெடுத்துச் சென்று வென்று, சேதுபதியை அங்கிருந்து சேதுநாட்டிற்கு விரட்டியடித்தான். ஆனால் மங்கம்மாள் சேதுபதியை அப்படியே விட்டுவிடவில்லை. கி.பி.1702இல் சேதுநாட்டின் மீது படையெடுத்துச் செல்லுமாறு தளவாய் நரசப்பய்யாவுக்கு ஆணையிட்டாள். அப்போது தஞ்சை மன்னன் ஷாஜி மங்கம்மாளுடன் கொண்டிருந்த நட்புறவைக் கைவிட்டுச் சேதுபதியோடு சேர்ந்து கொண்டான். போரில் நரசப்பய்யா கொல்லப்பட்டான். நரசப்பய்யா தலைமையில் சென்ற மதுரைப் படையும் தோல்வி அடைந்தது. அதன் பின்னர் சேதுபதியை மங்கம்மாளால் அடக்க முடியவில்லை. அவள் இறக்கும் முன்னரே சேதுநாடு முழுவரிமை நாடாயிற்று. (சேது நாடு என்பது தமிழ்நாட்டில் தற்போது உள்ள இராமநாதபுரம், சிவகங்கை ஆகிய மாவட்டங்களை உள்ளடக்கியிருந்த ஒரு நாடு ஆகும்.)

இவ்வாறாக மங்கம்மாள் பல போர்களைச் செய்து வெற்றியையும் தோல்வியையும் சந்தித்தாள்.

• செளராஷ்டிர சாசனம்

சௌராஷ்டிரர் என்பவர்கள் ஆரிய இனத்தைச் சார்ந்தவர்கள். செளராஷ்டிரர் என்னும் சொல்லுக்குக் கதிரவனை வழிபடுவோர் என்பது பொருள். இவர்களின் முன்னோர்கள் கத்தியவார் என்று சொல்லப்படும் செளராஷ்டிரா நாட்டைச் சேர்ந்தவர்களாதலால் செளராஷ்டிரர் எனப்படுவர். இவர்களின் முன்னோர்கள் கத்தியவாரில் பட்டுநூல் நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்தனர். இவர்கள் கி.பி.5ஆம் நூற்றாண்டில் குமார குப்தன் என்ற குப்த மன்னன் விருப்பப்படி மேற்கு மாவல நாட்டிலுள்ள மந்தகோர் என்ற நகரத்தில் குடியேறினர். அங்குக் கிடைக்கும் கல்வெட்டுகள் செளராஷ்டிரர்களைப் பட்டவாயகர் என்று குறிப்பிடுகின்றன. இதற்கு நேரான தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு பட்டுநூல்காரர் என்பதாகும். இன்றும் மதுரை நகரில் வாழும் செளராஷ்டிரரைப் பட்டுநூல்காரர் என்றே அழைக்கின்றனர்.

இவர்கள் கஜினி முகமது படையெடுப்பால் மந்தகோரை விட்டுத் தேவகிரியை அடைந்து அங்கு வசித்தார்கள். அந்தத் தேவகிரி மீது மாலிக்காபூர் படையெடுத்தபோது இவர்கள் விசயநகரத்தை அடைந்து வாழ்ந்து வந்தனர். பின்பு விசயநகரம் தலைக்கோட்டைப் போரில் இசுலாமியரால் அழிக்கப்பட்டபோது செளராஷ்டிரர்கள் விசயநகரத்தை விட்டு மதுரையை நோக்கி வரலாயினர். திருமலை நாயக்கர் காலத்தில் அவருடைய ஜரிகை வேலைப்பாடமைந்த துணிகளை நெய்வதற்காக மதுரைக்கு வந்து குடியேறி, அவரது அரண்மனையைச் சுற்றியுள்ள இடங்களில் வாழ்ந்து வரலானார்கள்.

மதுரையில் வந்து குடியேறிய செளராஷ்டிரர்கள் பிராமணர்களுடைய ஆசாரங்கள் சிலவற்றை (பூணூல் அணிதல் போன்றவற்றை) மேற்கொண்டனர். இதற்குப் பிராமண

குலத்தைச் சார்ந்தவர்கள் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர். எனவே, மங்கம்மாள் 'சௌராஷ்டிரர்கள் பிராமணரது ஆச்சாரங்களுக்கு உரியவர்களா அல்லரா' என்பதைச் சாத்திர வல்லுநர்களைக் கூட்டி ஆராய்ந்து, அவர்கள் கூறிய முடிவுப்படி 'சௌராஷ்டிரர்கள் பிராமணரது ஆச்சாரங்களுக்கு உரியவர்களே' என்று தீர்மானம் செய்தாள். அதைக் கி.பி.1705இல் பனை ஓலையில் ஒரு சாசனமாக அரசாங்க முத்திரையுடன் எழுதிக் கொடுத்தாள். இதனையே சௌராஷ்டிர சாசனம் என்பர்.

• மங்கம்மாளும் கிறிஸ்தவமும்

மதுரை நாட்டின் அண்டை நாடான மறவர் நாடும், தஞ்சையும் கிறிஸ்தவ சமயத்திற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்தன. இவ்வெதிர்ப்பின் காரணமாக ஜான்-டி-பிரிட்டோ என்ற பாதிரியாரின் உடல் கண்டதுண்டமாக வெட்டப்பட்டுக் கழுகுகளுக்கு இரையாக்கப்பட்டது. மேலும் மறவர் நாட்டில் கிறித்தவ சமய ஊழியர்கள் துன்புறுத்தப்பட்டார்கள். பெர்னார்டு பாதிரியார் என்பவரின் பற்கள் உடைக்கப்பட்டன. அவரைப் பின்பற்றியவர்களுக்குச் சவுக்கடி கொடுக்கப்பட்டது. மறவர் நாட்டில் எதிர்ப்பு தெரிவித்தது போல் தஞ்சையிலும் பல எதிர்ப்புகள் கிளம்பின. கிறித்தவ சமயம் பரவினால் நாட்டிற்கு ஆபத்து ஏற்படும் என்று மங்கம்மாளுக்கு அண்டை நாட்டினர் கடிதம் எழுதினர். ஆனால் அதற்கு மாறாக மதுரையை ஆண்ட மங்கம்மாள் கிறித்தவ சமயத்தைப் போதித்தவர்களுக்கும், அச்சமயத்தைத் தழுவியவர்களுக்கும் பாதுகாப்பளித்தாள்; அவர்கள் மீது பரிவு காட்டினாள். மறவர் நாட்டுச் சிறையில் அடைபட்டுச் சாவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த மெல்லோ பாதிரியாரை விடுதலையடையும்படி செய்தாள்.

• மங்கம்மாளும் இசுலாமும்

மங்கம்மாள் இசுலாமியரின் பள்ளிவாசல் மற்றும் தர்க்கா கட்டுவதற்கு நிலத்தைத் தானமாகக் கொடுத்ததைச் செப்பேட்டுச் சாசனங்கள் தெரிவிக்கின்றன. கி.பி.1692ஆம் ஆண்டுச் செப்புச் சாசனம் ஒன்று பள்ளிவாசலின் பாதுகாப்புக்காக, தன் பேரன் விசயரங்க சொக்கநாதர் பெயரால் நிலம் கொடுத்ததைக் கூறுகிறது. கி.பி.1701ஆம் ஆண்டுத் தெலுங்குச் சாசனம் ஒன்று, தர்க்காவுக்காகத் திருச்சிக்கு அருகில் இருக்கும் சில கிராமங்களை விட்டுக் கொடுத்ததைக் குறிப்பிடுகின்றது.

• மங்கம்மாள் செய்த அறச் செயல்கள்

மங்கம்மாள் நாட்டு மக்களுக்குச் செய்து கொடுத்த வசதிகளும், சமய வேறுபாடு இல்லாமல் எல்லாச் சமயத்தார்க்கும் செய்த அறங்களும் இன்றும் மதுரைவாழ் மக்களால் பாராட்டப்படுகின்றன. மங்கம்மாள் கோயிலைக் கட்டி, குளங்களை வெட்டிக் கால்வாய்களைச் செப்பணிட்டுச் சாலைகளையும், சோலைகளையும் அமைத்து, சத்திரங்களையும் சாவடிகளையும் கட்டி, வழிப்போக்கர்களுக்குத் தண்ணீர்ப் பந்தல்களையும் ஏற்படுத்தினாள். கி.பி.1701ஆம் ஆண்டுச் சாசனம் ஒன்று, மங்கம்மாள் அன்ன சத்திரங்களுக்கு நிலங்களைக் கொடுத்ததைக் கூறுகிறது. மதுரையில் புகைவண்டி சந்திப்பிற்கு எதிரே உள்ள மங்கம்மாள் சத்திரம் மங்கம்மாள் கட்டியதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

4.2.5 மீனாட்சி அரசி (கி.பி. 1732-1736)

மங்கம்மாளுக்குப் பிறகு அவருடைய பேரன் விசயரங்க சொக்கநாத நாயக்கர் ஆட்சிக்கு வந்தார். இவர் கி.பி.1706 முதல் 1732 வரை ஆட்சியை நடத்தி வந்தார். இவருடைய மனைவி மீனாட்சி அரசி ஆவாள். இவர்களுக்குக் குழந்தைப் பேறு இல்லை.

மீனாட்சி அரசி மங்கம்மாளைப் போல நாடாளும் ஆசை கொண்டாள். எனவே தன் கணவர் இறந்ததும் திருமலை நாயக்கரின் தம்பி குமாரமுத்துவின் வழிவந்த பங்காரு திருமலையின் மகனாகிய விசயகுமாரன் என்பவனை மகன்மை செய்துகொண்டு (சுவிகாரம் எடுத்துக்கொண்டு), கி.பி. 1732இல் மதுரை நாட்டின் ஆட்சியை மேற்கொண்டாள்.

மீனாட்சி அரசிக்கு நாடாளும் ஆசையிருந்தாலும், மங்கம்மாளுக்கு இருந்தது போன்ற ஆற்றல் இல்லை; அரசியல் அறிவும் இல்லை; உலக அனுபவமும் இல்லை. சூழ்ச்சிகளும் வீழ்ச்சிகளும் நிறைந்த அக்கால அரச வாழ்வுக்கு அவள் ஏற்றவளாக இல்லை. இதனால் அவள் அரசியல் வாழ்க்கை குறுகிய காலத்திலேயே முடிந்துவிட்டது.

மீனாட்சி அரசி மகன்மை செய்து கொண்ட விசயகுமாரனின் தந்தை பங்காரு திருமலைக்கு மதுரை நாட்டு மன்னனாகும் ஆசை மனத்தில் புகுந்தது. தளவாய் வேங்கடாசாரியும் அவனது ஆசைக்கு ஆதரவு தந்தான். இருவரும் ஒன்று சேர்ந்து மீனாட்சி அரசியைக் கவிழ்க்க முயற்சி எடுத்தனர். முதலில் திருச்சிக் கோட்டைக்குள் நுழைந்து, மீனாட்சி அரசியை அரசபீடத்திலிருந்து அகற்றிவிட முயன்றனர். இம்முதல் முயற்சி கைகூடாமல் போயிற்று. எனினும் இருவரும் முயற்சியைக் கைவிடாமல் கலகம் செய்து கொண்டிருந்தனர்.

அப்போது ஆர்க்காட்டை நவாப் தோஸ்து அலிகான் என்பவன் ஆண்டு வந்தான். இவன் மதுரை நாட்டில் நடந்துவரும் கலகத்தை அறிந்தான். மதுரை நாட்டைக் கைப்பற்றிக் கப்பம் வாங்கி வரும்படி தன் மகன் சப்தர் அலிகான், மருமகன் சந்தாசாகிபு ஆகிய இருவர் தலைமையில் மதுரைக்குப் படையை அனுப்பினான். இப்படையெடுப்பு கி.பி.1734இல் நிகழ்ந்தது.



சந்தாசாகிபு

ஆர்க்காட்டு நவாப் படை திருச்சியை வந்து அடைந்தது. இதை அறிந்த பங்காரு திருமலை சப்தர் அலிகானை நேரில் கண்டு, திருச்சியைக் கைப்பற்றித் தனக்கு அளித்தால் முப்பது இலட்சம் ரூபாய் அளிப்பதாகக் கூறி, அவனோடு ஓர் உடன்படிக்கை செய்து கொண்டான். சப்தர் அலிகான் அப்பணத்தை வாங்கிவருமாறு சந்தாசாகிபுவைப் படையுடன் நிறுத்திவிட்டு ஆர்க்காடு திரும்பினான்.

இதனைக் கேள்விப்பட்ட மீனாட்சி சந்தாசாகிபுவிடம் ஒரு கோடி ரூபாய் தருவதாகக் கூறி, பங்காருவுடன் செய்து கொண்ட உடன்படிக்கையைக் கைவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டாள். அதற்குக் குரான் மீது சத்தியம் செய்து தருமாறும் வற்புறுத்தினாள். சந்தாசாகிபு குரான் மேல் கைவைத்துச் சத்தியம் செய்து கொடுத்தான். இதற்கிடையில் பங்காருவுடனும் மீனாட்சி சமாதானம் செய்து கொண்டாள். பங்காரு திண்டுக்கல்

பகுதியை ஆட்சி செய்யலானான். எனவே சந்தாசாகிபு இனி இவர்களை மோதவிட்டு இலாபம் பெற இயலாது என அறிந்து ஆர்க்காடு திரும்பினான்.

ஆனால் சந்தாசாகிபு கி.பி.1736இல் மீண்டும் மதுரையைக் கைப்பற்றும் திட்டத்தோடு திருச்சிக்கு வந்தான். மீனாட்சியோடு சாதுர்யமாகப் பேசி ஆட்சிப் பொறுப்பையும், படைப் பொறுப்பையும் ஏற்றுக் கொண்டான். திருச்சிக் கோட்டையை வலுப்படுத்தினான். பங்காரு வசம் இருந்த திண்டுக்கல்லை ஒரு பெரும்படை ஒன்றை அனுப்பிக் கைப்பற்றினான். பங்காரு தன் மகன் விசயகுமாரனுடன் சிவகங்கை ஓடி ஒளிந்து கொண்டான். பின்பு மதுரையை முழுக்கத் தன் வசமாக்கிக் கொண்ட சந்தாசாகிபு திருச்சி சென்று மீனாட்சி அரசியைச் சிறை செய்தான். மீனாட்சிக்கு அப்போதுதான் சந்தாசாகிபுவின் வஞ்சகம் தெரிந்தது. வஞ்சகனால் கொலையுண்டு சாவதைவிட, நஞ்சுண்டு இறப்பதே மேல் என்றெண்ணி, நஞ்சு குடித்து உயிர் துறந்தாள். மீனாட்சி அரசியோடு மதுரை நாயக்கர் பரம்பரை மறைந்தது.

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் – I

4.3 தஞ்சை நாயக்கர்கள்

தஞ்சை நாயக்கர் ஆட்சியைத் தோற்றுவித்தவர் செவ்வப்ப நாயக்கர் ஆவார். இவரைத் தொடர்ந்து அச்சுதப்ப நாயக்கர், இரகுநாத நாயக்கர், இராமபத்திர நாயக்கர், விசயராகவ நாயக்கர் ஆகியோர் ஆண்டு வந்தனர். இவர்கள் கி.பி.1535 முதல் 1675 வரை 140 ஆண்டுகள் தஞ்சையில் நாயக்கர் ஆட்சியை நடத்தி வந்தனர். இவர்களைப் பற்றி ஒருவர் பின் ஒருவராகக் காண்போம்.

4.3.1 செவ்வப்ப நாயக்கர் (கி.பி.1535-1590)

பல்லவர்களின் தொண்டை மண்டலம், பிற்காலச் சோழ மன்னர்களால் கைப்பற்றப்பட்டு, அவர்கள் காலத்தில் செயங்கொண்ட சோழ மண்டலம் என்று வழங்கப்பட்டது. இம்மண்டலத்தில் உள்ள நெடுங்குன்றம் என்ற ஊரில் செவ்வப்ப நாயக்கர் பிறந்தார். செவ்வப்ப நாயக்கர் விசயநகரப் பேரரசர் அச்சுததேவராயரின் மனைவி திருமாலம்பா தேவியின் தங்கையாகிய மூர்த்திமாம்பா என்பவரை மணந்தார். இந்த நெருங்கிய மணஉறவு முறையில் அச்சுததேவராயருடன் இணைந்த பிறகு, செவ்வப்ப நாயக்கர் தஞ்சையின் நாயக்கராகப் பொறுப்பேற்றார். இவர் தஞ்சையின் நாயக்கராகப் பொறுப்பேற்றதும், சோழமண்டலத்தின் பெரும்பகுதி இவரது ஆளுகையின்கீழ் வந்தது. மேலும் தொண்டை மண்டலமான செயங்கொண்ட சோழ மண்டலத்துப் பகுதிகள் சிலவும் இவரது ஆட்சிக்காலம் முழுவதும் இவரது ஆளுகையின்கீழ் இருந்தன.

செவ்வப்ப நாயக்கர் விசயநகரப் பேரரசுக்கு மிகவும் விசுவாசமாக நடந்து கொண்டார். விசயநகரப் பேரரசர்கள் மேற்கொண்ட படையெடுப்புகளின்போது தஞ்சை நாயக்கரின் பெரும்படையும் இணைந்து பணியாற்றியது. பீஜப்பூர், அகமத் நகர், கோல்கொண்டா, பிதார் என்னும் நான்கு பகுதிகளின் சுல்தான்களும் ஒன்று சேர்ந்து, விசயநகரப் பேரரசின் மீது படையெடுத்தனர். தலைக்கோட்டை என்னும் இடத்தில் கி.பி.1565 இல் பெரும்போர் நடைபெற்றது. இப்போரில் விசயநகரப் படைக்கு, விசயநகரப் பேரரசர் இராமராயர் தலைமை தாங்கி நடத்தினார். இப்படையில் செவ்வப்ப நாயக்கரின் தஞ்சைப் படையும் பங்கேற்றது. இருப்பினும் இப்போரில் விசயநகரப் படைகள் தோல்வியுற்றன. பேரரசர் இராமராயரும் கொல்லப்பட்டார். இப்பெரும்போரால் விசயநகரம் பேரரசு உதயமானதிலிருந்து சந்தித்திராத பெருந்தோல்வியையும் பேரழிவையும் சந்தித்தது.

செவ்வப்ப நாயக்கர் எல்லா மதத்தினரோடும் நட்புறவு கொண்டிருந்தார். திருவண்ணாமலையில் உள்ள அண்ணாமலையார் கோயில் கோபுரங்களில் மிகப் பெரியதும், கிழக்கு வாயிலாக திகழ்வதுமாகிய 11 நிலைகளை உடைய



இராஜகோபுரத்தைக் கட்டிய பெருமை உடையவர் செவ்வப்ப நாயக்கர். மேலும் இவர் திருப்பதி, ஸ்ரீசைலம் ஆகிய கோயில் கோபுரங்களின் விமானங்களுக்குப் பொன் வேய்ந்தார்; தஞ்சையில் உள்ள இசுலாமியர் மசூதி ஒன்றுக்கு ஏழுவேலி நிலம் வழங்கினார்; கிறித்தவர்களுக்கும் பல உதவிகள் செய்தார். இவர் காலத்தில் இவருக்கும் மதுரை நாயக்கருக்கும் இடையிலான உறவு குறித்து அறிய இயலவில்லை.

4.3.2 அச்சுதப்ப நாயக்கர் (கி.பி.1564-1617)

இவர் செவ்வப்ப நாயக்கரின் ஒரே மகன் ஆவார். மேலும் இவர் கி.பி.1564 முதல் 1590 வரை 26 ஆண்டுகள் தந்தையுடன் இணைந்து தஞ்சை ஆட்சிப் பொறுப்பைக் கவனித்து வந்தார். செவ்வப்ப நாயக்கர் கி.பி.1590இல் மறைந்தார். அதே ஆண்டில் அச்சுதப்ப நாயக்கர் தஞ்சை நாயக்கராக முறைப்படி பொறுப்பேற்றுக் கொண்டார்.

அச்சுதப்ப நாயக்கர் காலத்தில் விசயநகரப் பேரரசை ஆண்டு வந்தவர் வேங்கடபதிராயர் என்பவர் ஆவார். இவரிடம் அச்சுதப்ப நாயர் அரசு விசுவாசத்தோடும், நன்றி உடையவராகவும் திகழ்ந்தார். வேங்கடபதிராயர் விசயநகரப் பேரரசரானதும், கோல்கொண்டா சுல்தான் பெரும்படையுன் வந்து, வேங்கடபதிராயரின் பெணுகொண்டா கோட்டையை முற்றுகையிட்டுக் கைப்பற்றிக் கொண்டான். இதனால் வெகுண்ட வேங்கடபதிராயர் அச்சுதப்ப நாயக்கருக்குத் தகவல் அனுப்பினார். உடனே அச்சுதப்ப நாயக்கர் தன் மகன் இரகுநாத நாயக்கர் தலைமையில் பெரும்படை ஒன்றைத் தஞ்சையிலிருந்து அனுப்பி வைத்தார். அப்படை கோல்கொண்டா சுல்தானின் படையை வெற்றி கண்டு, பெணுகொண்டா கோட்டையை மீட்டுக் கொடுத்தது.

அச்சுதப்ப நாயக்கர் காலத்தில் மதுரைக்கும் தஞ்சைக்கும் பகையுணர்வு வளர்ந்தது. விசயநகரப் பேரரசர்களுக்கு எதிராக மதுரை நாயக்கரும், செஞ்சி நாயக்கரும் செயல்பட்டபோது அச்சுதப்ப நாயக்கர் விசயநகரப் பேரரசர்களுக்கு ஆதரவாகச் செயல்பட்டார். இதுவே பகைக்கு அடிப்படை. தலைக்கோட்டைப் போருக்குப் பின் மதுரை நாயக்கர் தனியாட்சி நடத்த விரும்பினார். தஞ்சை நாயக்கராகிய இவரோ விசயநகரப் பேரரசுக்குப் பணிந்து வாழவே விரும்பினார்.

அச்சுதப்ப நாயக்கர் தன் தந்தையாரைப் போலவே எல்லாச் சமயங்களையும் மதித்து நடந்தார். திருவண்ணாமலைக் கோபுரங்களின் மேல் தங்கக் குடம் அளித்தார். திருவிடை மருதூர்க் கோயில் தேர்த்திருவிழா நடைபெற ஊர் அளித்தார். திருவரங்க நாதர் கோயிலில் திருவரங்கனுடைய விமானத்தைப் பொன் தகடுகளால் போர்த்தார். மூவலூர் மார்க்கசகாயர் ஆலயத்திற்கு நிலக்கொடை, சத்திரம் நிருவகிக்கக் கொடை ஆகியன வழங்கினார்.

இவர் தம்முடைய ஆட்சிக் காலத்திலேயே (கி.பி.1610இல்) தன் மகன் இரகுநாத நாயக்கருக்கு இளவரசுப் பட்டம் சூட்டி, அரசியல் பயிற்சி பெற வழி செய்தார்.

4.3.3 இரகுநாத நாயக்கர் (கி.பி.1600 – 1645)

தஞ்சையை ஆண்ட நாயக்கர்களில் தனிச்சிறப்புடையவராக விளங்கியவர் இரகுநாத நாயக்கர். இவர் தம்முடைய தந்தையின் மறைவிற்குப் பின்பு கி.பி.1617இல் முறைப்படி தஞ்சை நாயக்கர் ஆட்சிப் பொறுப்பு முழுவதையும் ஏற்றுக் கொண்டார்.

இவர் தமது ஆட்சிக்காலத்தில் ஈழத்தின் மீது படையெடுத்துச் சென்று வெற்றி கண்டார். ஈழத்தில் வெற்றி பெற்ற பிறகு தஞ்சையை நோக்கித் திரும்பும் வழியில் தோப்பூர்

என்னும் இடத்தில் ஜக்கராயன் என்பவனோடு போரிட்டார். ஜக்கராயன் விசயநகரப் பேரரசுக்கு உட்பட்ட கோலார் பகுதியை ஆண்டு வந்தவன் ஆவான். இவன் விசயநகரப் பேரரசைக் கவர்ச் சதி செய்தான். இதனை யாசம நாயக்கர் என்ற குறுநில அரசர் அறிந்தார். இவர் விசயநகரப் பேரரசின் விசுவாசி ஆவார். யாசம நாயக்கர் ஒரு பெரும்படை திரட்டிச் சென்று ஜக்கராயனோடு போரிட்டார். போர் கல்லணைக்கு அருகில் உள்ள தோப்பூர் என்னும் இடத்தில் கி.பி.1616இல் நடைபெற்றது. இப்போரில் ஜக்கராயனுக்கு மதுரை, செஞ்சி நாயக்கர்கள் துணைநின்றனர். ஜக்கராயன் செஞ்சி, மதுரை நாயக்கர்களோடு சேர்ந்து கொண்டு தஞ்சைக்கு மேற்கே உள்ள கல்லணையை இடிக்க முற்பட்டான். இதனை அறிந்த இரகுநாத நாயக்கர் பெரும்படையுடன் சென்று தோப்பூர் என்னும் இடத்தில் ஜக்கராயன் படையினோடு பெரும்போர் செய்தார். ஜக்கராயனுக்குத் துணைநின்ற மதுரை நாயக்கரும், செஞ்சி நாயக்கரும் தோல்வியுற்றுப் போர்க்களம் விட்டோடினர். ஆனால் ஜக்கராயன் போரில் கொல்லப்பட்டான். இரகுநாத நாயக்கர் மாபெரும் வெற்றி பெற்றார். தோப்பூர்ப் போர் வரலாற்றுச் சிறப்பு மிகுந்த போராகக் கருதப்படுகிறது. இரகுநாத நாயக்கர் தம் முன்னோர் போல, விசயநகரப் பேரரசிற்கு ஆதரவாளராகவே இருந்தார்.



இரகுநாத நாயக்கர் காலத்தில் டச்சு, டென்மார்க், இங்கிலாந்து, போர்த்துகீசு வாணிகர்கள் தஞ்சைக்கு வருகை புரிந்து வாணிபத்திற்காகப் போட்டியிட்டனர். டென்மார்க் நாட்டவர் தரங்கம்பாடி என்னும் சிறு துறைமுகப்பட்டினத்தில் தங்கி வாணிபம் செய்ய இரகுநாத நாயக்கர் அனுமதி வழங்கினார். டென்மார்க் நாட்டினர் தரங்கம்பாடியில் சிறுகோட்டை ஒன்றும் அமைத்தனர். இரகுநாத நாயக்கர், டென்மார்க் நாட்டவரின் கப்பலைத் தாக்கி மூழ்கடித்த போர்த்துகீசியரைக் கண்டித்து, அவர்கள் செய்த குற்றத்திற்காகப் பன்னீராயிரம் பொன்னைத் தண்டமாக வசூலித்தார். மேலும் டென்மார்க் நாட்டை ஆண்டு வந்த நான்காம் கிறிஸ்தியன் என்பவருக்குத் தங்கத் தகட்டில் நட்புறவுக் கடிதம் ஒன்றை எழுதி அனுப்பினார். எனவே இரகுநாத நாயக்கர் டென்மார்க் நாட்டவரோடு கொண்ட வாணிப உறவும் நட்புறவும் புலனாகின்றன.

4.3.4 விசயராகவ நாயக்கர் (கி.பி. 1631-1675)

இவர் இரகுநாத நாயக்கரின் மகன் ஆவார். இவர் தம் தந்தையாரின் ஆட்சிக் காலத்திலேயே கி.பி.1631இல் இளவரசுப் பட்டம் சூட்டப் பெற்று, அரசு பொறுப்புகளைத் தந்தையாருடன் இணைந்து கவனித்து வந்தார். இரகுநாத நாயக்கர் கி.பி. 1645இல் மறைந்ததும் அதே ஆண்டில் விசயராகவ நாயக்கர் முறைப்படி தஞ்சை நாயக்கர் ஆட்சிப் பொறுப்பு முழுவதையும் ஏற்றுக் கொண்டார்.

மதுரைக்கும் தஞ்சைக்கும் இடையே இவர் காலத்திலும் மோதல் தொடர்ந்தது. இவருடைய மகளைப் பெண்கேட்டு, மதுரை நாயக்கர் சொக்கநாத நாயக்கர் தூது விடுத்தார். ஆனால் இவர் மகளைக் கொடுக்க மறுத்துவிட்டார். எனவே சொக்கநாத

நாயக்கர் இவர் மீது கி.பி.1673இல் போர் தொடுத்தார். சொக்கநாத நாயக்கரின் படை தஞ்சைப் பகுதியில் உள்ள வல்லம் என்னும் ஊரைக் கைப்பற்றியது. சொக்கநாத நாயக்கரின் தளவாய் கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர், விசயராகவ நாயக்கரை அணுகி, இந்நிலையிலேனும் மகளைக் கொடுத்துச் சமாதானம் செய்து கொள்ளுமாறு அவரிடம் வேண்டினார். ஆனால் விசயராகவ நாயக்கர் அந்தபுரத்தை வெடிவைத்து அழிக்குமாறு சொல்லி விட்டுப் போரைத் தொடர்ந்தார். இறுதிவரை பணியவில்லை. இறுதியில் அவர் தம் மகளுடன் உயிர் நீத்தார்.

விசயராகவ நாயக்கர் மறைவுக்குப் பின்னர்த் தஞ்சை நாயக்கர் ஆட்சி மறைந்தது. தஞ்சையைக் கைப்பற்றிய சொக்கநாத நாயக்கர் தன் சிற்றன்னையின் மகனும், தன் தம்பியுமாகிய அழகிரி நாயக்கரைத் தஞ்சையின் அரசபிரதிநிதியாக்கினார். விசயராகவ நாயக்கரோடு தஞ்சை நாயக்கர் ஆட்சி முடிவுக்கு வந்தது.

4.4 செஞ்சி - வேலூர் நாயக்கர்கள்

தலைக்கோட்டைப் போரைத் தொடர்ந்து நேரிட்ட பெருங்குழப்பத்தின்போது தமிழகத்தில் மதுரையிலும், தஞ்சையிலும், செஞ்சியிலும் விசயநகரப் பேரரசின் சார்பில் அரசு புரிந்துவந்த நாயக்கர்கள் தனித்தனியே தத்தம் நாட்டு மன்னர்களாக முடிசூட்டிக் கொண்டார்கள். ஆயினும், வேலூர் நாயக்கர்களும், மைசூர் உடையார்களும் தொடர்ந்து விசயநகரத்து மன்னரின் தலைமையை ஏற்று வந்தனர்.

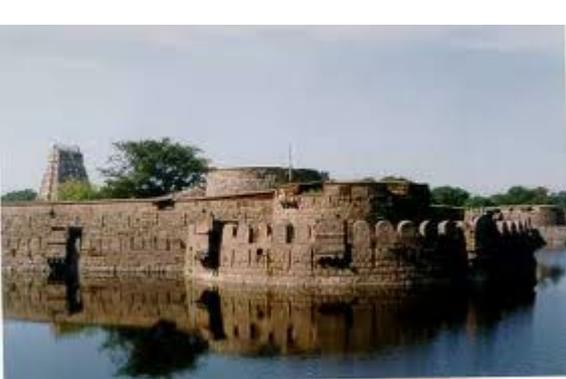
4.4.1 செஞ்சி நாயக்கர்கள்

விசயநகரப் பேரரசின் கீழ் செஞ்சியானது படை பலத்திலும், அரசு ஆதிக்கத்திலும் உயர்ந்ததொரு நிலையைப் பெற்றிருந்தது. சிதம்பரத்தில் இரண்டாம் குலோத்துங்க சோழன் தில்லைக் கோயிலில் உள்ள கோவிந்தராசப் பெருமானின் சிலையை அகற்றிவிட்ட பிறகு முதன்முதல் அங்கு மீண்டும் ஒரு சிலையை அப்பெருமாளுக்கு அமைத்துக் கொடுத்த பெருமை செஞ்சியின் தலைவன் கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர் என்பவரையே சாரும். மேலும் சிதம்பரம் திருச்சித்திரக் கூடத்துக்கு இவர் பல பெரும் திருப்பணிகள் செய்தார். இவரது திருப்பணிகளைச் சிதம்பரம் தீட்சிதர்கள் மிகவும் கடுமையாக எதிர்த்தார்கள். எனினும் கிருஷ்ணப்ப நாயக்கரின் திருப்பணிகள் ஓயவில்லை. பல தீட்சிதர்கள் மகளிருடன் கோபுரத்தின் மேலேறிக் குதித்துத் தம் உயிரை மாய்த்துக் கொண்டனர். இதனாலும் கிருஷ்ணப்ப நாயக்கரின் உள்ளம் நெகிழவில்லை. அவர் வெகுண்டு தீட்சிதர்களின் மேல் துப்பாக்கியால் சுட்டார். இதில் பல தீட்சிதர்கள் குண்டடிபட்டு இறந்தனர். இதனால் இவர் துப்பாக்கி கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர் என்று அழைக்கப்பட்டார்.

வெள்ளாறு கடலுடன் கலக்கும் இடத்தில் கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர் கிருஷ்ண பட்டினம் என்ற ஊர் ஒன்றை அமைத்து அதில் ஜெசூட் பாதிரியார்கள் என்று கூறப்படும் ஏசு சபையினர்களுக்கு மாதா கோயில்கள் கட்டிக்கொள்ள உரிமை வழங்கினார். அவ்வூர் இப்போது பறங்கிப்பேட்டை என்னும் பெயரில் விளங்கி வருகின்றது.

4.4.2 வேலூர் நாயக்கர்கள்

வேலூரில் சின்ன பொம்ம நாயக்கர் என்பவர் விசயநகர பேரரசின்கீழ் கி.பி.1582ஆம் ஆண்டு வரையில் அரசாண்டு வந்தார் என்பர். வேலூர்க் கோட்டையையும் அதனுள் இருக்கும் சலகண்டேசுவரர் கோயிலையும் கட்டியவர் இந்நாயக்கர்தான்.



மேலும் இவர் அப்பைய தீட்சிதர் என்ற புலவரின் புலமையைப் பாராட்டிக் கனகாபிடேகம் செய்தார்.

4.5 தொகுப்புரை

இப்பாடத்தைப் படித்தபின் நீங்கள் நாயக்க மன்னர்கள் யார் என்பதையும், அவர்கள் எவ்வாறு எழுச்சியுற்று, எவ்வாறு தன்னாட்சி புரிந்து வந்தனர் என்பது பற்றிய செய்திகளையும் அறிந்திருப்பீர்கள். மதுரை, தஞ்சை, செஞ்சி, வேலூர் ஆகிய இடங்களில் நாயக்க மன்னர்கள் நன்கு ஆட்சி புரிந்து வந்தனர் என்ற செய்தியைப் படித்து உணர்ந்திருப்பீர்கள். நாட்டின் நிர்வாகத்திற்குச் சலபமான வழிமுறையான பாளையப்பட்டு முறையினை மதுரை நாயக்கர் புகுத்தினர். மற்றும் கோயில்களுக்கு அறப்பணிகளைச் செய்தனர் போன்றவைகளையும் படித்து உணர்ந்திருப்பீர்கள்.

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் – II

A03135 நாயக்கர் ஆட்சி

இந்தப் பாடம் என்ன சொல்கிறது?

தமிழகத்தை ஆண்ட நாயக்கர்கள் எவ்வாறு ஆட்சியை நடத்தினார்கள் என்பதை இப்பாடம் விளக்குகிறது.

நாயக்கர் காலத்தில் மத்திய, மாநில அரசுகள் எவ்வாறு அமைந்திருந்தன என்பதை விளக்குகிறது. மேலும், சமுதாய வாழ்க்கை, சமய நிலை, கல்வி நிலை போன்றவை எவ்வாறு இருந்தன என்பதையும் விளக்குகின்றது.

இந்தப் பாடத்தைப் படிப்பதால் என்ன பயன் பெறலாம்?

- நாயக்க மன்னர்கள் ஆட்சி அதிகாரத்தை எவ்வாறு பிரித்து ஆண்டு வந்தார்கள் என்பது பற்றிய அறிவினைப் பெறலாம்.
- நீதிமுறை மற்றும் வரிவிதிப்பு முறைகள் பற்றி அறியலாம்.
- நாயக்கர் காலத்தில் ஆடவர், மகளிர் ஆகியவர்களின் வாழ்க்கையையும், மக்களின் பழக்க வழக்கங்கள், சமய நிலை, கல்வி நிலை போன்ற அறிவு பூர்வமான செய்திகளையும் அறிந்து கொள்ளலாம்.

பாட அமைப்பு

- 5.0 பாட முன்னுரை
- 5.1மைய அரசு முறை
 - 5.1.1ஆட்சி அதிகாரம்
 - 5.1.2நடுநிலை ஆட்சி
- 5.2 மாநில அரசு முறை
 - 5.2.1சிற்றூர் ஆட்சி
- 5.3நீதிமுறை
- தன்மதிப்பீடு : வினாக்கள் – I
- 5.4 வரிவிதிப்பு முறைகள்
 - 5.4.1 நிலவரி
 - 5.4.2 சொத்துவரி
 - 5.4.3 வணிகவரி
 - 5.4.4 தொழில்வரி
 - 5.4.5 கைத்தொழில்வரி
 - 5.4.6 படைக்கொடை
 - 5.4.7சமுதாய-குழுவரி
 - 5.4.8 பல இன வரிகள்
- 5.5சமுதாய வாழ்க்கை
- 5.6கல்வி நிலை
- 5.7தொகுப்புரை
- தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் – II

5.0 பாட முன்னுரை

பழந்தமிழ் மன்னர்கள் அரசாட்சியின்போது எவ்வாறு ஆட்சியினை மேற்கொண்டனரோ அதே பாதையிலேயே நாயக்க மன்னர்கள் தெலுங்கராய் இருந்தபோதிலும் ஆட்சி புரிந்தனர்.

நாயக்க மன்னர்கள் அதிகாரத்தினைத் தம்மிடம் வைத்துக் கொள்ளாமல் பிரித்து வைத்து ஆட்சி புரிந்தனர்.

சமயக் கொள்கையில் நாயக்க மன்னர்கள் நடுநிலையோடு இருந்து வந்தனர்.

நாயக்க மன்னர்கள் கோயில் வழக்குகளைத் தீர்த்து வைத்தனர். மங்கம்மாள் போன்றோர் செளராஷ்டிர மக்களுக்கு என ஒரு சாசனத்தை அளித்தனர்.

பல வகையான வரிகளை நாயக்க மன்னர்கள் விதித்தனர்.

இவர்களது ஆட்சிக் காலத்தில் குறிப்பட்ட சில பெண்களைத் தவிர ஏனைய பெண்கள் கல்வி கற்றது போல் தெரியவில்லை.

மேலே கூறப்பட்ட செய்திகளைச் சான்றுகளுடன் இப்பாடத்தில் காணலாம்.

5.2 மாநில அரசு முறை

மத்திய அரசையும், பாலையப்பட்டுகளையும் இணைக்க மாநில அதிகாரிகள் இருந்தார்கள். இவர்களையே ஆளுநர்கள் எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். இவர்களும் அதிக அதிகாரம் உடையவர்களாக விளங்கியுள்ளனர். இவர்களுள் சிலர் மன்னரை விடவும் அதிக அதிகாரம் உடையவர்களாக இருந்துள்ளனர் என்பது கி.பி.1644இல் எழுதப்பட்ட ஏசு கழகத் தொண்டர்களின் கடிதம் மூலம் தெரிய வருகிறது.

5.2.1 சிற்றூர் ஆட்சி

மதுரை, தஞ்சை போன்ற பெருநாடுகள் மாநிலங்களாகவும், அம்மாநிலங்கள் நாடுகளாகவும் அந்நாடுகள் சிற்றூர்களாகவும் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. நாடு என்பது இராச்சியம், தேசம், மண்டலம், ராஷ்டிரம் எனவும் கூறப்பட்டது. மறவர் நாட்டிலுள்ள தொகுதிகளுக்கு மாகாணங்கள் என்றும், கள்ளர் நாட்டிலுள்ள தொகுதிகளுக்கு நாடுகள் என்றும் பெயர்கள் வழங்கியதாகச் சொல்வதும் உண்டு. நாடுகளைச் சீமைகள் என்றும் வழங்கியுள்ளனர். சிற்றூர்களுக்கு மங்கலம், சமுத்திரம், குடி, ஊர், புரம், குளம், குறிச்சி, பட்டி எனவும் பெயர்கள் வழங்கின. சான்று: திருமங்கலம், அம்பாசமுத்திரம், கள்ளிக்குடி, கீரனூர், சமயபுரம், பெரியகுளம், கல்லிடைக்குறிச்சி, கோவில்பட்டி.

ஒவ்வொரு சிற்றூரிலும் பல வகைப்பட்ட அலுவலர் இருந்தனர். நாயக்கர் ஆட்சியில் சிற்றூர்களில் வரிவாங்கிய அலுவலர்களுக்கு மணியக்காரர் என்பது பெயர். இவர்களுக்கு உதவியாகக் கணக்கர் உண்டு. இக்கணக்கரின் உதவியைக் கொண்டு, மணியக்காரர்கள் வசூலித்த வரிப்பணத்தைத் தம் மாகாண அதிகாரிகளிடம் கொண்டுபோய்ச் செலுத்துவார்கள். மாகாண அதிகாரிகள் அதை மறுபடியும் கணக்குப் பார்த்துப் பிரதானியிடம் இருசால் செய்வார்கள் (இருசால் – ஒப்படைப்பு). இவ்வலுவலர்களின் வேலை பாரம்பரியமானது. ஊர்க்காவல் வேலை செய்யும் அலுவலர்க்குத் தலையாரி என்று பெயர். நாயக்கர் ஆட்சியில் சிற்றூர்கள் தனியுரிமை உடையனவாயிருந்தன. ஒவ்வொரு சிற்றூரிலும் இரண்டு நீதிபதிகள் இருந்தனர்.

5.3 நீதி முறை

நாட்டில் ஆட்சியாளரே தலைமை நீதிபதியாக இருந்தார். ஆனால், அவரே எல்லா வழக்குகளையும் கேட்டு ஆராய்ந்து தீர்ப்புக் கூறவில்லை. இது கூடுமானதாகவும் இருக்க முடியாது. ஆதலால் தலைநகரில் வழக்கு மன்றம் இருந்தது. அங்கு வழக்குகளை விசாரிக்க நடுவர்கள் இருந்தார்கள். பிரதானியே நீதித்துறையைக் கவனித்து வந்தார். அவரே நீதிபதியாக இருப்பதும் உண்டு.

சிற்றூரிலும் வழக்கு மன்றம் இருந்தது. ஒவ்வொரு சிற்றூரிலும் அங்கு வாழும் பொது மக்களால் நன்கு மதிக்கப்பட்ட இருவர் நடுவர்களாக இருந்தனர். அரசர்கள் சாத்திர வல்லுநர்களோடு கலந்து பேசித் தீர்ப்பு வழங்கினர். இதற்காக வேதம் உணர்ந்த பார்ப்பனர்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டனர்.

பெரும்பாலும் அரசர்கள் கோயில் வழக்குகளையும், யாருக்குக் கோயிலில் முதல் மரியாதை யாருக்கு இரண்டாம் மரியாதை, யார் யார் எந்தெந்த வாகனத்தில் செல்லலாம், யார் யார் பூணூல் அணியலாம் என்பன போன்ற வழக்குகளையும் விசாரித்துத் தீர்ப்புக் கூறியுள்ளனர். மங்கம்மாள் சௌராஷ்டிரர்களுக்குப் பூணூல் அணியும் உரிமை உண்டு என்று தீர்ப்புக் கூறியுள்ளனர். ஆட்சி, ஆவணம், சாட்சி இம்மூன்றையும் நோக்கியே தீர்ப்புக் கூறப்பட்டது.

வழக்குகள் பெரும்பாலும் பஞ்சாயத்தார் மூலம் முடிவு செய்யப்பட்டன. வழக்குகளுக்காக மக்களுக்கு வீண்செலவு ஏற்பட்டதில்லை; காலமும் வீணானதில்லை. பெரும்பாலும் குறுகிய காலத்தில் மிகுந்த செலவின்றி வழக்குகள் விசாரிக்கப்பட்டுத் தீர்ப்புகள் கூறப்பட்டன.

நாயக்கர் காலத்தில் களவுக்குக் கை, கால் வெட்டுதல் போன்ற கடுமையான தண்டனைகள் விதிக்கப்பட்டன. கி.பி. 1616 ஆம் ஆண்டு நெய்வாசல் சாசனத்தின்படி, நெய்வாசலில் இருந்த கோயிலில் புகுந்து கடவுளின் நகைகளைத் திருடிய ஒருவனது கைகளுள் ஒன்று வெட்டப்பட்டு, அவனுக்கு இருந்த நிலமும் பறிமுதல் செய்யப்பட்டதாகத் தெரிகிறது.

இவ்வாறு நாயக்கர்கள் குற்றங்களுக்குக் கடுமையான தண்டனை விதித்து, நீதியை நிலைநாட்டுவதில் கண்ணும் கருத்துமாய் இருந்தனர்.

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் – I

5.4 வரிவிதிப்பு முறைகள்

ஒரு நூற்றாண்டிற்கும் மேலாக விசயநகரப் பேரரசின் கீழ் இருந்து நாயக்கர்கள் ஆட்சி செய்து வந்தனர். எனவே அப்பேரரசின் தாக்கம் அவர்களின் வரிவிதிப்புகளிலும் இருந்தது என்பது மதுரை நாயக்கர்கள் ஆட்சி மூலம் தெரிய வருகிறது. மதுரை நாயக்கர்கள் காலத்தில் நில வரி, மனை வரி, உழவு வரி, பண்டார வாடை, ஜோடி, விராதா, தறிவரி, சுங்க வரி, பாசன வரி, ஏரி வரி, வத்தை வரி, காவல் வரி, உலை வரி, கடை வரி, தச்சு வரி, தேன் வரி, நெய் வரி, செக்கு வரி, மாட்டு வரி, வண்ணாரப் பாறை வரி, சரக்குக் கொள்முதல் வரி, விற்று முதல் வரி, பாசை வரி முதலிய வரிகள் இருந்தன.

இவ்வரிகளை நில வரி (Land Tax), சொத்து வரி (Property Tax), வணிக வரி (Commercial Tax), தொழில் வரி (Professional Tax), கைத் தொழில் வரி (Tax on Industry), படைக்கொடை (Military Contribution), சமுதாய – குழு வரி (Social and Communal Taxes), பலவின வரிகள் (Other Taxes) என எட்டுப் பிரிவுகளில் அடக்கலாம்.

5.4.1 நில வரி

இவ்வரியே முக்கியமான வரி ஆகும். இதற்கு ஏற்ப நிலங்கள் கிருஷ்ண தேவராயர் காலத்தில் அளக்கப்பட்டன. நிலங்கள் நன்செய், புன்செய் என பிரிக்கப்பட்டு, அதற்கேற்ப வரி விதிப்பு இருந்தது. நிலத்தின் தன்மையறிந்து வரி விதிக்கப்பட்டது. தோட்டப் பயிர்களுக்கும் வரி உண்டு.

5.4.2 சொத்து வரி

இது வீடு, மனை, தோப்பு முதலியவற்றிற்குப் போடப்பட்டது. கூரை வீடு, மாடி வீடு, சிறுவாசல் வீடு, பெருவாசல் வீடு என்று வீட்டு நிலைக்கேற்பவும் வரி விதிக்கப்பட்டது. குடியில்லாத வீடுகளுக்கு வரி விதிக்கப்படவில்லை. ஆடு, மாடுகளுக்கும் வரி விதிக்கப்பட்டது.

5.4.3 வணிக வரி

விறகு, வைக்கோல் இவற்றிற்கும் வரி இருந்தது. கடைகளுக்கும், சந்தைகளுக்கும் வரி போடப்பட்டது. விலைக் காணம், கைவிலைப் பணம் என்னும் தமிழ்ப் பெயர்கள் வணிக வரியைப் புலப்படுத்துகின்றன.

5.4.4 தொழில் வரி

தொழிலாளர் செலுத்தியது தொழில் வரி ஆகும். சாலியன், கருமான், தச்சன், கம்மாளன், குயவன், மயிர் வினைஞன், வண்ணான், வாணியன், கைக்கோளன், செம்படவன், ஆட்டிடையன் முதலியோர் வரி செலுத்தினர். நியாயத்தார் (Judges) மன்றாடி (Member of the Village council), வரி வாங்குபவர் (Tax Collector), கிராமத் தலைவர் போன்ற அலுவலர்களும் தொழில் வரி கட்டி இருக்கிறார்கள், உப்பு உண்டாக்குதல், கள் இறக்குதல் போன்றவற்றிற்கும் வரி இருந்தது.

5.4.5 கைத்தொழில் வரி

கைத்தொழில்களுக்கு வரி விதிக்கப்பட்டது. இவ்வரியைச் செலுத்தியவர்கள் முதலாளிகள். தொழில் வரியைச் செலுத்தியவர்கள் தொழிலாளர்கள். இதுவே

இரண்டுக்கும் உள்ள வேறுபாடு. தறிக் கடமை, செக்குக் கடமை, அரிசிக் கடமை, பொன்வரி, புல்வரி, மரக்கல வரி, உலை வரி முதலிய சொற்கள் கைத்தொழில் வரியை நினைவுபடுத்துவன.

5.4.6 படைக்கொடை

படை நிருவாகச் செலவுக்காக வாங்கிய வரி இதுவாகும். நாயக்கர் காலத்தில் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் கோட்டைப் பணம் வாங்கியதாகச் சாசனம் ஒன்று கூறுகிறது.

5.4.7 சமுதாய – குழுவரி

வலங்கைச் சாதியினரிடமும், இடங்கைச் சாதியினரிடமும் ஒருவகை வரி வாங்கியதுண்டு கோயில் விழாவுக்கென்று தனிவரி வாங்கப்பட்டது. இது பிடாரி வரி எனப்பட்டது. (பிடாரி – காளி) திருமணக் காலத்தில் மணவீட்டார் வரி செலுத்தும் வழக்கம் இருந்தது.

5.4.8 பல இன வரிகள்

பாசன வரி, வத்தை வரி, கருணீக ஜோடி, தலையாரிக்கம், நாட்டுக்கணக்கு வரி, இராசய வர்த்தனை, அவசர வர்த்தனை, அதிகார வர்த்தனை, நிருபச் சம்பளம், ஆளுக்கு நீர்ப்பாட்டம், பாடி காவல் முதலிய வரிகள் இருந்தன.

ஏரி, கண்மாய், குளம் இவற்றிலுள்ள மீன்களைப் பிடித்து விற்ற பணம் அரசாங்கத்தைச் சாரும். இது பாசைவரி எனப்பட்டது. ஆற்றைக் கடக்க வேண்டிய இடங்களில் வத்தை, படகு இவற்றைப் பயன்படுத்துவதற்கு வாங்கிய வரி வத்தை வரி ஆகும். கருணீக ஜோடி, தலையாரிக்கம், நாட்டுக்கணக்கு வரி, இராசய வர்த்தனை, அவசர வர்த்தனை, அதிகார வர்த்தனை ஆகியவை அரசாங்கக் கிராம அலுவலர் நிருவாகச் செலவுகளுக்காக வாங்கிய வரிகள் ஆகும். அரசாங்கக் கட்டளையைக் கொண்டு வருபவனுக்காக வாங்கிய வரி நிருபச் சம்பளம் ஆகும். அவரவர் வயல்களுக்குத் தண்ணீர் விடுவதற்காக வழி செய்ய வைத்திருந்த ஆளுக்காக வாங்கப்பட்ட வரி நீர்ப் பாட்டம் என்பது. ஊர் காவலுக்காக உள்ள நிருவாகச் செலவுக்காக வாங்கிய வரி பாடிகாவல் என்பது. தரை வழிச் சுங்க வரி வாங்கப்பட்டது. கடல் வழிச் சுங்க வரி மதுரை நாயக்கர் ஆட்சியில் சிறிய அளவிலேயே இருந்தது.

கடமை, மகமை, காணிக்கை, கட்டணம், வரி, இறை, கட்டாயம் என்னும் சொற்கள் நாயக்கர் காலத்தில் வரியைக் குறிக்க வழங்கின.

5.5 சமுதாய வாழ்க்கை

நாயக்கர்களின் வருகைக்கு முன்னர்த் தமிழகம் பெரும் குழப்ப நிலையில் ஆழ்ந்து கிடந்தது. எனவே நாயக்கர் ஆட்சியின் முதல் பலன் நாட்டில் ஏற்பட்ட அமைதியே ஆகும். நாயக்கர்கள் பாளையப்பட்டு முறை மூலம் ஆட்சியைச் செம்மையாக நடத்தினர். எனவே மக்களிடையே அமைதி நிலவ நாயக்கர் ஆட்சி பயன்பட்டது.

- சமூக மரபுகள்

பல்வேறு சாதிகள் இவர்கள் காலத்தில் இருந்தன. பார்ப்பனர்கள் சமுதாயத்தில் மதிப்புடையவர்களாக இருந்தனர். சாதிகளுள் ஒரு பிரிவு மற்றொன்றோடு கலக்காமல் பார்த்துக் கொண்டனர். கம்மாளர்களுக்குள் இருந்த ஐந்து பிரிவுகள் ஒன்றுக்கொன்று கலந்து விடுதல் கூடாது என்று 1623 ஆம் ஆண்டுச் சாசனம் கூறுகிறது. சௌராஷ்டிரர்களுக்குப் பார்ப்பனர்களைப் போலப் பூணூல் அணிந்து கொள்ள உரிமை வழங்கப்பட்டது. இடங்கைச் சாதிகள், வலங்கைச் சாதிகள் என்ற பிரிவுகளும் நாட்டில் இருந்தன.

- ஆடவர்

ஆடவர்கள் பெண்கள் பலரை மணந்து கொண்டனர். இப்பழக்கம் அரசர்களிடத்தும், பெருங்குடி மக்களிடத்தும் இருந்தது. திருமலை மன்னருக்கு 200 மனைவிமார்கள் இருந்தனர். திருமலை மன்னர் இறந்தபோது அத்தனை மனைவிமார்களும் உடன்கட்டை ஏறினர். கிழவன் சேதுபதிக்கு 47 மனைவியர் இருந்தனர்.

- மகளிர்

பொதுவாகப் பெண்கள் கல்வி கற்கும் வழக்கம் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. கல்விச் செல்வம் பெற்றவர்களாய் இல்லாவிட்டாலும், கேள்விச் செல்வத்தால் அறிவு பெற்றிருந்தார்கள். பெண்கள் மானமுள்ளவர்களாக வாழ்ந்தார்கள். உடன்கட்டை ஏறும் வழக்கம் இருந்தது. சில பெண்கள் இசை, நாட்டியம் போன்றவைகளில் தேர்ந்து விளங்கினர். ஒரு பெண் ஆணைப் போல் போர் புரியும் ஆற்றல் பெற்று, போர்த்தொழிலை மேற்கொண்டு சம்பளம் பெற்று வந்ததாகவும் தெரிகிறது. இதனை ஆண்டிரி பிரியர்ஸ் என்பவர் 1666இல் எழுதிய கடிதம் மூலம் அறிய முடிகிறது.

- பழக்க வழக்கங்கள்

பெண்களைக் கோயிலுக்குப் பொட்டுக்கட்டும் வழக்கம் இருந்தது. உறவினர் இறந்து விட்டால் பெண்கள் ஒப்பாரி வைக்கும் பழக்கம் இருந்தது. பிணங்களை ஆடம்பரமாக எடுக்கும் வழக்கம் இருந்தது. மந்திரத் தாயத்துகளை அணிந்து கொள்ளும் வழக்கமும் இருந்ததாகத் தெரிகிறது.

- சமய வாழ்க்கை

சமரச நோக்கு ஆட்சியாளரிடம் இருந்தது. எனவே பெரிய அளவில் சமயப் பூசல் இல்லை எனலாம். எல்லாக் கோயில்களுக்கும் ஆட்சியாளர்களின் சார்பில் திருப்பணி செய்யப்பட்டது. திருமலை நாயக்கர் மதுரைக் கோயில்களில் திருவிளையாடல் விழா நடத்தவும், வேறு விழாக்கள் நிகழ்த்தவும் பல கிராமங்களை விட்டுக் கொடுத்தார்.

நாயக்கர் காலத்தில் தமிழகத்தில் வடகலை, தென்கலை என்ற இரு வைணவ இயக்கங்கள் பரவிக் கொண்டிருந்தன. இவ்விரண்டு இயக்கங்களும் ஒன்றோடு ஒன்று மோதிக்கொண்டும் இருந்தன. வேதாந்த தேசிகர் வடகலை வைணவத்தையும், மணவாள மாமுனிகள் தென்கலை வைணவத்தையும் தலைமை தாங்கிப் பரப்பினர். முத்திநெறிக்கு வடமொழி வேதங்களை வழியாகக் கொண்டவர்கள் வடகலை வைணவர்கள். தென்மொழி எனப்படும் தமிழில் ஆழ்வார்கள் அருளிச் செய்த நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தத்தை முத்தி நெறிக்கு அடிப்படையாகக் கொண்டவர்கள் தென்கலை வைணவர்கள் வேறுபாடு காட்டும் நிலையில் வடகலை வைணவர்கள் பாதம் இல்லாத திருநாமத்தையும், தென்கலை வைணவர்கள் பாதமுள்ள திருநாமத்தையும் நெற்றியில் அணிந்து கொண்டனர்.

கிறித்தவ சமயம் வளர்ச்சியடையலாயிற்று, பௌத்தம், சமணம் மங்கத் தொடங்கின. மதுரைவீரன் வழிபாடு பரவலாக இருந்தது. மதுரை நாட்டில் எல்லையில்லாத் தொல்லைகள் கொடுத்துவந்த கள்ளர்களைக் கருவறுத்துப் பொதுமக்களுக்கு நன்மை புரிந்தான் மதுரைவீரன். ஆதலால் பொதுமக்கள் இவனைத் தெய்வமாகவே வணங்கினார்கள். மதுரை மீனாட்சியம்மன் கோவிலின் கிழக்கு முன்புறத்தில் மதுரைவீரனுக்குச் சிறுகோயில் இருப்பதை இன்றும் காணலாம். மேலும் நாயக்கர் காலத்தில் சக்தி வழிபாடு என்ற வழிபாடு தோன்றியதாகத் தெரிகிறது.

- **திருவிழாக்கள்**

திருமலை நாயக்கர் மதுரையில் சித்திரைத் திருவிழாவைப் பெருவிழாவாகக் கொண்டாடும்படி செய்தார். அடுத்து நவராத்திரி விழாவை மதுரையில் ஒன்பது நாட்கள் பெருஞ்சிறப்போடு நடத்தினார்.

திருமலை நாயக்கர் தமது பிறந்த நாளான பூச நாளைக் கொண்டாடும் பொருட்டுத் தைப்பூச நாளன்று மதுரையில் தெப்பத்திருவிழா நடத்த ஏற்பாடு செய்தார்.

மதுரைமாநகரில் இன்றும் சித்திரைத் திருவிழா வைகையாற்றிலும், தெப்பத்திருவிழா வண்டியூர் மாரியம்மன் தெப்பக்குளத்திலும் ஆண்டுதோறும் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றன.



5.6 கல்வி நிலை

பொது மக்கள் கல்வியறிவைப் பற்றிக் கவலைப்பட்டதில்லை. அரசும் பள்ளிக் கூடங்களை நடத்தவில்லை எனத் தெரிகிறது. பொது மக்களால் நடத்தப் பட்ட பள்ளிகளுக்கு அரசு பண உதவி எதுவும் அளிக்கவில்லை. குறிப்பாக அறிஞர்களை நாயக்கர்கள் ஆதரிக்கவில்லை. தொழில் கல்வி வேண்டியோர் அந்த அந்தத் தொழிலாளரிடம் சிறு வயதில் சேர்ந்து அடிமை போலிருந்து விரும்பிய தொழிலைப் பயின்று கொண்டார்கள்.

சிற்பர்களில் தனிப்பட்டோர் முயற்சியால் திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்கள் நடப்பதுண்டு. பெற்றோர்கள் பண்டமும் பணமும் கொடுத்து ஆசிரியரைப் பேணினார்கள். நாயக்கர்கள் காலத்தில் ஏசு சபையைச் சேர்ந்தவர்கள் பள்ளிகளைத் தொடங்கினார்கள். மதுரையில் பெர்னாண்டஸ் பாதிரியார் இந்து சமய மாணவர்களுக்காக ஒரு தொடக்கப் பள்ளி வைத்து நடத்தினார்.

கிறித்தவரான பார்ப்பனர் ஒருவர் அப்பள்ளியில் ஆசிரியராய் இருந்து, மாணவர்களுக்கு எழுதவும் படிக்கவும் கற்றுக் கொடுத்தார். மதுரை வழியாகத் தற்செயலாகப் பயணம் செய்த பிமெண்டோ பாதிரியார் அப்பள்ளியைப் பார்வையிட்டுப் படிப்பில் சிறந்து விளங்கிய மாணவர்களுக்குப் பரிசுகள் வழங்கினார்.

பார்ப்பனர்களுக்கு மட்டும் தனிப்பட்டவர்களால் வேதப் பாடசாலைகள் இருந்தன. இதற்கு நாயக்கர்கள் உதவியும் கிடைத்து வந்தது. இராபர்ட்-டி-நொபிலி என்னும் பாதிரியார் கூற்றுப்படி மதுரை நகரில் சுமார் 10,000 பார்ப்பன மாணவர்கள் வேதக்கல்வி பயின்றனர் எனத் தெரிகிறது.

திருமலை நாயக்கர் தெலுங்கு மொழியை ஆதரித்தது போல் தமிழ் மொழியையும், புலவர்களையும் ஆதரிக்கவில்லை. சுப்ரதீபக் கவிராயர் திருமலை நாயக்கன் காதல் என்ற ஒரு நூல் எழுதித் திருமலை நாயக்களிடம் கொண்டு சென்றபோது அவர் அதனை மதிக்கவில்லை. எனவே சுப்ரதீபக் கவிராயர் அதனைக் கூளப்ப நாயக்கன் காதல் என மாற்றிக் கூளப்ப நாயக்களிடம் காட்ட அவன் அவரை மதித்துப் போற்றிப் பரிசில் வழங்கினான் என்பர். எனினும் திருமலை நாயக்கர் குமரகுருபரரை மட்டும் ஆதரித்ததாகத் தெரிகிறது. குமரகுருபரர் தாம் இயற்றிய மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ் என்னும் நூலைத் திருமலை நாயக்கர் முன்னிலையில் அரங்கேற்றினார் என்று கூறுவர்.

விசயரங்க சொக்கநாத நாயக்கர் குற்றாலக் குறவஞ்சி இயற்றிய திரிகூடராசப்ப கவிராயரை ஆதரித்து, அவருக்குக் குற்றாலப் பகுதியில் கி.பி.1715இல் இறையிலியாக ஒரு நிலத்தைக் கொடுத்தார். இந்நிலம் இப்போது குறவஞ்சிமேடு என வழங்கப்படுகிறது.

நாயக்கர் ஆளுகைக்கு உட்பட்ட பகுதியில் அதிவீரராம பாண்டியன், வரதுங்கராம பாண்டியன், திருக்குருகைப் பெருமாள் ஐயங்கார், பிள்ளைப் பெருமாள் ஐயங்கார், சுப்ரதீபக் கவிராயர், உமறுப்புலவர், தாயுமானவர் போன்ற பல புலவர்கள் இருந்தனர். ஆனால் இவர்களை நாயக்கர்கள் ஆதரிக்கவில்லை.

எனினும் நாயக்க மன்னர்கள் தமிழகத்தோடு பிணைந்த வரலாற்றைச் சொந்தமாக்கிக் கொண்டார்கள். அவர்கள் விட்டுச் சென்ற கலைச் செல்வங்கள் இன்றும் நின்று நிலவி அவர்களை நினைவூட்டிக் கொண்டிருக்கின்றன.

5.7 தொகுப்புரை

இப்பாடத்தின் மூலம் நாயக்க மன்னர் எவ்வாறு ஆட்சி புரிந்தார்கள் என்பது பற்றிய விளக்கங்களை அறிந்திருப்பீர்கள். நாயக்க மன்னர்கள் தெலுங்கர்களாக இருந்தாலும் கூட, பண்டைத்தமிழ் மன்னர்களின் ஆட்சிப் பாதையிலே நடந்து சென்றுள்ளனர் என்பதையும் படித்து உணர்ந்திருப்பீர்கள். நாயக்கர் ஆட்சியில் நீதி முறை, வரி விதிப்பு முறைகள் எவ்வாறு அமைந்திருந்தன என்பதை நன்கு தெரிந்து கொண்டிருப்பீர்கள். நாயக்கர் காலத்தில் சமுதாய வாழ்க்கை, சமுதாயத்தில் ஆடவர், மகளிரின் நிலைப்பாடு, சமய வாழ்க்கை, கல்வி நிலை ஆகியவற்றைப் பற்றியும் படித்து அறிந்திருப்பீர்கள்.

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் – II

A03136 மராட்டியர் ஆட்சி

இந்தப் பாடம் என்ன சொல்கிறது?

தமிழகத்தில் தஞ்சையில் மராட்டியர் ஆட்சி தோற்றுவிக்கப்பட்ட வரலாற்றை விரிவாகச் சொல்கிறது. தஞ்சையிலிருந்து ஆண்ட மராட்டிய மன்னர்கள் யார் யார் என்பதையும், அவர்கள் செய்த போர்கள், திருப்பணிகள் ஆகியவற்றையும் விளக்கிச் சொல்கிறது. மராட்டியர் ஆட்சிமுறை எவ்வாறு அமைந்திருந்தது என்பதை விளக்கிக் கூறுகிறது.

இந்தப் பாடத்தைப் படிப்பதால் என்ன பயன் பெறலாம்?

- இப்பாடத்தின் மூலம் மராட்டியர் எவ்வாறு தமிழகத்தில் நுழைந்தனர் என்பதை அறிந்து கொள்ளலாம்.
- மராட்டிய அரசு பரம்பரையை ஏகோஜி என்பவர் எவ்வாறு தொடங்கி வைத்தார் என்பது பற்றி விளக்கமாக அறிந்து கொள்ளலாம்.
- வடக்கே மராட்டிய மன்னர்களுள் சிறந்து விளங்கிய சிவாஜி எவ்வாறு தமிழகத்தில் புகுந்தார் என்பதை விரிவாக அறிந்து கொள்ளலாம்.
- தஞ்சை மராட்டிய மன்னர்களின் ஆட்சிமுறை எவ்வாறு அமைந்திருந்தது என்பதை விரிவாக அறிந்து கொள்ளலாம்.
- மராட்டிய மன்னர்கள் செய்த போர்களைப் பற்றி விரிவாக அறிந்து கொள்ளலாம்.
- மராட்டிய மன்னர்களுள் சிலர் ஆங்கிலேயர்களுடன் செய்துகொண்ட உடன்படிக்கைகளைப் பற்றி அறிந்து கொள்ளலாம்.
- இரண்டாம் சரபோஜி என்ற மராட்டிய மன்னர் கலையரசராக இருந்து அரசாண்டதை அறிந்து கொள்ளலாம்.

பாட அமைப்பு

- 6.0 பாட முன்னுரை
- 6.1 மராட்டியர் ஆட்சியின் தோற்றம்
- 6.2 மராட்டிய மன்னர்கள்
 - 6.2.1 ஏகோஜி
 - 6.2.2 ஷாஜி
 - 6.2.3 முதலாம் சரபோஜி
 - 6.2.4 துக்கோஜி
 - 6.2.5 பிரதாப் சிங்
 - 6.2.6 துல்ஜாஜி
 - 6.2.7 இரண்டாம் சரபோஜி
 - 6.2.8 இரண்டாம் சிவாஜி
- தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள்- I
- 6.3 மராட்டியர் ஆட்சி
 - 6.3.1 அரசர்
 - 6.3.2 நாட்டுப் பிரிவுகள்
 - 6.3.3 அரசு அலுவலர்கள்
 - 6.3.4 உழவர்கள் நிலை
 - 6.3.5 நில அளவு முறை
 - 6.3.6 வாணிகம்
 - 6.3.7 நாணய முறை
 - 6.3.8 சமய நிலை
 - 6.3.9 மொழிநிலை
- 6.4 தொகுப்புரை
- தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள்- II

6.0 பாடமுன்னுரை

இப்பாடத்தில் மராட்டிய அரசு தமிழகத்தில் தோன்றிய வரலாறு மிக விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. வடக்கே மராட்டிய நாட்டை ஆண்டு வந்த சத்திரபதி சிவாஜியும், தெற்கே தஞ்சையில் மராட்டிய அரசைத் தோற்றுவித்து ஆண்டு வந்த ஏகோஜியும் சகோதரர்கள் என்பது குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சத்திரபதி சிவாஜியால் ஏகோஜி அடைந்த இன்னல்கள் மற்றும் பாதிப்புகள் எடுத்துக்கூறி விளக்கப்பட்டுள்ளன. ஏகோஜிக்குப் பின்னர், தஞ்சை மராட்டிய நாட்டை ஆண்டு வந்த மன்னர்கள் செய்த போர்கள், அறப்பணிகள் ஆகியவை விரிவாக விளக்கிக் காட்டப்பட்டுள்ளன. தஞ்சை மராட்டிய மன்னர்களில் இரண்டாம் சரபோஜி கலையரசராக இருந்து ஆட்சி செய்து வந்தது நன்கு விளக்கிக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

தஞ்சை மராட்டிய மன்னர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் அவர்களுடைய ஆட்சி முறை எவ்வாறு அமைந்திருந்தது என்பது வகைப்படுத்தி விரிவாக விளக்கிக் கூறப்பட்டுள்ளது.

6.1 மராட்டியர் ஆட்சியின் தோற்றம்

தஞ்சையை ஆட்சி புரிந்துவந்த விசயராகவ நாயக்கருக்கும் (கி.பி.1631-1675) மதுரையை ஆட்சி புரிந்துவந்த சொக்கநாத நாயக்கருக்கும் (கி.பி.1659-1682) பகைமை இருந்துவந்தது. ஒரு சமயம் சொக்கநாத நாயக்கர், விசயராகவ நாயக்கரின் மகளைத் தமக்கு மணம் முடித்துத் தருமாறு கேட்டார். ஆனால் விசயராகவ நாயக்கர் தம் மகளைத் தர மறுத்துவிட்டார். எனவே சொக்கநாத நாயக்கர் கி.பி.1673இல் தஞ்சையின் மீது போர் தொடுத்தார். விசயராகவ நாயக்கரால் மதுரைப் படையை வெல்லமுடியவில்லை. எனவே அந்தப்புரத்தை வெடிவைத்துத் தகர்க்குமாறு சொல்லி விட்டுப் போரைத் தொடர்ந்து செய்தார். இறுதிவரை அவர் பணியவில்லை. தம் மகளுடன் உயிர் நீத்தார். எனினும் விசயராகவருடைய மாதேவியருள் ஒருவர் தன் மகன் செங்கமலதாசு என்னும் சிறுவனை ஒரு தாதியிடம் கொடுத்துத் தப்பி ஓடுமாறு செய்தார். செங்கமலதாசு நாகப்பட்டினத்தில் ஒரு வாணிகனிடத்தில் வளர்ந்து வரலானான்.

தஞ்சை நாயக்கர் இறந்ததும், மதுரைச் சொக்கநாத நாயக்கர் தனது சிற்றன்னை மகனும், தனது தம்பியுமாகிய அழகிரி நாயக்கர் என்பவரைத் தம்முடைய சார்பாகத் தஞ்சையிலிருந்து ஆட்சி செய்து வருமாறு அனுப்பினார். சில ஆண்டுகள் மதுரைக்கு அடங்கி ஆண்டுவந்த அழகிரி நாயக்கர், தாமே சுயேச்சையாகத் தஞ்சையை ஆளத் தொடங்கினார். விசயராகவ நாயக்கரிடம் பணிசெய்த வெங்கண்ணா என்பவர் அழகிரி நாயக்கருக்கும் இராயசமாய் (செயலாளராய்) இருந்து வந்தார். இவர் தஞ்சையைச் சுயேச்சையாக ஆளத் தொடங்கிய அழகிரி நாயக்கருக்கு ஆதரவாக இருந்தார். இதற்குக் கைம்மாறாக அழகிரி நாயக்கரின் புதிய ஆட்சியில் தமக்கு மேலான அமைச்சர் பதவி கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்தார். ஆனால் அப்படிப்பட்ட பதவி கிடைக்கப் பெறவில்லை. எனவே வெங்கண்ணா வெறுப்படைந்து அழகிரி நாயக்கரை ஒழித்துக்கட்ட முடிவு செய்தார்.

விசயராகவ நாயக்கரின் மகன் செங்கமலதாசு நாகப்பட்டினத்தில் வளர்ந்து வருவதை வெங்கண்ணா அறிந்தார். அழகிரி நாயக்கரை நீக்கிவிட்டுச் செங்கமலதாசைத் தஞ்சை அரசனாக ஆக்க நினைத்தார். நாகப்பட்டினம் சென்று, அங்கிருந்து செங்கமலதாசை அழைத்துக் கொண்டு பீஜப்பூரை ஆண்டு வந்த சுல்தான் அடில்ஷா என்பவனிடம் சென்றார். (பீஜப்பூர் கர்நாடக மாநிலத்தில் பெங்களூருக்கு வடமேற்கே 530கி.மீ தொலைவில் உள்ளது.) 'செங்கமலதாசு முந்தைய தஞ்சை நாயக்கரின் மகனாவான்; இவனைத் தஞ்சை அரசனாக்க வேண்டும்' என்று அவனிடம் வேண்டினார். பீஜப்பூர் சுல்தான் செங்கமலதாசை அரசனாக்க ஒப்புக் கொண்டான். அவன் தன்னுடைய படைத்தலைவர் ஏகோஜி என்பவரைப் படை ஒன்றுடன் அனுப்பி வைத்தான்.

பீஜப்பூர் சுல்தானின் பெரும்படைக்குத் தலைமை தாங்கிய ஏகோஜி தஞ்சை நோக்கி வந்தார். இதை அறிந்த அழகிரி நாயக்கர் சொக்கநாதரின் உதவியை நாடினார். அவரது முந்தைய துரோகச் செயல் காரணமாகச் சொக்கநாதர் அவருக்கு உதவி செய்ய மறுத்துவிட்டார். தஞ்சைக்கு அருகில் உள்ள அய்யம்பேட்டை என்னும் இடத்தில் நடந்தபோரில் அழகிரி நாயக்கரை ஏகோஜி தோற்கடித்தார். போரில் வெற்றி பெற்ற ஏகோஜி செங்கமலதாசைத் தஞ்சைக்கு அரசன் ஆக்கினார். பின்பு தனது படைகளின் செலவுக்காகப் பெருந்தொகை ஒன்றை அவனிடம் கேட்டுப் பெற்றுக்கொண்டு கும்பகோணத்தில் சென்று தங்கினார்.

செங்கமலதாசு தன்னை அரசனாக்கப் பாடுபட்ட வெங்கண்ணாவைப் புறக்கணித்து, நாகப்பட்டினத்தில் தனக்கு ஆதரவளித்த வணிகக் குடும்பத்தாரை அமைச்சராகவும்

படைத்தலைவராகவும் ஆக்கினான். இதனால் ஏமாற்றம் அடைந்த வெங்கண்ணா செங்கமலதாசுக்குப் பாடம் கற்பிக்க நினைத்து, சும்பகோணத்தில் இருந்த ஏகோஜியிடம் சென்று தஞ்சையைக் கைப்பற்றி அதன் ஆட்சிப் பீடத்தில் ஏறுமாறு அவரை வேண்டினார். ஏகோஜி பீஜப்பூர் சுல்தானுக்கு அஞ்சி முதலில் மறுத்தார். பின்பு சில நாட்கள் கழித்து, பீஜப்பூர் சுல்தான் இறந்துவிட்டான் என்ற செய்தியைக் கேள்விப்பட்டு அச்சம் தெளிந்தார். வெங்கண்ணாவின் ஒத்துழைப்போடு சென்று செங்கமலதாசை வென்று தஞ்சையைக் கைப்பற்றி அதன் அரியணையில் ஏறி அமர்ந்தார். இது கி.பி. 1676இல் நிகழ்ந்தது. இவ்வாறாகத் தஞ்சையில் மராட்டிய அரசினை ஏகோஜி தொடக்கி வைத்தார்.

6.2 மராட்டிய மன்னர்கள்

ஏகோஜி கி.பி.1676இல் தஞ்சையைக் கைப்பற்றி அங்கு முதன்முதலில் மராட்டியர் ஆட்சியை நிறுவினார். அவர் உட்பட மொத்தம் பதின்மூன்று மராட்டிய மன்னர்கள் தஞ்சையில் இருந்து ஆட்சி புரிந்தனர். இவர்களைத்தான் தஞ்சை மராட்டியர் என வரலாற்றாசிரியர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். இவர்கள் கி.பி.1676 முதல் 1855 வரை 180 ஆண்டுகள் தஞ்சையில் ஆட்சி புரிந்தனர். இவர்களுள் ஏகோஜி, ஷாஜி, முதலாம் சரபோஜி, துக்கோஜி, பிரதாப் சிங், துல்ஜாஜி, இரண்டாம் சரபோஜி ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் ஆவர். இவர்களைப் பற்றி ஒருவரின் ஒருவராகக் காண்போம்.

6.2.1 ஏகோஜி (கி.பி.1676-1684)

இவருக்கு வெங்காஜி என்ற மற்றொரு பெயரும் உண்டு. இவர் மராட்டிய போன்ஸ்லே மரபிலே தோன்றிய ஷாஜி போன்ஸ்லே என்பவரின் மகன் ஆவார். ஷாஜி போன்ஸ்லே பீஜப்பூர் சுல்தானிடம் படைத்தலைவராகப் பணியாற்றினார். அக்காலத்தில் இசுலாமிய மன்னர்கள் தங்களுக்கு வெற்றி தேடித் தந்த படைத்தலைவர்களுக்கு, தங்கள் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட நாட்டில் உள்ள ஒரு சிறு நிலப்பகுதியை, குறிப்பிட்ட ஒரு காலம் வரை ஆட்சி செய்வதற்கு உரிமையாக வழங்கினர். அந்த நிலப்பகுதி ஜாகீர் எனப்பட்டது. ஷாஜி போன்ஸ்லே தென்னிந்தியாவில் படையெடுத்துப் பெற்ற வெற்றிக்கு மகிழ்ந்த பீஜப்பூர் சுல்தான் அவருக்குப் பெங்களூரு பகுதியை ஜாகீராக வழங்கினான்.

ஷாஜி போன்ஸ்லேவுக்கு இரு மனைவியர் இருந்தனர். முதல் மனைவி துர்க்காபாய் ஆவார். இவருக்குக் கி.பி.1630இல் ஏகோஜி பிறந்தார். இரண்டாம் மனைவி ஜிஜாபாய் ஆவார். இவருக்குக் கி.பி. 1629இல் சத்திரபதி சிவாஜி பிறந்தார். சத்திரபதி சிவாஜி தக்காணத்தில் மாபெரும் மராட்டியப் பேரரசை நிறுவி, அதனைக் கி.பி.1674 முதல் 1680 வரை அரசாண்டவர் ஆவார்.

ஏகோஜி தன் தந்தையைப் போலவே பீஜப்பூர் சுல்தானிடம் படைத்தலைவராக இருந்தார். கி.பி.1676இல் தஞ்சையைக் கைப்பற்றி அரசாளத் தொடங்கினார். தன் தந்தை ஷாஜியின் கட்டளைப்படி ரகுநாத் பந்த் என்பவரைத் தனக்கு அமைச்சராக வைத்துக் கொண்டார். இருப்பினும் சில நாட்களில் ஏகோஜியிடம் கொண்ட கருத்து வேறுபாடு காரணமாக ரகுநாத் பந்த் சிவாஜியிடம் சென்று அவர்க்கு உதவியாக இருக்கத் தொடங்கினார்.

ஏகோஜி அரசு தந்திரமும், ஆட்சித் திறனும் மிக்கவர். மாபெரும் வீரராகவும் திகழ்ந்தார். இருந்தபோதிலும் அவர் தனது ஆட்சியின் முற்பகுதியில் தன்னுடைய தமையனார் சிவாஜியின் தொல்லைக்கு உட்பட வேண்டியவராகவே இருந்தார்.

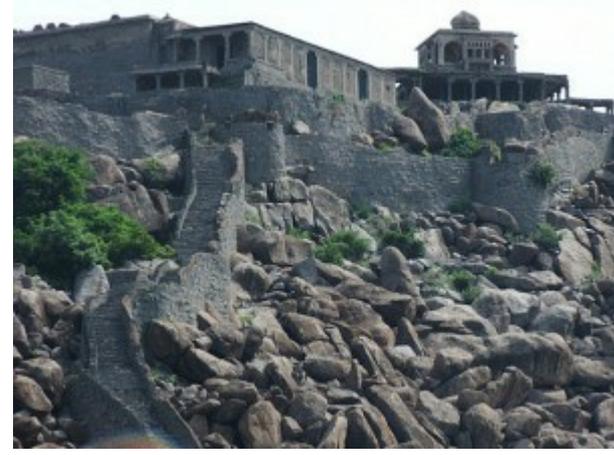
• ஏகோஜியும் சிவாஜியும்

சத்திரபதி சிவாஜி தக்காணப் பீடபூமியில் ஆங்காங்கு நடந்துவரும் இசுலாமியர் ஆட்சியை ஒழித்து, இந்துப் பேரரசு ஒன்றை நிறுவப் பெரிதும் பாடுபட்டவர் ஆவார். இவர் பீஜப்பூர் சுல்தானிடம் இருந்த மராட்டிய நாட்டை மீட்டு, கி.பி. 1674இல் அந்நாட்டின் மன்னராக முடி சூட்டிக்கொண்டார். இவர் மொகலாய மன்னர்களை எதிர்த்துப் போர் செய்வதற்குப் பெரும்பொருள் தேவைப்பட்டது. எனவே பெரும்பொருளைத் திரட்டுவதற்காகவும், தக்காண பீடபூமியில் இசுலாமியர் ஆட்சியை ஒழித்துக் கட்டுவதற்காகவும் சிவாஜி கி.பி. 1676இல் தென்னிந்தியாவின் மீது படையெடுத்தார்.

அவருடைய படை 30,000 குதிரை வீரர்களையும், 20,000 காலாட்படை வீரர்களையும் கொண்டிருந்தது.



பெரும்படையுடன் தமிழகத்தினுள் புகுந்த சிவாஜி பீஜப்பூர் சுல்தானின் ஆதிக்கத்தில் இருந்த செஞ்சிக்கோட்டையையும், வேலூர்க் கோட்டையையும் கைப்பற்றினார்.



பின்பு கடலூருக்கு 20கி.மீ. தொலைவில் உள்ள திருவதிகை என்னும் ஊரில் இருந்து அரசாண்டு வந்த ஷேர்கான் லோடி என்பவனைத் தோற்கடித்தார். அதன்பின்னர் கடலூரை விட்டுப் புறப்பட்டு, வெள்ளாற்றைக் கடந்து கொள்ளிட ஆற்றின் கரையில் உள்ள திருமழபாடி என்னும் ஊரில் வந்து தங்கினார். (திருமழபாடி – தஞ்சைக்கு வடக்கே 16கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது.) அவ்வூரில் வந்து தன்னைக் காணும்படி ஏகோஜிக்குக் கடிதம் எழுதினார். ஏகோஜியும் சிவாஜியைச் சென்று கண்டார். அப்போது சிவாஜி ஏகோஜியிடம் தந்தையார் சொத்தில் (ஜாகிரில்) பாதியையும், ஏகோஜிக்கு உரிய நாட்டில் சரிபாதியையும் கொடுக்கும்படி வற்புறுத்தினார். ஏகோஜி சிவாஜியிடம் ஒன்றும் பேசாமல் வெறுமனே தலையசைத்துக் கொண்டிருந்தார். பின்பு சிவாஜிக்கு அஞ்சி இரவோடு இரவாக யாருக்கும் தெரியாமல் ஒரு கட்டுமரத்தில் ஏறிக் கொள்ளிடத்தைக் கடந்து தஞ்சைக்குப் போய்விட்டார். சிவாஜி தன் தம்பியின் செய்கை குறித்துப் பெரிதும் வருந்தினார். பின்பு கொள்ளிடத்திற்கு வடக்கே உள்ள பகுதிகளை எல்லாம் தனக்குரியதாக ஆக்கிக் கொண்டார். ரகுநாத் பந்திடம் தான் வென்ற பகுதிகளை ஆட்சி செய்து வருமாறு ஒப்படைத்துவிட்டு, சிவாஜி மராட்டிய தலைநகருக்குத் திரும்பினார்.

சிவாஜி திரும்பியதும் ஏகோஜிக்கு அதுவரை இருந்துவந்த அச்சம் நீங்கிவிட்டது. உடனே அவர் சிவாஜியிடம் தான் இழந்த பகுதிகளை மீட்க எண்ணி மதுரைச் சொக்கநாதர், மைசூர்ச் சிக்கதேவராயன், பீஜப்பூர் சுல்தான் ஆகியோரிடம் படையுதவி

வேண்டினார். ஆனால் அவர்கள் சிவாஜியின் பெருவெற்றியை நினைத்து, ஏகோஜிக்குப் படையுதவி செய்ய மறுத்துவிட்டார்கள். பின்பு ஏகோஜி பெரும்படை ஒன்றைத் திரட்டிச் சென்று, கொள்ளிடத்தின் வடக்கே வாலிகொண்டாபுரம் என்னும் இடத்தில் இருந்த சிவாஜியின் படைகளைத் தாக்கிப் போர் புரிந்தார். தொடக்கத்தில் ஏகோஜி வென்றார். எனினும் இறுதியில் சிவாஜியின் படை ஏகோஜியின் படையைத் தோற்கடித்தது.

இச்செய்திகளை எல்லாம் ரகுநாத் பந்த் சிவாஜிக்கு ஒரு கடிதத்தில் எழுதினார். அதற்குப் பதிலாக சிவாஜி ஒரு நீண்ட கடிதத்தை ஏகோஜிக்கு எழுதினார். அதில் ரகுநாத் பந்தோடு கலந்து பேசி ஓர் உடன்படிக்கை செய்து கொள்ளுமாறு ஏகோஜிக்கு அறிவுறுத்தினார். ஏகோஜியின் மனைவி தீபாபாய் என்பவரும் அவரைத் தன் தமையனார் சிவாஜியோடு ஒத்துப்போகுமாறு வற்புறுத்தினாள். அதற்கு இணங்கிய ஏகோஜி ரகுநாத் பந்தைத் தஞ்சைக்கு வரச்செய்தார். அவர் முன்னிலையில் நிரந்தரமான உடன்படிக்கை ஆவணம் எழுதப்பட்டது. அந்த ஆவணம் பத்தொன்பது விதிகளைக் கொண்டிருந்தது. பதினாறாவது விதியில் சிவாஜி, தான் தஞ்சையையும் அதைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளையும் வெற்றி கொண்டதாகவும், அவற்றை மனப்பூர்வமாக ஏகோஜிக்குக் கொடுப்பதாகவும் கூறப்பட்டுள்ளது.

கி.பி.1680இல் சிவாஜி இறந்தார். அதன்பின்பு ஏகோஜி யாருடைய தலையீடும் இல்லாமல் சுயேச்சையாகச் செயல்பட்டுக் கி.பி.1684 வரை தஞ்சையைத் திறம்பட ஆட்சி செய்துவந்தார்.

ஏகோஜிக்கு ஷாஜி, முதலாம் சரபோஜி, துக்காஜி என்ற மூன்று மகன்கள் இருந்தனர். இவர்கள் மூவரும் ஏகோஜிக்குப் பின்னர் ஒருவருக்குப்பின் ஒருவராகத் தஞ்சை மராட்டிய அரியணை ஏறி ஆட்சி செய்தவர்கள் ஆவர்.

• ஏகோஜி செய்த சீர்திருத்தங்கள்

ஏகோஜி தஞ்சை நாட்டு மக்களின் நன்மதிப்பைப் பெறவேண்டி, நாட்டில் உள்ள பல காடுகளைத் திருத்தி அவற்றை விளைநிலங்களாக்கினார். குளம், வாய்க்கால், ஏரிகளை வெட்டிச் செப்பனிட்டுப் பாசன வசதிகளை உண்டாக்கி நாட்டில் வளம் பெருக்கினார். பல போர்களினால் நெடுங்காலம் பாசன வசதி இன்றிக் கிடந்த தஞ்சை நாடு ஏகோஜி செய்த சீர்திருத்தங்களால் விளைச்சல் மிகவே வளம் கொழிக்கலாயிற்று. இதனால் நாட்டு மக்கள் மகிழ்ச்சி அடைந்தார்கள்.

• ஏகோஜியின் நிர்வாக முறை

ஏகோஜியின் ஆட்சியில் தஞ்சை நாடு பல நிர்வாகப் பகுதிகளாகப் பிரிக்கப் பட்டிருந்தது. ஆங்காங்குத் தேவையான இடங்களில் பாளையக்காரர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். இவருடைய ஆளுகைப் பகுதியின் தென்புறம் கள்ளர் பாளையக்காரர்களும், வடபுறம் வன்னியப் பாளையக்காரர்களும் காவல் காக்கும் பொறுப்பையும், இறை (வரி) வசூலிக்கும் பொறுப்பையும் ஏற்றிருந்தனர். சிற்றூர்களில் காவல்காரர் முதல் சுபேதார் (இராணுவ அதிகாரி) வரை அரசியல் அலுவலர் நியமிக்கப்பட்டனர்.

6.2.2 ஷாஜி (கி.பி. 1684-1712)

ஏகோஜிக்குப் பின்னர் அவருடைய மூத்த மகன் ஷாஜி என்பவர் தஞ்சை மராட்டிய அரசரானார். இவரது ஆட்சிக் காலத்தில் திருச்சியை உள்ளடக்கிய மதுரை நாட்டை

மங்கம்மாளும் (கி.பி. 1689-1706), மறவர் சீமை எனப்படும் சேதுநாட்டைச் சேதுபதியும் (கி.பி. 1674-1710) ஆண்டு வந்தனர்.

இவர்களது காலத்தில் மொகலாய மன்னன் ஒளரங்கசீபு (கி.பி. 1658-1707) இந்தியாவின் பெரும்பகுதியை ஆண்டுவந்தான். தென்னகத்தில் அவனை எதிர்த்து வந்த சத்திரபதி சிவாஜியும் கி.பி.1680இல் மறைந்துவிட்டார். எனவே தென்னகத்தில் ஒளரங்கசீபுவின் ஆட்சி ஏற்படலாம் என எண்ணிய பல அரசர்கள் அவனுடன் உடன்படிக்கை செய்துகொண்டனர். ஷாஜியும் ஒளரங்கசீபுவுக்குத் தலைவணங்கித் திறைசெலுத்தி ஆண்டு வரலானார். இதனால் மனத்திட்பம் அடைந்த ஷாஜி மங்கம்மாளின் மதுரை நாட்டின் மீது படையெடுத்து, அந்நாட்டில் உள்ள சில பகுதிகளைக் கைப்பற்றிக் கொண்டார். ஷாஜி மன்னர் ஒளரங்கசீபுவுக்குத் திறை செலுத்தி வந்த காரணத்தால் மங்கம்மாளால் அவரோடு போர் புரிந்து அப்பகுதிகளை மீட்க முடியவில்லை. கி.பி.1697இல் ஒளரங்கசீபுவின் படைத்தலைவன் சுல்பிர்கான் தெற்கே வந்தபோது, அவனுக்கு விலையுயர்ந்த பொருள்களை அன்பளிப்பாகக் கொடுத்து அவனுடைய உதவியால் ஷாஜி கைப்பற்றியிருந்த தன் மதுரை நாட்டுப் பகுதிகளை மங்கம்மாள் எளிதாக மீட்டுக் கொண்டாள். இருப்பினும் ஷாஜிக்கும் மங்கம்மாளுக்கும் இடையே போர் நடைபெற்றுக் கொண்டே இருந்தது.

கி.பி. 1700இல் ஷாஜி தன் படைத்தலைவனை மதுரை நாட்டில் அடங்கியிருந்த திருச்சிப் பகுதிக்கு அனுப்பினார். அவனும் தன் படைவீரர்களுடன் திருச்சிப் பகுதியில் நுழைந்து கொள்ளையடித்தான். இதனை அறிந்த மங்கம்மாள் அக்கொள்ளையைத் தடுக்கத் தன் படைத்தலைவன் நரசப்பய்யா என்பவனை அனுப்பினாள். அவன் தஞ்சை நாட்டிற்குள் தன் படைவீரர்களுடன் புகுந்து அங்குள்ள நகரங்களைக் கொள்ளையடித்தான். மதுரைப் படைவீரர்களை வென்று அடக்கமுடியாத நிலையில் ஷாஜி தன் முதல் அமைச்சர் பாலோஜி என்பவரை அனுப்பினார். பாலோஜி பெரும் பொருள்களைக் கொடுத்து நரசப்பய்யாவுடன் ஓர் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டார். இதன் வாயிலாக ஷாஜிக்கும் மங்கம்மாளுக்கும் இடையே நட்புறவு ஏற்பட்டது.

கி.பி. 1702இல் மங்கம்மாளுக்கும் சேதுபதிக்கும் இடையே போர் மூண்டது. அப்போது ஷாஜி மங்கம்மாளுடன் கொண்டிருந்த நட்புறவைக் கைவிட்டுச் சேதுபதியோடு சேர்ந்து கொண்டு மங்கம்மாள் படையுடன் போர் புரிந்தார். இப்போரில் மங்கம்மாளின் படை தோல்வியுற்றது. அப்படைக்குத் தலைமை தாங்கி வந்த நரசப்பய்யாவும் கொல்லப்பட்டான். தனக்கு உதவி செய்ததற்காக, சேதுபதி ஷாஜிக்கு அறந்தாங்கி, பட்டுக்கோட்டைப் பகுதிகளில் சில ஊர்களை இனாமாக வழங்கினார்.

ஆனால் எக்காரணத்தாலோ ஷாஜிக்கும் சேதுபதிக்கும் கருத்து வேறுபாடு ஏற்பட்டது. கி.பி.1709இல் சேதுபதியின் மறவர் சீமை பஞ்சத்தாலும், புயலாலும், வெள்ளத்தாலும் பெருந்துயர் உற்றது. அந்நேரத்தில் ஷாஜி சேதுபதியின் மீது போர் தொடுக்க எண்ணினார். ஒரு பெரும்படை ஒன்றை அனுப்பிவைத்தார். அப்போது நடந்த போரில் சேதுபதி ஷாஜியின் படையை வென்றதோடு, அறந்தாங்கிக் கோட்டையையும் கைப்பற்றிக் கொண்டார். இத்தோல்விக்குப் பின்னர் ஷாஜி சேதுபதியுடன் மீண்டும் உடன்பாடு செய்து கொண்டார்.

ஷாஜி தஞ்சை நாட்டில் மானாம்புச் சாவடி என்னும் ஊரில் விஜயமண்டபம் அமைத்து அதில் தியாகராசப் பெருமானை எழுந்தருளச் செய்தார். அவர் காலத்துச் செப்பேட்டில் அவர் கொடுத்த நன்கொடையைப் பற்றிக் காணலாம். அவரது ஆட்சிக்கு உட்பட்ட பண்டாரவாடை என்னும் ஊரில் குடியிருந்த குடியானவர்களும், அக்கிரகாரத்தில் இருந்த பெருமக்களும் ஒன்றாகக் கூடி, அகதிகளாக வந்த பிராமணர்களுக்கும்

பரதேசிகளுக்கும் அன்னதானம் செய்வதற்காகவும், திருவாரூர்க் கோயிலில் உள்ள தியாகராசர், வன்மீகேசுவரர், கமலாலயம்மன், அல்லியங்கோதையம்மன் சன்னிதிகளில் திருப்பணி செய்வதற்காகவும், அச்சன்னிதிகளில் அபிஷேகம், நைவேத்தியம் செய்வதற்காகவும் கொடை அளிக்க முடிவு செய்தனர். இதற்காக நன்செய், புன்செய் விளைச்சலில் 100 கலத்துக்கு ஒரு குறுணி வீதம் சந்திரசூரியர் உள்ளமட்டும் பரம்பரை பரம்பரையாகத் திருவாரூர்க் கோயிலுக்குச் செலுத்தவேண்டும் என்று செப்பேட்டில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. (பண்டாரவாடை – தஞ்சாவூருக்கும் கும்பகோணத்திற்கும் இடையில் உள்ளது. தஞ்சாவூரிலிருந்து 22 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது.)

6.2.3 முதலாம் சரபோஜி (கி.பி. 1712-1728)

ஷாஜி மன்னர் கி.பி.1712இல் வாரிசின்றி மறைந்தார். எனவே அவர் மறைந்ததும் அவரது தம்பி முதலாம் சரபோஜி தஞ்சை அரியணை ஏறினார். இவரது ஆட்சிக் காலத்தில் மறவர் நாட்டில் (இராமநாதபுரச் சீமையில்) அரசியல் குழப்பம் ஏற்பட்டது. மறவர் நாட்டில் சேதுபதி மன்னர் கி.பி.1710இல் மறைந்தார். அவர் மறைவுக்குப் பின் மறவர் வழக்கப்படி விஜயரகுநாதத் தேவர் பதவியேற்றார். அவர் கி.பி.1720இல் வாரிசு இன்றி இறந்துபட்டார். எனவே மறவர் நாட்டின் ஆட்சியைப் பெற, சேதுபதிக்குக் காமக்கிழத்தியர் மூலம் பிறந்த பவானி சங்கரன், தொண்டத் தேவர் ஆகிய இருவரும் தம்முள் போரிட்டனர். மதுரை, புதுக்கோட்டை மன்னர்கள் தொண்டத்தேவர் பக்கம் நின்றனர். பவானிசங்கரன் முதலாம் சரபோஜியின் உதவியை நாடினான். தனக்கு உதவிசெய்து தன்னை மறவர் நாட்டு அரியணை ஏற்றினால், பாம்பனுக்கு வடக்கில் உள்ள பகுதிகளை அவருக்கு அளிப்பதாகப் பவானிசங்கரன் உறுதி கூறினான். முதலாம் சரபோஜி பவானிசங்கரனுக்கு உதவியாக நின்று, அவனை அரியணை ஏற்றினார். ஆனால் பவானிசங்கர் தான் வாக்குறுதி அளித்தபடி அப்பகுதிகளை முதலாம் சரபோஜிக்குத் தரவில்லை. எனவே சரபோஜி மறவர் படையோடு போரிட்டு வென்று பவானிசங்கரனைச் சிறைசெய்து தஞ்சைக்குக் கொண்டு சென்றார். அதன்பின்பு சரபோஜியால் மறவர் நாடு மூன்றாகப் பிரிக்கப்பட்டது. ஒரு பகுதி தஞ்சையுடன் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டது. மற்ற இருபகுதிகளாகச் சிவகங்கையும், இராமநாதபுரமும் உருவாக்கப்பட்டன.

இவரது காலத்தில் வாணிகர்களுக்கு வணிக இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டன. உயர் அலுவலர்கள் நாடு முழுவதும் சுற்றி வந்தனர். கோயிலுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய வரிகள் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டன. சிதைந்து அழிந்துபோன திருவாரூர்க் கோயில் புதுப்பிக்கப்பட்டது. பல கோயில்களுக்கு முதலாம் சரபோஜியே நேரில் சென்று கொடைகள் கொடுத்தார். தஞ்சைப் பெரிய கோயில் குடமுழுக்கு விழா இவர் காலத்தில் நடைபெற்றது.

6.2.4 துக்கோஜி (கி.பி. 1728-1736)

முதலாம் சரபோஜிக்கு முறையான ஆண் வாரிசு இல்லை. எனவே அவர் மறைந்ததும் அவரது தம்பி துக்கோஜி என்பவர் கி.பி.1628இல் தஞ்சை மராட்டிய அரியணை ஏறினார். இவரது ஆட்சிக் காலத்தில் மதுரையை மீனாட்சி அரசி (கி.பி. 1732-1736) ஆண்டுவந்தாள். அவள் திருச்சிக் கோட்டையிலிருந்து மதுரையை ஆண்டு வந்தபோது, அவளுக்குப் பாளையக்காரர்கள் தொல்லை தந்தனர். துக்கோஜி மீனாட்சி அரசிக்கு ஒரு பெரும்படை ஒன்றை அனுப்பி உதவினார். இதனால் மீனாட்சி அரசி மகிழ்ந்து துக்கோஜிக்குத் திருக்காட்டுப்பள்ளி என்னும் ஊரின் வருவாயை அனுப்பவிக்குமாறு அளித்தாள்.

துக்கோஜி இசைமேதையாகவும், மருத்துவ வல்லுநராகவும் திகழ்ந்தார்.

இந்துஸ்தானி இசையை அறிமுகப்படுத்தியவர் இவரே. இவர் சங்கீதசாகரம் என்ற இசைநூலை இயற்றியுள்ளார். இவர் முதலாம் துளசா என்றும் அழைக்கப் பெற்றார்.

• துக்கோஜிக்குப் பின்

துக்கோஜி கி.பி.1736இல் மறைந்தார். அவருக்கு ஐந்து மகன்கள். அவர்களில் முதல் இருவர் இறந்தனர். மூன்றாவது மகன் பாவாசாகிப் என்ற இரண்டாம் ஏகோஜி கி.பி.1736இல் பதவியேற்று ஓராண்டு மட்டுமே ஆட்சி புரிந்து மறைந்தார். அவருக்குப் பின் அவருடைய மனைவி சுஜன்பாய் என்பவர் இரண்டு ஆண்டுகள் ஆண்டார். அதன் பின்பு துக்கோஜியின் நான்காம் மகன் சாகுஜி என்பவர் தஞ்சை மராட்டிய அரசர் ஆனார். இவர் ஓராண்டு மட்டுமே ஆட்சி புரிந்தார், இவர் தனது ஆட்சிக்காலத்தில் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் காரைக்காலில் புகுவதைத் தடுத்தார். இதனால் பிரெஞ்சுக்காரர்களின் ஆதரவாளனாகிய சந்தாசாகிபு கி.பி.1739இல் தஞ்சாவூர் மீது படையெடுத்துச் சாகுஜியைக் கைது செய்து, துக்கோஜியின் ஐந்தாவது மகனாகிய பிரதாப் சிங் என்பவரைத் தஞ்சை அரியணையில் ஏற்றினான்.

6.2.5 பிரதாப் சிங் (கி.பி. 1739-1763)

சந்தாசாகிபு உதவியால் பிரதாப் சிங் கி.பி.1739இல் தஞ்சை அரியணை ஏறினார். இவர் ஆட்சிக்கு வந்ததும் சந்தாசாகிபுவால் கைது செய்யப்பட்ட சாகுஜி தப்பி ஓடி, மீண்டும் தஞ்சை அரியணை ஏற ஆங்கிலேயர் உதவியை நாடினார். இந்த உதவியைச் செய்தால் ஆங்கிலேயருக்குத் தேவிகோட்டை என்னும் கோட்டையைத் தருவதாக சாகுஜி கூறினார். (தேவிகோட்டை – கொள்ளிடம் ஆறு வங்காள விரிகுடா கடலில் கலக்கும் இடத்தில் உள்ள பறங்கிப் பேட்டைக்கு அருகில் இருந்த கோட்டையாகும்.)

ஆங்கிலேயர் சாகுஜிக்கு உதவ, கி.பி.1740இல் கேப்டன் காப் (Captain Cope) என்பவர் தலைமையில் படை ஒன்றைத் தஞ்சைக்கு அனுப்பினார். இதை அறிந்த பிரதாப் சிங் அப்படையை எதிர்கொண்டு முறியடிக்க, தன் படைத்தலைவர் மனோஜிராவ் என்பவரை ஒரு படையுடன் அனுப்பிவைத்தார். மனோஜிராவ் தலைமையில் சென்ற அப்படை, ஆங்கிலேயப் படையைக் கடலூரை நோக்கித் திரும்பி ஓடுமாறு விரட்டியத்தது.

எனினும் ஆங்கிலேயர் கி.பி. 1749இல் ஒரு பெரும்படையெடுப்பைத் தேவிகோட்டையின் மீது நடத்தினர். அப்போது நடந்த போரில் ஆங்கிலேயரை வெற்றி கொள்ள முடியாத நிலையில், மனோஜிராவ் அவர்களுடன் ஓர் அமைதி உடன்பாட்டினைச் செய்துகொண்டார். அதன்படி பிரதாப் சிங் ஆங்கிலேயர்க்குத் தேவிகோட்டையைத் தரவும், சாகுஜிக்கு ஆண்டுதோறும் 4000 ரூபாய் வாழ்நாள் ஊதியமாக வழங்கவும் ஒப்புக்கொண்டார்.



இவரது ஆட்சிக் காலத்தில் வலங்கை – இடங்கைச் சாதிப் பூசல்கள் பல ஏற்பட்டன.

6.2.6 துல்ஜாஜி (கி.பி. 1763-1787)

பிரதாப்சிங் மறைந்தபின்பு, அவருடைய மூத்த மகன் துல்ஜாஜி என்பவர் கி.பி.1763இல் ஆட்சிக்கு வந்தார். தஞ்சை மராட்டிய மன்னர்களில் மிகவும் வலிமை குன்றியவராக இவர் விளங்கினார். கி.பி.1773இல் ஆர்க்காட்டு நவாபு முகமது அலிகான் என்பவன் படையெடுத்து வந்து தஞ்சையைக் கைப்பற்றி, துல்ஜாஜியைக் கைது செய்தான். கி.பி.1773 முதல் 1776 வரை மூன்று ஆண்டுகள் தஞ்சை ஆர்க்காட்டு நவாபு முகமது அலிகான் ஆட்சியின் கீழ் இருந்தது.

நவாப் முகமது அலிகானின் செயல் ஆங்கிலேயக் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி இயக்குநர்களுக்கு வெறுப்பை ஊட்டியது. அவர்கள் துல்ஜாஜியைச் சிறையிலிருந்து விடுவித்து மீண்டும் அவரைத் தஞ்சை அரியணையில் ஏற்ற முடிவு செய்தனர். ஜார்ஜ் பிகட் (George Pigot) என்பவரைத் தஞ்சைக்கு அனுப்பி வைத்தனர். அவர் தஞ்சைக்கு வந்து துக்காஜியை விடுவித்து, அவரை கி.பி. 1776இல் தஞ்சை அரியணையில் அமர்த்தினார். அதன்பின்பு துல்ஜாஜி பெயரளவில் மட்டுமே தஞ்சை மன்னராக இருந்தார். துல்ஜாஜியின் படைகள் கலைக்கப்பட்டன. அப்படைகளுக்குப் பதிலாக ஆங்கிலேயக் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனிப் படைகள் நியமிக்கப்பட்டன. மேலும் துல்ஜாஜி ஆங்கிலேயருக்கத் தஞ்சை நாட்டில் உள்ள நாகூரையும் அதனை அடுத்துள்ள 277 ஊர்களையும் அளித்தார்.

6.2.7 இரண்டாம் சரபோஜி (கி.பி. 1798-1832)

துல்ஜாஜி கி.பி.1787இல் வாரிசு இன்றி மறைந்தார். இவர் தாம் இறக்கும் முன்பு சரபோஜி என்பவரைத் தத்து எடுத்துக் கொண்டார். சரபோஜி இளம்வயதினராக இருந்ததால், துல்ஜாஜியின் ஒன்றுவிட்ட சகோதரர் அமர்சிங் என்பவர் அவருக்குக் காப்பாளராக இருந்து கி.பி.1787 முதல் 1798 வரை தஞ்சையை அரசாண்டு வந்தார். அமர்சிங் சுதந்திரத் தன்னாட்சி வேட்கை கொண்டவர். எனவே இவர் ஆங்கிலேயர்களைத் தஞ்சைப் பகுதியிலிருந்து விரட்ட விரும்பினார். அதனால் இவர் ஆட்சிக் காலத்தில் ஆங்கிலேயர் இவருக்குத் தொல்லைகள் பல கொடுத்தனர். இறுதியில் ஆங்கிலக் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியார் இவர் மீது குற்றங்கள் பல சாட்டி இவரைப் பதவிநீக்கம் செய்து, தஞ்சை அரியணையில் துல்ஜாஜியால் தத்து எடுக்கப்பட்ட சரபோஜியைக் கி.பி.1798இல் அமர்த்தினர். இவரே இரண்டாம் சரபோஜி என்று அழைக்கப்படுகிறார்.



இரண்டாம் சரபோஜி ஸ்வார்ட்ஸ் பாதிரியார் என்பவரால் வளர்க்கப்பட்டு அவர் மூலம் ஆங்கிலத்தை நன்கு கற்றறிந்தார். மேலும் இவர் தமிழ், தெலுங்கு, உருது, வடமொழி, பிரெஞ்சு, ஜெர்மன், டேனிஷ், கிரேக்கம், லத்தீன், டச்சு ஆகிய மொழிகளிலும் புலமை பெற்றிருந்தார்.

இரண்டாம் சரபோஜி கி.பி.1798 முதல் 1832 வரை தஞ்சையை ஆட்சி புரிந்தார். ஆங்கிலேயருடன் நல்லுறவு வைத்திருந்தார். இவர் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றதும், அப்போது இந்தியாவின் கவர்னர் ஜெனரலாக இருந்த வெல்லெஸ்லி பிரபு (கி.பி.1798-1805) என்பவருடன் ஓர் உடன்படிக்கை செய்துகொண்டார். அதன்படி தான் வாழ்ந்து வந்த தஞ்சைக் கோட்டையையும், அதைச் சூழ்ந்த சில பகுதிகளையும் மட்டும் தான் வைத்துக் கொண்டு ஏனைய தஞ்சை மராட்டிய நாடு முழுவதையும் ஆங்கிலேயர்க்கு அளித்துவிட்டார்.

இரண்டாம் சரபோஜி தஞ்சை மராட்டிய மரபின் பழைய வரலாற்றையும், கி.பி. 1803ஆம் ஆண்டுவரை தஞ்சையில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளையும் ஆண்டு, தேதி வாரியாக எழுதி அவற்றைத் தஞ்சைப் பிரகதீசுவரர் கோயிலின் தெற்கில் உள்ள மீக நீளமான கல்சுவர் முழுவதிலும் வெட்டச் செய்தார். இதுவே உலகில் உள்ள மீக நீளமான கல்வெட்டு என்று கருதப்படுகிறது.

உலகின் தலைசிறந்த சிற்பி பிளாக்ஸ்மேன் (Flaksman) என்பவரைக் கொண்டு தம் உருவச் சிலையையும், சுவார்ட்ஸ் பாதிரியாருக்கு நினைவுச் சின்னத்தையும் வெண்பளிங்குக் கற்களில் செதுக்குமாறு செய்தார். சிற்ப உலகில் சிறந்து விளங்கும் அச்சிற்பங்கள் தஞ்சையில் இன்றும் நின்று நிலவிக் காண்போர் கருத்துக்கும் கண்களுக்கும் நல்ல விருந்தாக அமைந்துள்ளன.



தஞ்சாவூரில் மராட்டிய மன்னர்களால் தொடங்கப்பட்ட சரசுவதிமகால்நூலகத்தில் இரண்டாம் சரபோஜியும், ஸ்வார்ட்ஸ் பாதிரியாரும் வடமொழி, தெலுங்கு, தமிழ் ஆகிய பல்வேறு மொழிகளில் இலக்கியம், இசை, மருத்துவம் போன்ற துறைகளைச் சார்ந்த ஓலைச்சுவடிகள், அச்சில் இடப்பட்ட நூல்கள் ஆகியவற்றை இடம்பெறச் செய்தனர். மேலும் இரண்டாம் சரபோஜி உலகின் பல்வேறு பாகங்களில் இருந்து ஏறத்தாழ 4000 புத்தகங்களை வாங்கிச் சரசுவதி மகால் நூலகத்தில் இடம்பெறச் செய்தார்.



இரண்டாம் சரபோஜி தமிழ்ப் புலவர்கள் பலரைத் தம் அவையில் உரிய சிறப்புகள் செய்து ஆதரித்தார். கொட்டையூர்ச் சிவக்கொழுந்து தேசிகர் இவருடைய அவையில் தலைமைப் புலவராக வீற்றிருந்தார். இப்புலவர் பெருமான் இரண்டாம் சரபோஜி மீது சரபேந்திர பூபாலக் குறவஞ்சி என்னும் நூலைப் பாடியுள்ளார். தமிழில் உள்ள குறவஞ்சி நூல்களில் திரிகூடராசப்பக் கவிராயர் எழுதிய திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சிக்கு அடுத்தபடியாக, சிறந்து விளங்குவது சரபேந்திர பூபாலக் குறவஞ்சியாகும்.

6.2.8 இரண்டாம் சிவாஜி (கி.பி. 1832-1855)

கி.பி.1832இல் இரண்டாம் சரபோஜி மறைந்தார். அவர் மறைந்ததும் அவருடைய மகன் இரண்டாம் சிவாஜி என்பவர் ஆட்சிக்கு வந்தார். இவர் கி.பி.1832 முதல் 1855 வரை, தம் தந்தை இருந்து ஆண்டு வந்த தஞ்சைப் பகுதிகளை ஆட்சி புரிந்தார். இரண்டாம் சிவாஜி கி.பி.1855இல் வாரிசின்றி இறந்தார். எனவே அப்போது நடைமுறையில் இருந்த வாரிசு இழப்புச் சட்டம் என்ற சட்டப்படி, ஆங்கிலேயக் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியினர் இரண்டாம் சரபோஜியின் சொத்துகளைப் பறிமுதல் செய்தனர். மேலும் தஞ்சை மராட்டிய

அரசைத் தாங்களே முழுமையாக ஏற்றுக்கொண்டனர். அத்தோடு ஏறத்தாழ 180 ஆண்டுகள் தஞ்சையில் இருந்து வந்த மராட்டியர் ஆட்சி முடிவுபெற்றது.

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் – I

6.3 மராட்டியர் ஆட்சி

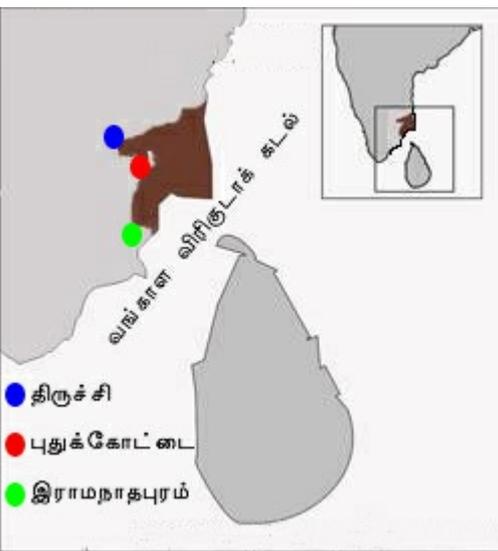
தஞ்சையில் மராட்டியர் ஆட்சியை ஏகோஜி என்பவர் கி.பி. 1676இல் தொடங்கி வைத்தார். அதுமுதல் அவரும், அவரைத் தொடர்ந்து வந்த அரசர்களும் தங்கள் ஆட்சியில் நடைபெற்றவைகளைக் கல்வெட்டுகளிலும், செப்பேடுகளிலும் பொறித்து வைத்தனர். அவற்றைக் கொண்டு அவர்கள் செய்த போர்களையும், திருப்பணிகளையும், ஆங்கிலேயரோடு செய்துகொண்ட ஒப்பந்தங்களையும் பற்றி இதற்கு முன்பு மராட்டிய மன்னர்கள் என்ற தலைப்பில் விரிவாகப் பார்த்தோம். இனி மராட்டியர் ஆட்சிமுறை எவ்வாறு அமைந்திருந்தது என்பதைப் பற்றிக் காண்போம்.

6.3.1 அரசர்

தஞ்சை மராட்டிய அரசுக்குத் தலைமை வகித்து ஆட்சி புரிய உரிமை உடையவர் அரசர் ஆவார். அரசருக்குப் பிறகு அவருடைய மூத்த மகனே ஆட்சிக்கு வருவது மரபாக இருந்தது. தஞ்சையில் மராட்டிய அரசை நிறுவிய ஏகோஜி மறைந்ததும் அவருடைய மூத்த மகனாகிய ஷாஜி அரசரானார். அரசர் வாரிசு இல்லாமல் இறந்துபட்டால், அவருடைய தம்பி ஆட்சிக்கு வருவதும் மரபாக இருந்தது. ஷாஜி 28 ஆண்டுகள் அரசாண்டார். அவருக்கு வாரிசு இல்லை. எனவே அவர் மறைந்ததும் அவருடைய தம்பி முதலாம் சரபோஜி அரசரானார். சில நேரங்களில் அரசர் தமக்குக் குழந்தை இல்லையென்றால், தம் ஆட்சிக் காலத்திலேயே ஆண்குழந்தை ஒன்றை மகன்மை செய்துகொள்ளும் வழக்கம் இருந்தது. அக்குழந்தை வளர்ந்து அரசராவதும் உண்டு. இரண்டாம் சரபோஜி இவ்வாறு அரசரானார்.

6.3.2 நாட்டுப் பிரிவுகள்

தஞ்சை மராட்டிய மன்னர் ஆட்சி புரிந்த நாடு பெரும்பாலும் இன்றைய தஞ்சை மாவட்டம், திருவாரூர் மாவட்டம், நாகை மாவட்டம் ஆகிய மூன்று மாவட்டங்களை உள்ளடக்கியிருந்தது. இவர்களின் நாட்டுக்குக் கொள்ளிடம் ஆறு வடக்கு எல்லையாக அமைந்தது; வங்காள விரிகுடாக் கடல் கிழக்கு எல்லையாக அமைந்தது; மேற்கே திருச்சி, புதுக்கோட்டை அரசுகளும், தெற்கே இராமநாதபுர அரசும் எல்லைகளாக அமைந்தன.



திருவாக வசதிக்காக மராட்டியர் தங்களது தஞ்சை நாட்டை ஐந்து பகுதிகளாகப்

பிரித்து ஆட்சி புரிந்தனர். ஒவ்வொரு பகுதியும் சுபா என்று அழைக்கப்பட்டது. அவ்வைந்து சுபாக்கள் ஆவன : பட்டுக்கோட்டை, மன்னார் குடி, கும்பகோணம், மாயவரம் (மயிலாடுதுறை), திருவையாறு என்பனவாம். ஒவ்வொரு சுபாவிற்கும் தலைவர் ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டார். அவர் சுபேதார் என அழைக்கப்பட்டார். இவரிடம் சுபாவின் ஆட்சித் தலைமை மட்டுமன்றி, இராணுவத் துறையும் இருந்தது.

ஒவ்வொரு சுபாவும் பல சீமைகளாகவும், ஒவ்வொரு சீமையும் பல மாகாணங்களாகவும் பிரிக்கப்பட்டன. காரைக்கால் சீமை, சீர்காழிச் சீமை, தஞ்சாவூர்ச் சீமை, திருவாரூர்ச் சீமை, நாகப்பட்டினம் சீமை எனப் பல்வேறு சீமைகளும், ஏழு மாகாணம், சாமிமலை மாகாணம், பச்ச மாகாணம் எனப் பல்வேறு மாகாணங்களும் இருந்தன. மாகாணத்தில் வட்டம், பத்து, கரை எனப் பல்வேறு சிறு பகுதிகளும் இருந்தன. இப்பகுதிகளில் சிறுசிறு ஊர்கள் பல இருந்தன. ஊர்களில் சில தனியூர் என்று அழைக்கப்பட்டன. அவை தனி நிருவாகமுடைய ஊர்களாக இருந்தன. ஊரவையினர் ஊரார் என்றும், நாட்டை நிருவாகம் செய்யும் அவையினர் நாட்டார் என்றும் குறிக்கப் பெற்றனர்.

தஞ்சை மராட்டியர் நாட்டில் பல இடங்களில் கோட்டைகள் (Forts) இருந்தன. அவை, சாகக்கோட்டை, பந்தநல்லூர், மகாதேவ பட்டணம், அறந்தாங்கி, பட்டுக்கோட்டை, திருக்காட்டுப் பள்ளி, தேவிகோட்டை என்பனவாம்.

6.3.3 அரசு அலுவலர்கள்

தஞ்சை மராட்டியர் ஆட்சியில் அரசருக்கு உதவி செய்யப் பல அலுவலர்கள் இருந்தனர். சர்க்கேல், சுபேதார், அமல்தார், சிரஸ்தேதார், தாசில்தார், கொத்தவால், கில்லேதார், கமாவிஸிதார், திம்மதி, இமாரதி, ஹேஜிப் என்றாற் போலப் பல அலுவலர்கள் இருந்தனர். இவர்கள் அரசருக்கு உதவியாக இருந்து பல அலுவல்களைக் கவனித்து வந்தனர்.

சர்க்கேல் – தலைமை அமைச்சர்.
 சுபேதார் – சுபாவுக்கு உரிய ஓர் அரசியல் அதிகாரி. சுபாவின் ஆட்சித் தலைமை மட்டுமன்றி, இராணுவத் துறையும் இவர் பொறுப்பில் இருந்தது.
 அமல்தார் – வருவாய்த் துறை அதிகாரி.
 சிரஸ்தேதார் – ஆவணக் காப்பாளர்.
 தாசில்தார் – வட்டம் (தாலுகா) என்ற சிறிய பிரிவில் வரிவசூல் செய்யும் அலுவலர்.
 கொத்தவால் – கோட்டைக் காவல் அதிகாரி.
 கில்லேதார் – கோட்டையின் முழுப்பொறுப்பு அதிகாரி.
 கமாவிஸிதார் – சத்திரங்களை மேற்பார்வை செய்யும் அதிகாரி.
 திம்மதி – வழக்கு மன்றத் தீர்ப்பில் கையொப்பம் இடுபவர்.
 இமாரதி – பழுதுபார்த்தல் (மராமத்து) முதலியவற்றைக் கவனிக்கும் அலுவலர்.
 ஹேஜிப் – கணக்குப் பிள்ளை.

6.3.4 உழவர்கள் நிலை

கி.பி.1683 ஆம் ஆண்டு பிரிட்டோ பாதிரியார் எழுதிய கடிதம் ஒன்றில் ஏகோஜி நிலவரி வசூல் செய்த முறை பற்றிக் கூறப்படுகிறது. நில வருவாயில் ஐந்தில் நான்கு பங்கு வரியாக விதிக்கப்பட்டது என்றும், தன் விருப்பம் போல் விளைபொருள்களின் விலையை நிச்சயித்து அதை நாணயமாகச் செலுத்த வேண்டுமென்று ஏகோஜி வற்புறுத்துகின்றார்

என்றும், நிலத்தின் முழு விளைச்சலையும் விற்றால் கூட நிலவரியைச் செலுத்த முடியாமல் மக்கள் தவித்தனர் என்றும், நிலவரி கொடுக்க முடியாதவர்கள் கடுமையாகத் தண்டிக்கப்பட்டனர் என்றும் அவர் கடிதத்தில் கூறப்படுகிறது. பிற மராட்டிய அரசர்களும் குடியானவர்களைக் கசக்கிப் பிழிந்து வரி வாங்கினர் என்று செவல் (Sewell) என்பவர் கூறுகின்றார்.

மேலே கூறப்பட்ட கருத்துகளை மெக்கன்சி என்பவர் மறுக்கின்றார். உழவர்கள் ஏகோஜியால் பெற்ற சிறப்புகள் முதலாம் சரபோஜியின் செப்பேடு ஒன்றினால் அறியப்படுகின்றன என்று அவர் கூறுகின்றார்.

பல செப்பேடுகள் குடியானவர் செய்த பல்வேறு அறச்செயல்கள் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றன. பல ஊர்களில் குடியானவர்களும், வணிகர்களும், அந்தணர்களும், அரசு அலுவலர்களும் இணைந்து அறக் கொடைகள் பல தந்துள்ளனர். உழவர்கள் தங்களுக்குள் மகமை வைத்து ஆலயப்பணி செய்திருக்கின்றனர். பொதுவாக எல்லா மராட்டியச் செப்பேடுகளும் பொதுமக்கள் மகிழ்ச்சியோடு வாழ்ந்து அறச்செயல்கள் செய்தமையையே கூறுகின்றன. எனவே மிகவும் கொடுமையான வரி, அதனைக் கசக்கிப் பிழிந்து வசூலித்தனர் என்ற கருத்துப் பொருந்தாது.

6.3.5 நில அளவு முறை

மராட்டியர் ஆட்சிக் காலத்தில் நிலங்கள் அளக்கப்பட்டன. நில அளவுக்குப் பல கோல்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. ஏகோஜியின் காலத்தில் 24 அடிக்கோலும், பிரதாப் சிங் காலத்தில் சோழ நாட்டின் மேற்குப் பகுதியில் (திருக்காட்டுப் பள்ளிச்சீமை) 14 அடிக்கோலும், சோழ நாட்டின் கிழக்குப் பகுதியில் (சீர்காழிச் சீமை) 21 அடிக்கோலும் பயன்படுத்தப்பட்டன.

கொடையாகக் கொடுக்கப்பட்ட நிலங்களுக்கு நாற்பக்க எல்லைகளும் சரியாகக் கூறப்பட்டன. பொதுவாக நிலம் மா, குழி, வேலி எனக் கணக்கிடப் பெற்றது.

6.3.6 வாணிகம்

மராட்டியர் ஆட்சிக் காலத்தில் வாணிகம் மிகவும் செழிப்பாக நடைபெற்று வந்தது. உள்நாட்டு வணிகர்களுடன் பிரெஞ்சு, போர்ச்சுகீசிய, டச்சு, இங்கிலாந்து நாடுகளின் வாணிகக் குழுக்களைச் சேர்ந்த வணிகர்களும் சோழ நாட்டுப் பகுதிகளில் வாணிகம் செய்து வந்தனர். வெளிநாட்டு வணிகர்கள் கடற்கரைகளில் தொழிற் சாலைகளையும், சேமிப்புக் கிடங்குகளையும் கட்டிக் கொண்டு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உள்நாட்டுக்குள் பொருள்களைக் கொண்டு வந்து விற்றனர்; உள்நாட்டுப் பொருள்களை வாங்கினர். அவர்களுக்குப் பல வணிகச் சலுகைகளும் அளிக்கப்பட்டன. முதலில் குத்தகைக்கு ஊர்களைப் பெற்ற வெளிநாட்டினர் பின்னர், தமிழக அரசியலில் ஈடுபட்டு இலவசமாகவும் ஊர்களைப் பெறத் தொடங்கினர்.

உள்நாட்டில் இருந்த உழவு சாராத மற்றத் தொழிலாளிகளும், வணிகர்களும் பலபட்டடை செட்டியள் வர்த்தகர் என்றும், பதினெட்டுப் பட்டடை வர்த்தகர்கள் என்றும் அழைக்கப்பட்டனர். பொருட்களை மொத்தமாகக் கொண்டு வந்து பலர் விற்கும் இடங்களைப் பேட்டை என்றனர். அரிசிப்பேட்டை, ஆட்டுப்பேட்டை என்றெல்லாம் பல பேட்டைகள் இருந்தன. அரிசிப்பேட்டையில் அரிசி விற்கும் வணிகர் பலரும், ஆட்டுப்பேட்டையில் ஆடு விற்கும் வணிகர் பலரும் இருந்தனர். தனித்தனியாகப் பொருட்கள் விற்கும் இடங்களைக் கடை என்றும் (அரிசிக்கடை, ஜவுளிக்கடை, தேங்காய்க்

இந்த நாணயங்கள் அடிக்கிற கம்பட்டத்தில் வருகின்ற வருவாயில் டச்சுக் கம்பெனிக்குப் பாதியும், ஏகோஜிக்குப் பாதியும் சேர வேண்டும் என்றும், கம்பட்டத்தில் ஏகோஜியின் ஆள் ஒருவர் இருந்து கணக்குகளைச் சரிபார்க்கலாம் என்றும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது.

6.3.8 சமய நிலை

சைவம், வைணவம், இசுலாம், கிறித்தவ சமயங்கள் எல்லாவிதமான வழிபாட்டு உரிமைகளுடன் மராட்டியர் ஆட்சியில் நிலவினாலும், சைவ சமயமே மிகச் சிறப்புடன் செழித்தோங்கியது. தஞ்சை மராட்டிய மன்னர்கள் வெளியிட்ட 50 செப்பேடுகளில் 40 செப்பேடுகள் சிவாலயம் தொடர்பான செய்திகளைப் பேசுகின்றன.

அரசர்களும், பாளையக்காரர்களும், முன்னின்று ஆலயத் திருப்பணிகள் செய்தனர். அரசு அலுவலர்கள் ஆங்காங்கு நடைபெற்ற சமயக் கொடைகளுக்கும் விழாவிற்கும், வழிபாட்டிற்கும் முன்னின்று உதவினர். பல்வேறு வணிகர்கள் சாதி மத பேதமின்றித் தங்கள் வாணிகத்திற்கு ஏற்ப மகமை வசூல் செய்தும், பொன்னை அளித்தும், சிவாலயத்திற்கு விழா எடுத்தனர். உழவர்களும் தங்கள் குடும்பத்திற்கு ஏற்பவும், விளைச்சலுக்கு ஏற்பவும் நாணயங்களையும், தானியங்களையும் சிவாலயத்திற்கு அளித்தனர்.

சிதம்பரம், வைத்தீஸ்வரன் கோயில் போன்ற பல ஊர்களில் மடங்கள் இருந்தன. ஒரே ஊரில் பல சாதியாருக்குத் தனித்தனி மடங்கள் இருந்தன. ஆங்காங்குச் சமய தருமம் இனிது நடத்தச் சான்றோர்கள் பலர் இருந்ததாகச் செப்பேடுகள் மூலம் அறிய முடிகிறது.

ஆலயங்களில், நாள் வழிபாடு, வார வழிபாடு, பட்ச வழிபாடு, மாத வழிபாடு ஆகியவையும், ஆண்டுச் சிறப்பு விழாக்களுடன் பல்வேறு பண்டிகைகளும் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டன. வழிபாட்டின்போது அந்தணர்களுக்கும், வழிப்போக்கர்களுக்கும் திரு அமுது படைக்கப்பட்டது. ஏழைகளும், நோயாளிகளும் நாஸ்தோறும் உணவு பெற்றனர். அன்னதானத்துக்கு எனத் தனியாகச் சத்திரங்களும் அமைக்கப்பட்டன.

6.3.9 மொழி நிலை

மராட்டிய மன்னர்கள் வெளியிட்ட பல செப்பேடுகள் மூலம் தஞ்சை மராட்டிய நாட்டில் நிலவி வந்த மொழி நிலையை ஓரளவிற்கு அறிய முடிகிறது.

(i) முதலிலும், இடையிலும், இறுதியிலும் ரகரம் றகரமாக எழுதப் பெற்றுள்ளது.

சான்று :

ராமலிங்கம் – றாமலிங்கம்

கிராமம் – கிறாமம்

தர்மம் – தற்மம்

வீரராம – வீற்றாம

நயினார் – நயினாற்

(ii) நகரம் எனகரமாக எழுதப் பெற்றுள்ளது.

சான்று :

நாகப்பட்டினம் – னாகப்பட்டினம்

நாயக்கர் – னாயக்கர்

நாச்சியார் – னாச்சியார்

நாடு – னாடு

நாட்டாமை – னாட்டாமை

(iii) இரட்டை றகரம் இரட்டைத் தகரமாக எழுதப்பெற்றுள்ளது.

சான்று :

மற்றும் – மத்தும்

ஆற்றுக்கு – ஆத்துக்கு

முற்றிலும் – முத்திலும்

பெற்ற – பெத்த

(iv) இரட்டைத் தகரம் இரட்டைச் சகரமாக எழுதப்பெற்றுள்ளது.

சான்று :

சம்மதித்து – சம்மதிச்சு

நியமித்த – நியமிச்சு

(v) இகர, ஈகாரம் முறையே யிகர, யீகாரமாக எழுதப்பெற்றுள்ளது.

சான்று :

இந்தியக்கரை – யிந்தியக்கரை

இந்த – யிந்த

ஈழம் – யீழம்

(vi) யகர ஒற்று இகரச் சாரியை பெற்று எழுதப் பெற்றுள்ளது.

சான்று :

வாய் – வாயி

தேங்காய்க்கடை – தேங்காயிக் கடை

நெய்வேதனம் – நெயிவேதனம்

மேலே கூறப்பட்டவைகளைப் போல் இன்னும் பல எழுத்துகள் மாற்றிப் பயன்படுத்தப்பட்டன.

6.4 தொகுப்புரை

ஏகோஜியை முதலாகக் கொண்ட மராட்டிய மன்னர்கள் செய்த போர்கள், அறப்பணிகள் ஆகியவற்றைப் படித்து விளங்கியிருப்பீர்கள். மராட்டிய மன்னர்கள் ஆங்கிலேயர்களுடன் செய்து கொண்ட உடன்படிக்கைகளை அறிந்திருப்பீர்கள். மராட்டிய மன்னர்களில் இரண்டாம் சரபோஜி கலையரசராகத் திகழ்ந்தார் என்பதை விரிவாக அறிந்து கொண்டிருப்பீர்கள்.

மராட்டியர் ஆட்சிமுறை எவ்வாறு இருந்தது என்பதை விளக்கமாக அறிந்து கொண்டிருப்பீர்கள். மராட்டியர் ஆட்சியில் நாட்டுப்பிரிவுகள் எவ்வாறு அமைந்திருந்தன என்பதைப் பற்றியும், அரசு அலுவலர், உழவர்கள் ஆகியோர் நிலைமை எவ்வாறு இருந்தது என்பதைப் பற்றியும், வாணிகம் எவ்வாறு நடைபெற்றது என்பதைப் பற்றியும் நன்கு படித்து அறிந்து கொண்டிருப்பீர்கள். மேலும் மராட்டியர் ஆட்சியின்போது சமயநிலை, தமிழ்மொழியின் நிலை ஆகியவை எவ்வாறு இருந்தன என்பதைப் பற்றியும் படித்துத் தெரிந்து கொண்டிருப்பீர்கள்.

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் – II

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் - I

1.முற்காலப் பாண்டியர் ஆட்சி யாருடைய ஆட்சியோடு முடிவுற்றது?

விடை

வீரபாண்டியன்

2.முதலாம் சடையவர்மன் குலசேகரபாண்டியன் மீது படையெடுத்துச் சென்ற சோழ மன்னன் யார்?

விடை

மூன்றாம் குலோத்துங்கன்

3.முதலாம் மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியனிடம் தோல்வியுற்ற சோழ மன்னன் யார்?

விடை

மூன்றாம் இராசராசன்

4.மூன்றாம் இராசராசனைச் சேந்தமங்கலம் என்ற ஊரில் சிறை வைத்தவன் யார்?

விடை

கோப்பெருஞ்சிங்கன்

5.மூன்றாம் இராசராசனைச் சிறைமீட்ட போசள மன்னன் யார்?

விடை

வீரநரசிம்மன்

6.இரண்டாம் மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியனுக்கு உதவி செய்த போசள மன்னன் யார்?

விடை

வீரசோமேசுவரன்

7.சோழ நாட்டில் போசளர் கைப்பற்றி ஆண்ட பகுதியின் தலைநகர் யாது?

விடை

கண்ணனூர்க் கொப்பம்

8.பிற்காலப் பாண்டிய மன்னருள் புகழில் மிகவும் ஓங்கியவன் யார்?

விடை

முதலாம் சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியன்

9.முதலாம் சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் வெற்றி கொண்ட காகதீய நாட்டு அரசன் யார்?

விடை

கணபதி தேவன்

10.கொல்லம் கொண்ட பாண்டியன் என்று அழைக்கப்படுபவன் யார்?

விடை

முதலாம் மாறவர்மன் குலசேகரபாண்டியன்

11.முதலாம் மாறவர்மன் குலசேகரபாண்டியன் தன் புதல்வர் இருவரில் யாரிடம் ஆட்சியை ஒப்படைத்தான்?

விடை

வீரபாண்டியன்

12.தந்தையைக் கொன்று பாண்டியநாட்டு அரியணை ஏறியவன் யார்?

விடை

சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியன்

13.அலாவுதீன் கில்ஜியின் படைத்தலைவன் யார்?

விடை

மாலிக்காபூர்

முன்

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் - II

1.மதுரையில் சுந்தரேசுவரர் கோயிலின் ஒன்பது நிலைக் கிழக்குக் கோபுரத்தைக் கட்டியவன் யார்?

விடை

முதலாம் மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன்

2.தில்லைத் திருக்கோயிலைப் பொன்னால் வேய்ந்த பாண்டிய மன்னன் யார்?

விடை

முதலாம் சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியன்

3.முதலாம் மாறவர்மன் குலசேகரபாண்டியன் சீனாவிற்கு யாரைத் தூதுவராக அனுப்பி வைத்தான்?

விடை

ஜமாலுதீன் என்பவரை

4.பாண்டிய நாட்டிற்குச் சீன நாடு அனுப்பி வைத்த தூதுவர் பெயர் என்ன?

விடை

யாங்திங் பீ

5.பாண்டிய நாட்டிற்கு வருகை புரிந்த வெனிஸ் நாட்டு வழிப்போக்கன் யார்?

விடை

மார்க்கோ போலோ

6.பாரசீக நாட்டைச் சார்ந்த வரலாற்றாசிரியர் யார்?

விடை

வாசாப்

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் - I

1.13ஆம் நூற்றாண்டில் யாரது ஆட்சி மேலோங்கி இருந்தது?

விடை

பிற்காலப் பாண்டியர்

2.படையின் தலைவர் எவ்வாறு அழைக்கப்பட்டனர்?

விடை

சேனாதிபதி

3.வாரிய உறுப்பினர்கள் எம்முறைப்படி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்?

விடை

குடவோலை முறை

4.நிலங்களை அளப்பதற்குப் பயன்படுத்திய கோல்களின் பெயர்களைக் குறிப்பிடுக.

விடை

சுந்தரபாண்டியன் கோல், வீரபாண்டியன் கோல்

5.13ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்த ஏதேனும் இரு சாதிப்பிரிவுகளைக் கூறுக.

விடை

தச்சர், கணக்கர்

6.நகரத்தார் என்பவர் யார்?

விடை

வாணிபத்தில் ஈடுபட்ட வைசிய குலத்தைச் சார்ந்தவர்கள்

7.உடன்கட்டை ஏறும் வழக்கம் பிற்காலப் பாண்டியர் காலத்தில் இருந்ததா?

விடை

இருந்தது

8.சிதம்பரத்தில் நூலகத்தைத் தொடங்கி வைத்தவர் யார்?

விடை

சுவாமித்தேவர்

முன்

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் - II

1.பொன், கழஞ்சு, காணம் என்பன யாவை?

விடை

தங்க நாணயங்கள்

2.புலஸ்திய முனிவரின் சிற்பம் எங்குள்ளது?

விடை

திருக்கோலக்குடி

3.இருவகைக் கூத்துகள் யாவை?

விடை

சாந்திக்கூத்து, விநோதக்கூத்து

4.ஏதேனும் இரு இசைக்கருவிகளின் பெயர்களைக் கூறுக.

விடை

மத்தளம், சேமக்கலம்

5.பிற்காலப் பாண்டியர் காலத்தில் சமய இலக்கியங்கள் தோன்றினவா?

விடை

ஆம் தோன்றின.

முன்

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் - I

1. இசுலாமியர் படையெடுப்புக்கான காரணங்கள் இரண்டு கூறுக.

விடை

1. இசுலாமிய மதத்தைப் பரப்ப வேண்டும்
2. இந்துக் கோயில்களின் செல்வங்களைக் கொள்ளையடித்துத் திரட்ட வேண்டும்.

2. அலாவுதீன் எந்த வம்சத்தைச் சார்ந்தவன்?

விடை

கில்ஜி

3. அலாவுதீன் கில்ஜியின் படைத்தளபதி யார்?

விடை

மாலிக்காபூர்

4. மாலிக்காபூர் எங்கு மசூதியைக் கட்டினான்?

விடை

இராமேஸ்வரம்

5. பாண்டிய நாட்டில் யார் யாருக்கிடையே வாரிசு உரிமைப் போர் நடைபெற்றது?

விடை

சடையவர்மன் வீரபாண்டியன், சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியன்.

6. அமீர்குஸ்ரு எழுதிய நூல் யாது?

விடை

தரீக்-இ-அலைய் (Tarikh-i-Alai)

7. குஸ்ருகான் யார்?

விடை

முபாரக்ஷாவின் படைத் தளபதி

8. உலூக்கானின் வேறுபெயர் என்ன?

விடை

முகமது பின் துக்ளக்.

முன்

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் - II

1. ஜலாலுதீன் அசன்ஷா என்பவன் யார்?

விடை

முகமது பின் துக்ளக்கின் அரசு பிரதிநிதி

2. ஜலாலுதீன் அசன்ஷா எப்போது தமிழகத்தில் தன்னாட்சியைத் தொடங்கினான்?

விடை

கி.பி. 1333இல்.

3. இசுலாமியரை எதிர்த்த போசள மன்னன் யார்?

விடை

மூன்றாம் வீரவல்லாளன்

4. மூன்றாம் வீரவல்லாளன் தான் கைப்பற்றிய பகுதியை யாரிடம் ஒப்படைத்தான்?

விடை

சம்புவராயார்களிடம்

5. ஜலாலுதீன் அசன்ஷாவுக்குப் பிறகு ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றவன் யார்?

விடை

அலாவுதீன் உதாஜி

6. வீரவல்லாளனின் உடலை மதுரை மதில் சுவரில் தொங்கவிட்டவன் யார்?

விடை

கியாஸ் உதீன் தம்கானி

7. தம்கானி எந்நோயால் இறந்தான்?

விடை

காலரா நோய்

8. சம்புவராயரை வென்றவன் யார்?

விடை

குமாரகம்பணன்

9. யாருடன் மதுரை சுல்தானியரின் ஆட்சி முடிவுற்றது?

விடை

அலாவுதீன் சிக்கந்தர்ஷா என்பவனுடன்.

முன்

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் - I

1.நாயக்கர்களின் வரலாறு எப்பேரரசினுடன் பிணைந்துள்ளது?

விடை

விசயநகரப் பேரரசு

2.தஞ்சையில் முதன் முதலில் நாயக்கர் ஆட்சியைத் தொடங்கியவர் யார்?

விடை

செவ்வப்ப நாயக்கர்

3.வையப்ப நாயக்கர் எப்பகுதியில் நாயக்கர் ஆட்சியைத் துவக்கினார்?

விடை

செஞ்சி

4.சதாசிவன் என்பவன் யார்?

விடை

இக்கேரியில் நாயக்கர் ஆட்சியைத் துவக்கியவன்.

5.‘நாயக்கர்’ என்பது எச்சொல்லின் திரிபாகும்?

விடை

‘நாயக்’ என்னும் வடசொல்.

6.நாயக்க மன்னர்கள் முதலில் எவ்வாறு இருந்தனர்?

விடை

ஆளுநர்கள்

7.மதுரை நாயக்கர் ஆட்சி எவ்வாண்டு தொடங்கப்பட்டது?

விடை

கி.பி.1529

8.விசுவநாத நாயக்கர் எத்தனை பாளையப்பட்டு முறையை ஏற்படுத்தினார்?

விடை

9. திருமலை நாயக்கர் தலைநகரை எங்கு மாற்றினார்?

விடை

மதுரைக்கு

10. மதுரையில் உள்ள மகாலைக் கட்டியது யார்?

விடை

திருமலை நாயக்கர்

11. யாருக்காக மங்கம்மாள் ஆட்சிப் பொறுப்பினை ஏற்று நடத்தினாள்?

விடை

விசயரங்க சொக்கநாதர்

12. மங்கம்மாள் ஒளரங்கசீப்புடன் நட்புறவு கொண்டிருந்தாளா?

விடை

ஆம்

13. 'சுல்பிர்கான்' என்பவன் யார்?

விடை

மொகலாயப் படைத் தலைவன்.

14. தளவாய் நரசப்பய்யா யாரின் தளபதி?

விடை

மங்கம்மாள்

15. இரவிவர்மனின் நாட்டு அமைச்சர்கள் யாவர்?

விடை

எட்டுவீட்டுப் பிள்ளைமார்கள்

16. 'பட்டுநூல்காரர்' என்பவர் யார்?

விடை

சௌராஷ்டிர மக்கள்

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் - II

1.தஞ்சையில் எத்தனை ஆண்டுக் காலம் நாயக்கர் ஆட்சி இருந்தது?

விடை

140 ஆண்டுகள்

2.விசய நகரப் பேரரசின் மீது எந்தெந்த சுல்தான்கள் படையெடுப்பு நடத்தினர்?

விடை

பீஜப்பூர், அகமத் நகர், கோல்கொண்டா, பிதார் என்னும் நான்கு பகுதிகளின் சுல்தான்கள்

3.தலைக்கோட்டைப் போரில் கொல்லப்பட்ட விசயநகரப் பேரரசர் யார்?

விடை

இராமராயர்

4.செவ்வப்ப நாயக்கரின் மகன் யார்?

விடை

அச்சுதப்ப நாயக்கர்

5.விசயராகவ நாயக்கரிடம் பெண் கேட்டுப் போர் புரிந்த மதுரை நாயக்கர் யார்?

விடை

சொக்கநாத நாயக்கர்

6.ஏசு சபையினர்க்கு மாதா கோயில் உரிமை வழங்கியவர் யார்?

விடை

கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர்

7.சலகண்டேசுவரர் கோயிலைக் கட்டியவர் யார்?

விடை

சின்னபொம்ம நாயக்கர்

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் - I

1.நாயக்க மன்னர்கள் எந்த இனத்தவர்?

விடை

தெலுங்கர்

2.நாயக்கர் அரசு அதிகாரத்தைப் பரவலாக்க எம்முறையைப் புகுத்தியது?

விடை

பாளையப்பட்டு முறை

3.நாயக்கர் அரசில் அரசருக்கு அடுத்து அதிகாரம் உள்ளவராக இருந்தவர் யார்?

விடை

தளவாய்.

4.அரசாங்க வரவு செலவு கணக்கைப் பார்ப்பது யாருடைய வேலை?

விடை

பிரதானியின் வேலை.

5.நாயக்க மன்னர்கள் எந்தச் சமயத்தை சார்ந்திருந்தனர்?

விடை

வைணவ சமயம்.

6.மறவர் நாட்டிலுள்ள தொகுதிகளுக்கு என்ன பெயர்?

விடை

மாகாணங்கள்

7.மணியக்காரர் என்பவர் யார்?

விடை

நாயக்கர் ஆட்சியில் சிற்றூர்களில் வரி வாங்கியவர்.

8.ஒவ்வொரு சிற்றூரிலும் எத்தனை நீதிபதிகள் இருந்தனர்?

விடை

இரண்டு.

முன்

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் - II

1.நாயக்க மன்னர்கள் விதித்த ஏதேனும் மூன்று வரிகளைக் கூறுக.

விடை

நிலவரி, சொத்துவரி, வணிகவரி

2.நாயக்க மன்னர்களின் ஆட்சியில் எந்த வரி முக்கியமாகக் கருதப்பட்டது?

விடை

நிலவரி

3.படை நிருவாகச் செலவுக்காக வாங்கிய வரியின் பெயர் யாது?

விடை

படைக்கொடை.

4.பிடாரி வரி என்பது என்ன?

விடை

கோயில் விழாவுக்கு என வாங்கிய தனிவரி.

5.பாடிகாவல் என்பது எதனைக் குறிக்கிறது?

விடை

ஊர்க்காவலுக்காக வாங்கப்பட்ட வரி.

6.உடன்கட்டை ஏறும் வழக்கம் நாயக்கர்கள் காலத்தில் இருந்ததா?

விடை

ஆம்.

7.நாயக்கர்கள் காலத்தில் தமிழகத்தில் தோன்றி வளர்ந்த இரு வைணவ இயக்கங்கள் யாவை?

விடை

வடகலை வைணவம், தென்கலை வைணவம்.

8.திருமலை நாயக்கர் காலத்தில் கொண்டாடப்பட்ட இரு திருவிழாக்களைக் கூறுக.

விடை

சித்திரைத் திருவிழா, தெப்பத் திருவிழா.

9. விசயரங்க சொக்கநாத நாயக்கர் எந்தப் புலவரை ஆதரித்தார்?

விடை

திரிகூடராசப்பக் கவிராயர்.

முன்

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் - I

1.தஞ்சையில் மராட்டிய மன்னர்கள் எத்தனை ஆண்டுகள் ஆட்சி புரிந்தனர்?

விடை

180 ஆண்டுகள்

2.தஞ்சையில் மராட்டிய அரசைத் தோற்றவித்தவர் யார்?

விடை

ஏகோஜி

3.ஏகோஜி யாரிடம் படைத்தலைவராக இருந்தார்?

விடை

பீஜப்பூர் சுல்தானிடம்

4.தக்காணப் பீடபூமியில் இசுலாமியர் ஆட்சியை ஒழித்து, இந்துப் பேரரசை நிறுவப் பாடுபட்டவர் யார்?

விடை

சிவாஜி

5.ஏகோஜிக்குப் பின்னர் ஆட்சிக்கு வந்த தஞ்சை மராட்டிய அரசர் யார்?

விடை

ஷாஜி

6.சங்கீத சாகரம் என்ற இசைநூலை இயற்றியவர் யார்?

விடை

துக்கோஜி

7.சாகுஜி ஆங்கிலேயர்க்குத் தர ஒப்புக் கொண்ட கோட்டை எது?

விடை

தேவிகோட்டை

8.நாகூர் தர்காவில் சாகுஜி கட்டிய கோபுரம் எவ்வாறு அழைக்கப்படுகிறது?

விடை

பெரிய மினார்

9.தஞ்சையில் மராட்டிய மன்னர்களால் தொடங்கப்பட்ட நூலகத்தின் பெயர் என்ன?

விடை

சரசுவதிமகால் நூல் நிலையம்

10.இரண்டாம் சரபோஜி யாரால் வளர்க்கப்பட்டார்?

விடை

ஸ்வார்ட்டஸ் பாதிரியாரால்

11.சரபேந்திர பூபாலக் குறவஞ்சி யார் மீது பாடப்பட்டது?

விடை

இரண்டாம் சரபோஜி மீது

12.இரண்டாம் சரபோஜியின் அவையில் தலைமைப் புலவராக விளங்கியவர் யார்?

விடை

கொட்டையூர்ச் சிவக்கொழுந்து தேசிகர்

முன்

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் - II

1.தஞ்சை மராட்டிய நாட்டின் வடக்கு எல்லையாக அமைந்தது எது?

விடை

கொள்ளிடம் ஆறு

2.நிருவாக வசதிக்காக மராட்டியர் தங்களது நாட்டை எத்தனை பகுதிகளாகப் பிரித்து ஆட்சி புரிந்தனர்?

விடை

ஐந்து

3.ஐந்து சுபாக்கள் என்பன யாவை?

விடை

பட்டுக்கோட்டை, மன்னார்குடி, கும்பகோணம், மாயவரம், திருவையாறு.

4.சர்க்கேல், கொத்தவால் – விளக்குக.

விடை

சர்க்கேல் – தலைமை அமைச்சர்

கொத்தவால் – கோட்டைக் காவல் அதிகாரி

5.ஏகோஜியின் காலத்தில் நிலத்தை அளக்கப் பயன்பட்ட அடிக்கோல் எவ்வளவு நீளமுடையது?

விடை

24 அடி

6.நாணயம் உருவாக்கும் இடம் எவ்வாறு கூறப்பட்டது?

விடை

கம்பட்டம்

7.மராட்டியர் காலத்தில் எந்தச் சமயம் மிகச் சிறப்புடன் செழித்தோங்கியது?

விடை

சைவம்

8.மராட்டியர் காலத் தமிழில் நகரம் எவ்வாறு எழுதப்பட்டது? ஒரு சான்று தருக.

விடை

னகரமாக எழுதப்பட்டது.

சான்று : நாகப்பட்டினம் – னாகப்பட்டினம்

9.மராட்டியர் காலத் தமிழில் 'இந்த' என்பது எவ்வாறு எழுதப்பட்டது?

விடை

யிந்த

முன்